

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)
হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

কোৰআন আৰু হাদীছৰ আধাৰত দুআৰ পুথি

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

অসমীয়া – Assamese – أسامي

ড. ছাঈদ বিন আলী বিন অহাফ আল কাহতানী

১৩৯২

অনুবাদ

ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী

ইছলামী বিশ্ববিদ্যালয় মদীনা ছৌদি আৰব

2015 - 1436

IslamHouse.com

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)
ঐহুস্বত্ব অনুবাদক কৰ্তৃক সংৰক্ষিত

কিতাপৰ নামঃ হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)
লেখকঃ ড. ছাঈদ বিন আলী বিন অহাফ আল-কাহতানী
অনুবাদকঃ ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী
প্ৰকাশকঃ ড. হাদী হুছনুল ইছলাম
প্ৰথম প্ৰকাশঃ ১৪৩৭ হিজৰী, ২০১৬ চন
যিকোনো ধৰণৰ সংশোধনীৰ বাবে অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ লগত যোগাযোগ
কৰক

assamese@islamhouse.com

প্ৰাপ্তিস্থান

ছালাহুদ্দিন বুক হাউছ বেছিমাৰী
মোবাইলঃ 7399187038, 7577906895

আল-হিদায়া ইজুকেশ্বনেল এন্ড বিছাৰ্চ ফাউন্ডেচন
(অস্থায়ী কাৰ্য্যালয়ঃ দাৰুল হাদীছ হীৰাপাৰা মাদ্ৰাছা, দৰং, অসম)

www.islamhouse.com/as

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المقدمة

ভূমিকা

সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে। আমি তেওঁৰেই প্ৰশংসা কৰোঁ, তেওঁৰ ওচৰতেই সহায় বিচাৰো, আৰু তেওঁৰ ওচৰতেই ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আমি আমাৰ হৃদয়ৰ কুপ্ৰবৃত্তিসমূহ আৰু আমাৰ বেয়া আচৰণৰ পৰা আল্লাহৰ ওচৰত আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আল্লাহে যাক সৎপথত পৰিচালিত কৰে, তাক পথভ্ৰষ্ট কৰিবলৈ কোনো নাই, আৰু যাক বিপথগামী কৰে তাক সৎপথত আনিবলৈ কোনো নাই। মই আৰু সাক্ষী দিওঁ যে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। মই আৰু সাক্ষী দিওঁ যে, মুহাম্মদ [চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম] তেওঁৰ বান্দা আৰু ৰাছুল। আল্লাহে তেওঁৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ বংশধৰ, তেওঁৰ ছাহাবীসকল আৰু কিয়ামত পৰ্যন্ত যিসকল লোকে এই সৎ পথৰ অনুসৰণ কৰিব তেওঁলোক সকলোৰে প্ৰতি অগণিত দৰুদ আৰু ছালাম বৰ্ষণ কৰক। তাৰ পিছত,

এই-পুথিটো মোৰ

الذكر والدعاء والعلاج بالرق من الكتاب والسنة

-নামক কিতাপৰ পৰা সংক্ষিপ্ত কৰা হৈছে। ইয়াত মই কেৱল দুআৰ প্ৰকাৰসমূহ সংক্ষিপ্ত কৰিছোঁ; যাতে সদায় লৈ ফুৰা সহজ হয়।

আৰু ইয়াত কেৱল দুআৰ মূল অংশখিনি উল্লেখ কৰিছো। আৰু হাদিছৰ সূত্ৰ সমূহৰ ক্ষেত্ৰত মূল গ্ৰন্থৰ পৰা এটা বা দুটা সূত্ৰ উল্লেখ কৰাই যথেষ্ট বুলি ভাবিছো। যিয়ে ছাহাবী সম্পৰ্কে অৱগত হ'ব বিচাৰে অথবা হাদিছৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অতিৰিক্ত সূত্ৰ জানিব বিচাৰে, তেওঁ মূল গ্ৰন্থৰ ফালে প্ৰত্যাহৰ্তন কৰা উচিত।

মহান আল্লাহৰ ওচৰত তেওঁৰ উত্তম নামসমূহ আৰু সৰ্বোচ্চ গুণাৱলীৰ অছিলাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, তেওঁ যেন ইয়াক তেওঁৰ সন্তুষ্টিৰ বাবে একান্তভাৱে কবুল কৰে, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা যেন তেওঁ মোক এই জীৱনত আৰু মৃত্যুৰ পিছত উপকৃত কৰে। পাঠক সকলক আৰু ছপা কাৰীক লগতে যিয়ে ইয়াৰ প্ৰচাৰৰ কাৰণ হ'ব তেওঁলোককো যেন তেওঁ উপকৃত কৰে। নিশ্চয় পৱিত্ৰ মহান সত্ত্বা এই কামৰ অধিকাৰী আৰু ইয়াৰ ওপৰত পূৰ্ণ ক্ষমতাবান।

আল্লাহ তাআলা শান্তি বৰ্ষণ কৰক আমাৰ প্ৰিয় নবী মুহাম্মদ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামৰ ওপৰত; আৰু তেওঁৰ বংশধৰ, তেওঁৰ ছাহাবীসকল লগতে কিয়ামত পৰ্যন্ত যিসকলে উত্তমভাৱে তেওঁলোকৰ অনুসৰণ কৰিব সেই সকল লোকৰ প্ৰতি।

লেখক

ছফৰ, ১৪০৯ হিজৰী।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

بسم الله الرحمن الرحيم

অনুবাদকৰ কথা

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسوله الكريم وعلى آله
وصحبه أجمعين. اما بعد:

মুছতাদৰাক আলাছ ছাহীহাইনত আলী ৰাজিআল্লাছ আনছৰ
পৰা বিশুদ্ধ সুত্ৰত বৰ্ণনা কৰা হৈছে যে 'দুআ মু'মিনৰ অস্ত্র।
(হা:১৮১২) দুআৰ গুৰুত্ব সম্পৰ্কে কোৰআনৰ আয়াত আৰু বিশুদ্ধ
হাদিছৰ সংখ্যা প্ৰচুৰ। লেখকে নিজেই পুথিখনত দুআৰ গুৰুত্ব
সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিছে।

অসমীয়া ভাষাত বিশুদ্ধ দুআৰ পুথি নথকাৰ কাৰণে
কেইজনমান শুভাকাংক্ষীয়ে মোক এনে এখন পুথিৰ বাবে আবেদন
জনায়। সেয়ে বিষয়টো লক্ষ্য কৰি "শ্বাইখ ছাঈদ বিন আলী বিন
অহাফ আল কাহতানীয়ে" লিখা এই গুৰুত্বপূৰ্ণ পুথিখন অনুবাদ কৰি
আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিয়াৰ বাবে মই আল্লাহৰ কৃতজ্ঞতা
জ্ঞাপন কৰিছোঁ। দুআৰ পুথিসমূহৰ মাজত ই এক জনপ্ৰিয় আৰু
বিখ্যাত পুথি। লেখকে পুথিখনত ছালাতৰ গোটেই দুআ, প্ৰয়োজনীয়
আজকাৰ, আৰু বিভিন্ন দুআসমূহ পূৰ্ণ হাৰালাৰ সৈতে একত্ৰিত
কৰিছে। হাদিছৰ বিশুদ্ধতাত বিশেষ মনোযোগ দিছে। বুখাৰী আৰু
মুছলিম সম্পৰ্কেতো গোটেই উম্মত একমত, কিন্তু আন আন হাদীছ
গ্ৰন্থৰ পৰাও কেৱল সেই সমূহ হাদীছকে গ্ৰহণ কৰিছে যিটো কোনো
প্ৰখ্যাত মুহাদ্দিছে ছাহীহ বুলি প্ৰমাণ কৰিছে, আৰু এই বিষয়ে তেখেতে
বিশেষকৈ আল্লামা আলবানীৰ কিতাপসমূহৰ পৰা সহায় লৈছে। যেনে

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

-: ছহীহ তিৰমিজী, ছহীহ আবু দাউদ, ছহীহ নাছামী, ছহীহ ইবনে মা-জাহ, ছহীহ আল জামে আদি গ্ৰন্থ তেখেতৰেই।

আমাৰ অসম বাসী ৰাইজৰ কাৰণে আৰবী ভাষা এটা অপৰিচিত ভাষা। সেয়ে মূল এৰাবিকত এ'ৰাব(জব্ৰ, জেৰ, পেচ) লগাই দিয়া হৈছে। লগতে আৰবী ভাষাৰ সঠিক উচ্চাৰণ অসমীয়া ভাষাত লিখা অসম্ভৱ হোৱা সত্বেও সেই সকল লোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি যিসকলে আৰবী পঢ়িব নোৱাৰে, তাৰ উচ্চাৰণ লিখি দিয়াৰ প্ৰয়াস কৰিছোঁ। মই এই কথাত নিশ্চিত যে উচ্চাৰণত বহু ধৰণৰ ভুল হ'ব পাৰে। গতিকে আৰবী নজনা পাঠক বৃন্দলৈ অনুৰোধ জনাম যে তেখেতসকলে যেন আৰবী পঢ়া শিকিবলৈ যত্ন কৰে। আৰবী উচ্চাৰণত বিশেষকৈ ج , ع আদিৰ উচ্চাৰণ লিখা বৰ জটিল। এইদৰে কিছুমান আখৰ আকোঁ আৰবীৰ তুলনাত অসমীয়াত এটা বা দুটা আখৰহে আছে, যেনে ج.ذ.ض.ইয়াৰ বাবে আপুনি অসমীয়াত তিনিটা আখৰ পাব 'জ' বা 'য'। এনে আখৰৰ উচ্চাৰণ লিখোঁতে সচৰাচৰ জটিলতাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হয়। মই ইয়াত সেই জটিল-তাৰ মাজেৰেই সঠিক উচ্চাৰণটো লিখিবলৈ যত্ন কৰিছোঁ। লগতে দু'আসমূহৰ সঠিক অনুবাদো কৰি দিছোঁ।

পুথি খনৰ ভাল গুণবোৰ আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা আৰু ইয়াৰ ভুল-ত্রুটি বোৰ মোৰ ফালৰ পৰা। মানুহ মাত্ৰই ভুল হয়, সেয়ে অনিচ্ছাকৃতভাৱে বৈ যোৱা ভুল-ত্রুটিৰ বাবে মই আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আৰু সুধি বৃন্দলৈ অনুৰোধ জনাওঁ যে তেখেতসকলৰ দৃষ্টিত কোনো ত্ৰুটি পৰিলক্ষিত হ'লে আমাক জনাব আমি সাদৰে গ্ৰহণ কৰিম। আৰু অহা প্ৰকাশনত সেইটো সংশোধন কৰিম ان شاء الله

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে, হে আল্লাহ! তুমি মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ প্ৰচেষ্টা কবুল কৰা। আৰু ইয়াক মোৰ আৰু মোৰ পিতৃ-মাতৃৰ বাবে মুক্তিৰ জৰিয়া বনাই দিয়া আৰু পাঠক বৃন্দক ইয়াৰ উপকাৰৰ পৰা বঞ্চিত নকৰিবা। (আ-মীন)

وصلي الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين ومن تبعهم باحسان الى
يوم الدين.

ইতি

ৰফিকুল ইছলাম বিন হাবিবুৰ ৰহমান দৰঙী

০৫/১০/২০১৩ ৫:৪৮ pm

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

فَضْلُ الذِّكْرِ

দুআৰ গুৰুত্ব

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكَرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونَ﴾

আল্লাহ তা'আলাই কৈছে:

“তোমালোকে মোক স্মৰণ কৰা, ময়ো তোমালোকক স্মৰণ কৰিম। তোমালোকে মোৰ প্ৰতি কৃতজ্ঞ হোৱা আৰু মোৰ অনুগ্ৰহবোৰ অস্বীকাৰ নকৰিবা”। (ছুৰা বাকাৰাহ: ১৫২)

আৰু কৈছে:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

“হে ঈমান্দাৰসকল! আল্লাহক বেছি বেছিকৈ স্মৰণ কৰা”। (ছুৰা আহযাব: ৪১)

আৰু কৈছে:

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾

আল্লাহক স্মৰণকাৰী পুৰুষ আৰু স্মৰণকাৰিণী নাৰীৰ বাবে আল্লাহে ক্ষমা আৰু উৎকৃষ্ট পুৰস্কাৰ তৈয়াৰ কৰি ৰাখিছে”। (ছুৰা আহযাব: ৩৫)

আৰু কৈছে:

﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾

“পুৱা-গধূলি তোমাৰ প্ৰতিপালকক অন্তৰেৰে বিনয় আৰু ভয় ভাৱেৰে স্মৰণ কৰি থাকিবা; আৰু অমনোযোগীবীলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বা”। (ছুৰা আৰাফ: ২০৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ، وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ))

“আল্লাহক স্মৰণ কৰা ব্যক্তি আৰু স্মৰণ নকৰা ব্যক্তিৰ উদাহৰণ হৈছে জীৱিত আৰু মৃত স্বৰূপ”।

(ছহীহ বুখাৰী ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে ১১/২০৮, হা: ৬৪০৭. মুছলিম ১/৫৩৯ হা: ৭৭৯ এই বাক্যৰ সৈতে)

((مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت))

1/539

আৰু কৈছে:

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَلَا أُنبئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرِقِ، وَخَيْرٌ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ))؟ قَالُوا بَلَى. ((ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى))

“মই তোমালোকক এনে আমল সম্পৰ্কে নজনাং নে? যিটো তোমালোকৰ সকলো আমলতকৈ উৎকৃষ্ট, আৰু তোমালোকৰ মালিক (আল্লাহ)ৰ ওচৰত যিটো অত্যন্ত পৱিত্ৰ, তোমালোকৰ মৰ্যদাত সবাতোকৈ উচ্চ, সোণ-ৰূপ ব্যয় কৰাতকৈও উত্তম, আৰু তোমালোকৰ শত্ৰুৰ মুখামুখি হৈ সিহঁতক হত্যা কৰা আৰু সিহঁতে তোমালোকক হত্যা কৰাতকৈও শ্ৰেষ্ঠ।

ছাহাবায়ে কেৰামে ক’লে, হয়! নিশ্চয় হে আল্লাহৰ ৰাছুল (আমাক জনাই দিয়ক)।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ক'লে “আল্লাহক স্মৰণ কৰা”।

(তিৰমিজী ৫/৪৫৯ ইবনে মা-জাহ ২/১২৪ ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩১৬ ছাহীহ তিৰমিজী ৩/১৩৯)

তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আৰু কৈছে:

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا دَكَّرَنِي، فَإِنْ دَكَّرَنِي فِي نَفْسِي، دَكَّرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ دَكَّرَنِي فِي مَلَأٍ، دَكَّرْتُهُ فِي مَلَأٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْرًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا، تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمِينِي أُتَيْتُهُ هَرَوَلَةً))

আল্লাহ তাআলাই কৈছে –“মই মোৰ বান্দাৰ ধাৰণা অনুৰূপ থাকোঁ; যেনেকুৱা ধাৰণা সি মোৰ লগত স্থাপন কৰে। যেতিয়া সি মোক স্মৰণ কৰে তেতিয়া মই তাৰ লগত থাকোঁ; যদি সি মোক অন্তৰেৰে স্মৰণ কৰে তেন্তে ময়ো তাক অন্তৰেৰে স্মৰণ কৰোঁ; আৰু যদি মোক কোনো সমাবেশত স্মৰণ কৰে ময়ো তাক এনেকুৱা সমাবেশত স্মৰণ কৰোঁ যিটো তাতকৈও উত্তম। আৰু যদি সি মোলৈ অৰ্ধহাত পৰিমাণ ঠাই আঙুৱাই আহে মই তাৰ ওচৰলৈ এক হাত পৰিমাণ ঠাই আঙুৱাই আহোঁ; আৰু যদি সি মোলৈ এক হাত আঙুৱাই আহে তেন্তে মই তালৈ দুই হাত পৰিমাণ ঠাই আঙুৱাই আহোঁ; আৰু যদি সি মোলৈ খোচ কাঢ়ি আহে মই তাৰ ওচৰলৈ দৌৰি আহোঁ”।

(বোখাৰী ৮/১৭১ মুছলিম ৪/২০৬১ হাদিছৰ শব্দ বোখাৰীৰ)

وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسَيْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ، فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّهُ بِهِ. قَالَ: ((لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ))

আৰু আব্দুল্লাহ বিন বুছৰ (ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে) কৈছে যে, (কোনো) এজন ব্যক্তিয়ে ক'লে –হে আল্লাহৰ ৰাছুল চাল্লাল্লা-হু আলাইহি

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অছল্লাম! মোৰ বাবে ইছলামৰ আহকাম বহুত বৃদ্ধি হৈছে গতিকে কোনো এটা বিষয়ে আদেশ কৰক যিটোত মই দৃঢ়ভাৱে অটল থাকিব পাৰো। তেখেত চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছল্লামে ক'লে-“সদায় আল্লাহক স্মৰণ কৰা”।

(তিৰমিজী ৫/৪৫৮ ইবনে মা-জাহ ২/১২৪৬ ছাহীহ তিৰমিজী ৩/১৩৯ ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩১৭)

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: ﴿الْم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلَا مٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ))

নবী চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছল্লামে কৈছে-“যিয়ে আল্লাহৰ কিতাপৰ পৰা এটা আখৰ পাঠ কৰিব সি তাৰ বিপৰীতে এটা নেকী অৰ্জন কৰিব; আৰু প্ৰত্যেক নেকী দহটা নেকীৰ সমতুল্য। মই এইটো নকওঁ যে (الم)আলিফ, লা-ম, মীম এটা আখৰ; বৰং আলিফ এটা আখৰ, লাম এটা আখৰ আৰু মীম এটা আখৰ”।

(তিৰমিজী ৫/১৭৫ আলবানীয়ে ছাহীহ বুলি কৈছে, ছাহীহ আত-তিৰমিজী ৩/৯, ছাহীহ আল-জামে আছাগীৰ ৫/৩৪০)

وَعَنْ عُقْبَةَ بْنِ غَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ فِي الصَّفَةِ، فَقَالَ: ((أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بَطْحَانَ، أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ، فَيَأْتِي مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِيْتِمٍ وَلَا قَطِيعَةٍ رَحِمٍ))؟ فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ. قَالَ: ((أَفَلَا يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمُ، أَوْ يَفْرَأُ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلَاثَ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الْإِبِلِ))⁰.

উকবা বিন আমিৰ (বাদ্ৰিয়াল্লাছ আনছৰে) কৈছে যে, আমি ছুফ্ফাত উপস্থিত আছিলো এনেতে নবী চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছল্লামে (ঘৰৰ পৰা) ওলাই আহিল। আৰু ক'লে “তোমালোকৰ ভিতৰত কোনে

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

পছন্দ কৰে যে, সি দৈনিক বুতহান বা আকীক নামৰ ঠাইত যাব আৰু তাৰ পৰা ডাঙৰ ডাঙৰ কুঁজ থকা দুটামান উট আনিব , এনে কৰাত কোনো পাপ নহ'ব আৰু কোনো বিছিন্নতাও নাহিব। আমি ক'লো,হে আল্লাহৰ ৰাছুল চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম ! আমি সকলোৱে পছন্দ কৰোঁ। তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ক'লে -“তোমালোকৰ ভিতৰত কোনোবাই মছজিদলৈ নাযায় নে যে, আল্লাহৰ কিতাপৰ দুটি আয়াত শিকাবলৈ নাইবা পঢ়িবলৈ , এইটো তাৰ বাবে দুটা উটতকৈও উত্তম। তিনিটা আয়াত হ'লে তিনিটা উটতকৈ উত্তম আৰু চাৰিটা হ'লে চাৰিটা উটতকৈ উত্তম। (ঠিক এই দৰে) গণনা অনুসাৰে উট”।

(মুছলিম ১/৫৫৩)

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ فَعَدَّ مَفْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ))

তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আৰু কৈছে: যি ব্যক্তিয়ে কোনো এনে ঠাইত বহে য'ত সি আল্লাহক স্মৰণ নকৰে তেন্তে সেই ঠাই তাৰ বাবে আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা ক্ষতিকৰ হ'ব। আৰু যিয়ে কোনো এনে ঠাইত বাগৰ দিয়ে য'ত সি আল্লাহক স্মৰণ নকৰে তেন্তে সেই ঠাই তাৰ বাবে আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা ক্ষতিকৰ হ'ব”।

(আবু দাউদ ৪/২৬৪ প্ৰভূতি, চাওক ছহীছল জামে ৫/৩৪২)

وقال صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلِسًا لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ، وَإِنْ شَاءَ عَفَرَ لَهُمْ))

নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আৰু কৈছে: কোনো সম্প্ৰদায় এনে ঠাইত বহে য'ত সিহঁত আল্লাহক স্মৰণ নকৰে ; আৰু নিজ নবীৰ ওপৰত দৰুদ নপঢ়ে তেন্তে এইটো সিহঁতৰ বাবে ক্ষতিৰ কাৰণ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

হ'ব। পিছত (আল্লাহে) ইচ্ছা কৰিলে শাস্তি দিব পাৰে, নাইবা ক্ষমা কৰি দিব পাৰে”।

(তিৰমিজী ৫/৪৬১ আৰু চাওক ছাহীহ আত-তিৰমিজী ৩/১৪০)

وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَا مِنْ قَوْمٍ يَتَّقُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ))

তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আৰু কৈছে: কোনো সম্প্ৰদায় এনে বৈঠকৰ পৰা উভতে য'ত আল্লাহক স্মৰণ কৰা নাই এনে লোকৰ উদাহৰণ মৃত গাধৰ শৰ স্বৰূপ, এনে বৈঠক সিহঁতৰ বাবে পৰিতাপৰ বিষয় হ'ব ”। (আবু দাউদ ৪/২৬৪, আহমাদ ২/৩৮৯, ছাহীছল জামে ৫/১৭৬)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

1-أَذْكَرُالْاِسْتِيْقَاظِ مِنَ النَّوْمِ

টোপনীৰ পৰা সাৰ পাই পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহঃ

(1)-1 ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانًا بَعَدَ مَا أَمَاتَنَا، وَالْبَيْتُ النَّشُورُ))

(১) আল-হামদু লিল্লা-হিল লাজী আহয়া-না বা'দা মা আমাতানা ওৱা ইলাইহিন নুশু-ৰ"।

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিয়ে আমাক মৃত্যুৰ পিছত জীৱিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈকে পুনৰ জীৱিত হৈ যাব লাগিব"।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে ১১/১১৩ মুছলিম ৪/২০৮৩)

(2)-2 ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ-الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي))

(2)"লা- ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাবী-কালাহ, লাহল মুল্কু অলাহল হাম্দ, অহরা আলা কুল্লি শ্বাইন কাদী-ৰ। ছুবহা-নাল্লাহ, আলহামদু লিল্লাহ, অলা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাহ আকবাৰ, অলা হাওলা অলা কুউৱাতা ইল্লা বিল্লা-হিল আলিয়িল আজীম বাবিবগ ফিৰলি"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই, শাসন তেওঁৰেই আৰু তেওঁৰেই প্ৰশংসা; আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। আল্লাহ পৱিত্ৰ, সকলো নাম-যশস্যা আল্লাহৰ বাবেই; আৰু আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই; আৰু আল্লাহ মহান; সুউচ্চ মহান আল্লাহৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

সহায় অবিহনে (কোনো বস্ত্ৰৰ পৰা) মুক্তি পোৱা টান আৰু কিবা কৰাও কঠিন। হে মোৰ প্ৰতিপালক মোক ক্ষমা কৰা”।

(যিয়ে এই দুআ পাঠ কৰে তাক ক্ষমা কৰি দিয়া হয়। অলীদ নামৰ বৰ্ণনা কাৰীজনে কৈছে যে “এই শব্দ কোৱাৰ পিছত যিকোনো দুআ কৰিলে দুআ কবুল হয়। আৰু যদি অজু কৰি নামাজ আদায় কৰে তেন্তে তাৰ নামাজ কবুল কৰা হয়”।)

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে ৩/৩৯ প্ৰভৃতি, দুআৰ শব্দবোৰ ইবনে মা-জাহ চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩৩৫)

3-3) ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي فِي جَسَدِي، وَرَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ))

(৩) আলহামদু লিল্লা-হিল লাজী আ-ফানী, ফী জাহাদী, অবাদ্দা আলায়্যা ক-হী ওৱা আজিনালি বিজিকৰিহ্”।

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে, যিয়ে মোৰ শৰীৰক নিৰাপদ ৰাখিছে; আৰু মোৰ প্ৰাণ মোক উভতাই দিছে, লগতে মোক তাৰ স্মৰণ কৰাৰ আদেশ দিছে”।

(তিৰমিজী ৫/৪৭৩ ছহীহ তিৰমিজী ৩/১৪৪)

4-4) ((إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ * رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِي بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

وَقْتُلُوا لَأَكْفَرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لَا يَغْرَتُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاؤُهُمْ
 جَهَنَّمَ وَيَنْسُ إِلَيْهَا * لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
 نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِّلْأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ ﴿﴾

(4) “ইন্না ফি খাল্কিছ ছামা-রা-তি অল আৰ্জি অখতিলা-ফিল লাইলি
 অন্নাহা-ৰি লা আ-য়াতিল লি উলিল আলবা-ব। আল্লাজী-না
 য়াজকুৰ্নান্না-হা কিয়ামাওঁ অকুউদাওঁ ওৱা আলা জুনুবিহিম
 অয়াতফাৰ্কাৰ্না ফি খাল্কিছ ছামা-রা-তি অল আৰ্জি; বাব্বানা মা
 খালাক্তা হা-জা বা-তিল্লা, ছুবহা-নাকা ফাকিনা আজাবান না-ৰ।
 বাব্বানা ইন্নাকা মান তুদখিলিন না-ৰা ফাকাড আখজাইতাছ অমা
 লিজ যালিমী-না মিন আনছা-ৰ। বাব্বানা ইন্না হামি'না মুনা-দিয়াই
 ইউনা-দি লিল ঈমানি আন আ-মিনু বিৰাব্বিকুম ফা-আমন্ন
 বাব্বানাগ ফিৰলানা জুনুবানা অকাফিফৰ আন্ন ছায়িয়াতিনা
 অতারাফ্ফানা মাআল আববা-ৰ। বাব্বানা আতিনা মা আত্তানা
 আলা বুছুলিকা অলা তুখজিনা যাওমাল কিয়ামাহ, ইন্নাকা লা তুখলি-
 ফুল মীআদ। ফাছতাজা-বা লাহম বাব্বুহম আন্নি লা উজি-উ আমালা
 আ-মিলিন মিনকুম মিন যাকাৰিন আউ উনছা, বা'জুকুম মিন বা'জ,
 ফাল লাজীনা হা-জাৰ ওৱা উখৰিজু মিন দিয়াৰিহিম ওৱা উ-জু ফি
 ছাবীলি ওৱা কা-তালু ওৱা কুতিলু লাউকাফিফৰান্না আনছম
 ছাইয়া-তিহিম ওৱালা উদখিলান্নাহম জান্নাতিন তাজৰী মিন
 তাহতিহাল আনছা-ৰ। ছাৰাবান মিন ইনদিলা-হ, অন্না-ছ ইনদাহ
 ছছনুছ ছাৰাব। লা ইয়াগুৰ্বান্নাকা তাকল্পুবুল্লাযীনা কাফাৰ ফিল্ বিলা-দ।
 মাতা'উন কালীলুন ছুমা মা'ওৱাহম জাহন্নামু অবি'ছাল মিহা-দ। লা-

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

কিনিল্লাযীনাভাকাতাও বব্বাহুম লাহুম জান্না-তুন তাজৰী মিন তাহতিহাল
আনহাৰু খা-লিদ্দীনা ফীহা নুযুলাম মিন ইনদিল্লাহি, অমা ইনদািল্লাহি খাইৰুল
লিল্ আবৰাৰ। অইল্লা মিন আহলিল কিতাবি লামইয়ূ'মিনু বিল্লাহি অমা
উনযিলা ইলাইকুম অমা উনযিলা ইলাইহিম খা-শ্বিঈনা লিল্লা-হি লা
ইয়াশ্বতাকনা বিআ-য়া-তিল্লাহি ছামানান্ কালীলা। উলা-ইকা লাহুম
আজৰুহুম 'ইনদা ববিহিম। ইল্লাল্লাহা ছাৰী'উল হিছাব। ইয়া আয্যুহাল্লাযীনা
আমানুছবিৰু ওৱাছা-বিৰু অৰা-বিতু অভাকুল্লাহা লা'আল্লাকুম তুফলিছন)।

অৰ্থ: নিশ্চয় আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিত আৰু দিন ৰাতিৰ
আবৰ্তনত জ্ঞানী সকলৰ বাবে বহু নিদৰ্শন আছে। তেওঁলোকে
উঠোঁতে, বহোঁতে, শুওঁতে (সকলো সময়ত) আল্লাহক স্মৰণ কৰে
আৰু আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ বিষয়ে চিন্তা চৰ্চা কৰে (আৰু
তেওঁলোকে কয়) 'হে আমাৰ প্ৰতিপালক এইবোৰ তুমি অনৰ্থক সৃষ্টি
কৰা নাই। তোমাৰেই মহিমা, তুমি আমাক জাহান্নামৰ শাস্তিৰ পৰা
ৰক্ষা কৰা। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! তুমি যাক জাহান্নামত নিক্ষেপ
কৰা তাক তুমি অৱশ্যই লাঞ্চিত কৰা। পাপিষ্ঠ বিলাকৰ কোনো
সহায় কাৰী নাই। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! এজন আহান কাৰীয়ে
ঈমান আনিবলৈ আহান কৰা আমি শুনিছিলো।' (তেওঁ কৈছিল)
'তোমালোকৰ প্ৰতিপালকৰ প্ৰতি ঈমান আনা, আৰু আমি ঈমান
আনিলো। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! আমাৰ অপৰাধ সমূহ মাৰ্জনা কৰা,
আমাৰ দোষবোৰ দূৰ কৰা আৰু আমাক পূন্যবানসকলৰ লগত মৃত্যু
দান কৰা। হে আমাৰ প্ৰতিপালক! তোমাৰ ৰাছুল সকলৰ মাধ্যমেৰে
আমাক যি প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল সেয়া পূৰণ কৰা। কিয়ামতৰ দিনা
আমাক লাঞ্চিত নকৰিবা। নিশ্চয় তুমি তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি কেতিয়াও
ভঙ্গ নকৰা। তাৰ পিছত সিহঁতৰ ৰবে সিহঁতৰ দুআ কবুল কৰিব (আৰু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক'ব), নিশ্চয় মই তোমালোকৰ মাজত আমলকাৰী কোনো নৰ-নাৰীৰ আমল বিফল নকৰোঁ; তোমালোক এজনে আনজনৰ অংশ। গতিকে যিসকলে হিজৰত কৰিছে, নিজৰ ঘৰৰ পৰা উৎখাত হৈছে, আৰু মোৰ পথত নিৰ্যাতিত হৈছে আৰু যুদ্ধ কৰিছে আৰু নিহত হৈছে মই সিহঁতৰ পাপসমূহ অৱশ্যই দূৰ কৰিম আৰু অৱশ্যই তেওঁলোকক এনে জান্নাতত প্ৰৱেশ কৰাম, যাৰ তলেদি নদী প্ৰবাহিত হয়। এইটো আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা পুৰস্কাৰ; আৰু উত্তম পুৰস্কাৰ আল্লাহৰ ওচৰতেই। যিহঁতে কুফৰী কৰিছে, দেশে বিদেশে সিহঁতৰ অবাধ বিচৰণে যাতে আপোনাক কেতিয়াও বিভ্ৰান্ত নকৰে। এইটো স্বল্পকালীন ভোগ মাত্ৰ; তাৰ পিছত জাহান্নাম সিহঁতৰ বাসস্থান হ'ব; আৰু এইটো কিমান যে নিকৃষ্ট বিশ্রামস্থল! কিন্তু যিসকলে তেওঁলোকৰ প্ৰতিপালকক ভয় কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে আছে জান্নাত, যাৰ তলেদি নিজৰা প্ৰবাহিত হয়, তাত তেওঁলোকে চিৰকাল থাকিব। এইটো হৈছে আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা আতিথেয়তা; আৰু আল্লাহৰ ওচৰত যি আছে সেইটো সৎকৰ্মপৰায়ণ সকলৰ বাবে উত্তম। আৰু নিশ্চয় ঐশীপুথি প্ৰাপ্তসকলৰ মাজত এনেকুৱা লোকো আছে যিহঁতে আল্লাহৰ প্ৰতি বিনয়াৱনত হৈ তেওঁৰ প্ৰতি আৰু তেওঁ যি তোমালোকৰ আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰতি নাযিল কৰিছে তাত ঈমান আনে। তেওঁলোকে আল্লাহৰ আয়াতসমূহ তুচ্ছ মূল্যত বিক্ৰি নকৰে। এওঁলোকেই হৈছে, সেইসকল ব্যক্তি যিসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ প্ৰতিপালকৰ ওচৰত পুৰস্কাৰ আছে। নিশ্চয় আল্লাহ দ্ৰুত হিচাব গ্ৰহণকাৰী। হে ঈমানদাৰসকল! তোমালোক ধৈৰ্য ধাৰণ কৰা, ধৈৰ্যত প্ৰতিযোগিতা কৰা আৰু সদায় যুদ্ধৰ বাবে প্ৰস্তুত থকা, আৰু আল্লাহৰ তাক্ৰা অৱলম্বন কৰা; যাতে তোমালোকে সফল হ'ব পাৰা। (আলে

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ঈমৰাণ ১৯০-২০০, বুখাৰী ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে ৮/৩৩৭, মুছলিম
১/৫৩০)

2. دُعَاءُ لُبْسِ الثَّوْبِ

কাপোৰ পৰিধান কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ

5- ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا (الثَّوْبَ) وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ...))

(5)"আলহামদু লিল্লা-হিল লাজী, কাছা-নী হা-জা (আছ-ছাউবা)
অৰাজাকানী-হি মিন গাইৰি হাউলিন মিনি অলা কুউবাহ"।

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিয়ে মোক এইটো
(কাপোৰ) পৰিধান কৰালে। আৰু মোৰ বিনা কোনো শক্তি আৰু
ক্ষমতাত মোক প্ৰদান কৰিলে"।

(আবু দাউদ নং ৪০২৩, তিৰমিজী নং ৩৪৫৮, ইবনে মা-জাহ
৩২৮৫, আলবানীয়ে হাছান বুলি কৈছে, চাওক ইবৰাউল গালীল
৭/৪৭)

3. دُعَاءُ لُبْسِ الثَّوْبِ الْجَدِيدِ

নতুন কাপোৰ পৰিধান কৰাৰ দুআঃ

6- ((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِي، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا
صُنِعَ لَهُ))

(6)"আল্লা-হুম্মা লাকাল হাম্দু আনতা কাছাউতানী-হি আছআলুকা
মিন খাইৰিহি অখাইৰি মা ছুনিআ লাহ্, ওৱা আউজু বিকা মিন
শ্বাৰ্ৰিহি অশ্বাৰ্ৰিমা ছুনিআ লাহ্।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ প্ৰশংসা তোমাৰ বাবেই, তুমিয়ে মোক পৰিধান কৰালা; মই তোমাৰ পৰা ইয়াৰ উপকাৰ আৰু যাৰ কাৰণে এইটো তৈয়াৰ কৰা হৈছে তাৰ উপকাৰ কামনা কৰোঁ। লগতে ইয়াৰ অপকাৰৰ পৰা আৰু যাৰ কাৰণে এইটো তৈয়াৰ কৰা হৈছে তাৰ অপকাৰৰ পৰা মই আশ্ৰয় বিছাৰোঁ”।

(আবু দাউদ নং ৪০২০, তিৰমিজী নং ১৭৬৭, বাগৰী ১২/৪০ চাওঁক মুখতাছাৰ শামাইল আত-তিৰমিজী লিলবানী পৃ: ৪৭)

4. النِّسَاءُ لِمَنْ لَيْسَ تَوْنًا جَدِيدًا

নতুন কাপোৰ পৰিধানকাৰীক দিবলগীয়া দুআ

(1)-7 ((تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى))

(7) “তুব্লি অইউখলিফুল্লা-হ তাআলা”

অৰ্থ: তুমি ইয়াক পূৰণী কৰা, আৰু আল্লাহ তাআলাই ইয়াৰ ঠাইত আৰু প্ৰদান কৰক”।

আবু দাউদ ৪/৪১ চাওঁক ছহীহ আবু দাউদ ২/৭৬০)

(2)-8 ((الْبَسَ جَدِيدًا وَعِشَ حَمِيدًا وَمُتَّ شَهِيدًا))

(৮) “ইলবাছ জাদী-দা, অইশ্ব হামী-দা, অমুত শ্বাহী-দা”।

অৰ্থ: নতুন পিন্ধা, যশস্যাময় জীৱন-যাপন কৰা আৰু শ্বহীদ হৈ মৃত্যু বৰণ কৰা”।

(ইবনে মা-জাহ ২/১১৭৮ বাগৰী ১২/১৪ চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/২৭৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

5. مَا يَقُولُ إِذَا وَضَعَ ثَوْبَهُ

কাপোৰ খুলাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ

-9 ((بِسْمِ اللَّهِ))

(9)“বিছমিল্লাহ”

অৰ্থ: (আৰম্ভ কৰিছোঁ) আল্লাহৰ নামত”।

(তিৰমিজী ২/৫০৫, ছহীছল জামে ৩/২০৩ আৰু চাওঁক ইবৰাউল গালীল হা: ৫০)

6. دُعَاةُ دُخُولِ الْخَلَاءِ

শৌচালয়ত প্ৰবেশ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

-10 ((بِسْمِ اللَّهِ [اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحُبِّثِ وَالْحَبَائِثِ]))

(10)“বিছমিল্লাহ) আল্লা-হুম্মা ইন্নী আউজুবিকা মিনাল খুবছি অলখাবাইছ।

অৰ্থ: (আল্লাহৰ নামত) হে আল্লাহ মই দুপট পূৰুষ জ্বীন আৰু দুশচৰিত্ৰা মহিলা জ্বীনৰ (অনিপ্ৰ)পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰোঁ”।

(বুখাৰী ১/৪৫, মুছলিম ১/২৮৩ আৰম্ভণিত বিছমিল্লাহৰ বৃদ্ধি ছাঈদ বিন মানছুৰে বৰ্ণনা কৰিছে। চাওঁক ফাতছল বাৰী ১/২৪৪)

7. دُعَاةُ الْخُرُوجِ مِنَ الْخَلَاءِ

শৌচালয়ৰ পৰা ওলোৱাৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআ

-11 ((عَفْرَانِكَ))

(১১)“গুফৰা-নাকা”

অৰ্থ: (হে আল্লাহ!) তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰোঁ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(নাছায়ি আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ ৭৯, তিৰমিজী ৭, আবু দাউদ ৩০, ইবনে মা-জাহ ৩০০, আৰু আলবানীয়ে ছহীহ বুনি কৈছে চাওঁক ছহীহ ছুনান আবি দাউদ ১/১৯)

8. الذِّكْرُ قَبْلَ الْوُضُوءِ

অজু আৰম্ভ কৰোঁতে পঢ়িবলগীয়া দুআ

((بِسْمِ اللَّهِ))-12

(12)"বিছমিল্লাহ"

অৰ্থ: (আৰম্ভ কৰিছোঁ) আল্লাহৰ নামত।

(আবু দাউদ ১০১, ইবনে মা-জাহ ৩৯৭, মুছনাদ আহমাদ ৯৪১৮, আৰু চাওঁক ইবরাউল গালীল ১/১২২)

9. الذِّكْرُ بَعْدَ الْفَرَغِ مِنَ الْوُضُوءِ

অজুৰ শেষত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

(1)-13 ((أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ...))

(13)"আশ্বহাদু আল লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাবীকা লাহ ওরা আশ্বহাদু আনা মুহাম্মাদান আব্দুহু অৰাছুলুহু"।

অৰ্থ: মই সাক্ষী দিওঁ যে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তেওঁ একক, তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। মই আৰু সাক্ষী দিওঁ যে, মুহাম্মদ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম তেওঁৰ বান্দা (দাস) আৰু প্ৰেৰিত ৰাছুল"।

মুছলিম ১/২০৯)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(14)-2 ((اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ))

(14)“আল্লা-হুম্মাজ আলনি মিনাত তাউৱাবীনা অজ-আলনি মিনাল মুতা তাহ্হীৰীন।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মোক বেছি বেছি তৌবাকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা আৰু পৱিত্ৰতা অৱলম্বনকাৰী সকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা”।

(তিৰমিজী ১/৭৮ আৰু চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ১/১৮)

(15)-3 ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ))

(15)“ছুবহা-নাকা আল্লা-হুম্মা অবিহামদিকা আশ্বহাদু আল লা ইলা-হা ইল্লা আনতা, আছতাগফিৰুকা ওৱা আতুবু ইলাইক।

অৰ্থ: হে আল্লাহ তুমি পৱিত্ৰ আৰু তোমাৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে মই সাক্ষী দিওঁ যে, তোমাৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰোঁ আৰু তোমাৰ প্ৰতি তৌবা কৰোঁ”।

(আমালুল ইয়াউম অল্লাইলাহ নাছায়ি পৃ: ১৭৩ আৰু চাওঁক ইবৰাউল গালীল ১/১৩৫, ৩/৯৪)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

10. الذِّكْرُ عِنْدَ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَنْزِلِ

ঘৰৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ

16-(1) ((بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

(16)"বিছমিল্লা-হি তাৱাক্কালতু আলাল্লা-হি, অলা হাওলা অলা কুউৱাতা ইল্লা বিল্লাহ।

অৰ্থ: (আৰম্ভ কৰিছোঁ) আল্লাহৰ নামত, মই আল্লাহৰ ওপৰত ভৰসা কৰিলোঁ। আল্লাহৰ সহায় অবিহনে কোনো বস্তুৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা টান আৰু কিবা কৰাৰো ক্ষমতা নাই।

(আবু দাউদ ৪/৩২৫ তিৰমিজী ৫/৪৯০ চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫১)

17-(2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ، أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَزِلَّ، أَوْ أَظْلِمَ، أَوْ أَظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ))

(17)"আল্লা-হুম্মা ইনী আউজু বিকা আন উজিল্লা, আউ উজাল্লা, আউ আবিলা, আউ উবাল্লা, আউ উযলিমা, আউ উযলামা, আউ আজহালা, আউ ইউজহালা আলাইয়া।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰোঁ পথভ্ৰষ্ট হোৱাৰ পৰা, আৰু মোক পথভ্ৰষ্ট কৰাৰ পৰা। অথবা পিছলি যোৱাৰ পৰা আৰু মোক পিছলি পেলোৱাৰ পৰা (অৰ্থাৎ দীনৰ পৰা আতঁৰ হোৱাৰ পৰা) নাইবা কাৰো অন্যায় কৰাৰ পৰা আৰু কোনোৱে মোৰ ওপৰত অন্যায় কৰাৰ পৰা, অথবা মই কাৰো লগত মুৰ্খামী কৰাৰ পৰা আৰু মোৰ লগত কোনোৱে মুৰ্খামী কৰাৰ পৰা।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, নাছায়ী, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫২ আৰু ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩৩৬)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

11. الذِّكْرُ عِنْدَ دُخُولِ الْمَنْزِلِ

ঘৰত প্ৰবেশ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ

18- ((بِسْمِ اللَّهِ وَلِحَنَّا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ))

(18)"বিছমিল্লা-হি অলাজনা, অবিছমিল্লা-হি খাৰাজনা, অ আলা বাবিবনা তাৰাঙ্কালনা"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত আমি প্ৰবেশ কৰিলোঁ, আৰু আল্লাহৰ নামতে ওলাইছোঁ; আৰু আমি আমাৰ প্ৰতিপালকৰ ওপৰতেই ভৰসা কৰিছোঁ"। তাৰ পিছত নিজ পৰিয়ালক ছালাম কৰিব।

(আবু দাউদ, চনদ বিশুদ্ধ ৪/৩২৫)

12. دُعَاءُ النَّهَابِ إِلَى الْمَسْجِدِ

মছজিদলৈ যোৱাৰ দুআঃ

19- ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ أَمَامِي نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَعَظِّمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْنِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَغْطِنِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي لَحْيِي نُورًا، وَفِي ذِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا)). ((اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا فِي قَبْرِي... وَنُورًا فِي عِظَامِي)) ((وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا، وَزِدْنِي نُورًا)) [[وَهَبْ لِي نُورًا عَلَى نُورًا]].

(19)" (আল্লা-হুম্মাজ'আল ফী ক্বালবী নূৰা, অফী লিছানী নূৰা, অফী ছাম'য়ী নূৰা, অফী বাছাবী নূৰা, অমিন ফাওকী নূৰা, অমিন তাহতী নূৰা, ওৱা 'আন ইয়ামীনী নূৰা, ওৱা 'আন শ্বিমালী নূৰা, অমিন আমামী নূৰা, অমিন খালফী নূৰা, ওৱাজ'আল ফী নাফছী নূৰা, ওৱা আ'যিম লী নূৰা, ওৱা 'আয'যিম লী নূৰা, ওৱাজ'আল লী নূৰা, ওৱাজ'আলনী নূৰা; আল্লা-হুম্মা আ'তিনী নূৰা,

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ওৱাজ‘আল ফী ‘আছাবী নূৰা, অফী লাহমী নূৰা, অফী দামী নূৰা, অফী শ্বা‘ৰী নূৰা, অফী বাশ্বাৰী নূৰা।

[আল্লা-হুম্মাজ‘আল লী নূৰা ফী কাবৰী, অনুৰান ফী ‘ইযামী] [অযিদনী নূৰা, অযিদনী নূৰা, অযিদনী নূৰা] [অহাবলী নূৰান ‘আলা নূৰ]

১৯- “হে আল্লাহ! তুমি মোৰ অন্তৰত নূৰ (বা আলো) প্ৰদান কৰা, মোৰ জিভাত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ শ্ৰৱণশক্তি নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ দৃষ্টিশক্তি নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ ওপৰত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ তলত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ সোঁ ফালে নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ বাওঁ ফালে নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ সন্মুখত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ পিছ ফালে নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ অন্তৰত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ বাবে নূৰ ডাঙৰ কৰি দিয়া, মোৰ বাবে নূৰ বঢ়াই দিয়া, মোৰ বাবে নূৰ নিৰ্ধাৰণ কৰি দিয়া, মোক আলোকিত কৰা। হে আল্লাহ! মোক নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ মাংস পেশীত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ মাংসত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ তেজত নূৰ প্ৰদান কৰা, মোৰ চুলিত নূৰ প্ৰদান কৰা আৰু মোৰ ছালত নূৰ প্ৰদান কৰা।”

[“হে আল্লাহ! মোৰ বাবে মোৰ কবৰত নূৰ দিয়া, মোৰ হাড় সমূহতো নূৰ দিয়া”], [“মোক নূৰ বৃদ্ধি কৰি দিয়া, মোক নূৰ বৃদ্ধি কৰি দিয়া, মোক নূৰ বৃদ্ধি কৰি দিয়া,”] [“মোক নূৰৰ ওপৰত নূৰ প্ৰদান কৰা”

(শব্দবোৰ বুখাৰীৰ ব্যাখ্যা ফাতহুল বাৰীত ১১/১১৬ মুছলিম ১/ ৫২৬,৫২৯,৫৩০)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

13. دُعَاءُ دُخُولِ الْمَسْجِدِ

মছজিদত প্ৰবেশ কৰাৰ দুআ

20- ((يَبْدَأُ بِرِجْلِهِ الْبَيْمَى))، وَيَقُولُ: ((أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَيُوجِّهُهُ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)) [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةِ، وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ] (اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ)).

আগতে সোঁ ভৰি প্ৰবেশ কৰিব তাৰ পিছত এই দুআ পাঠ কৰিবঃ¹

(20)“আউজু বিল্লা-হিল আজীম, অবি-অজহিহিল কাৰীম, অচুলতানিহিল ক্বাদীম, মিনাশ্ব-শ্বাইতানিৰ ৰাজীম।২. (বিছমিল্লাহি অচ্ছালাতু)৩ (অচ্ছালামু আলা ৰাছুলিল্লাহ,)৪ (আল্লা-ছম্মাফ তাহ্লি আবৰাবা ৰাহমাতিক”।)৫

অৰ্থ: মই সুউচ্চ মহান আল্লাহৰ আৰু তেওঁৰ সন্মানিত মুখমণ্ডলৰ লগতে তেওঁৰ পূৰণি ৰাজত্বৰ আশ্ৰয় বিছাৰো অভিশপ্ত চয়তানৰ পৰা। আল্লাহৰ নামত (প্ৰবেশ কৰোঁ) আৰু ৰাছুলুল্লাহৰ ওপৰত দৰুদ ও ছালাম বৰ্ষিত হওঁক। হে আল্লাহ মোৰ বাবে তোমাৰ অনুগ্ৰহৰ দুৱাৰ সমূহ খুলি দিয়া”।

(১) হাকিম ১/২১৮, বাইহাকী ২/৪৪২ আলবানীয়ে ছিলছিল আহাদীচ আচ-ছাহীহাত হাছান বুলি কৈছে ৫/৬২৪ (২) আবু দাউদ ৪৬৬, চাওঁক ছাহীছল জামে হা: ৪৫৯১ (৩) ইবনুছ ছুনী হা: ৮৮ শাইখ আলবানীয়ে ইয়াক “হাছান” বুলি কৈছে (৪) আবু দাউদ ১/১২৬ চাওঁক ছাহীছল জামে ১/৫২৮ (৫) মুছলিম ১/৪৯৪ ইবনে মা-জাহ হজৰতে ফাতিমা (ৰাদ্দিয়াল্লাহু আনহা) ৰ পৰা এই দুআ বৰ্ণিত আছে যে “আল্লা-ছম্মাগ ফিৰ্লি জুনু-বি অফতাহ্লি আবৰাবা ৰাহমাতিক” আললামা আলবানীয়ে এই বৰ্ণনাক আন আন বৰ্ণনাৰ সাক্ষ্যৰ জৰিয়তে ছাহীছ বুলি কৈছে” চাওঁক ছাহীছ ইবনে মা-জাহ ১/১২৮-১২৯)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

14. دُعَاءُ الْخُرُوجِ مِنَ الْمَسْجِدِ

মছজিদৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ

21- ((يَبْدَأُ بِرِجْلِهِ الْيُسْرَى)) وَيَقُولُ: ((بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، اللَّهُمَّ اغْصِنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ))

ওলোৱাৰ সময়ত আগতে বাওঁ ভৰি আগবঢ়াব তাৰ পিছত এই দুআ
পঢ়িবঃ১

(21)" বিছমিল্লা-হি অচ্ছালাতু অচ্ছালামু আলা বাছুলিল্লাহ, আল্লা-হুম্মা
ইন্নী আছ-আলুকা মিন ফাজ্লিক, আল্লা-হুম্মা'ছিম্নি মিনাশ্ব-
শ্বাইতানিৰ ৰাজীম"।২

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত, আৰু দৰুদ ও ছালাম বৰ্ষিত হওঁক বাছুলিল্লাহৰ
ওপৰত; হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ অনুগ্রহ বিছাৰো।
হে আল্লাহ! মোক অভিশপ্ত চয়তানৰ পৰা ৰক্ষা কৰা"।

((১) হাকিম ১/২১৮, বাইহাকী ২/৪৪২ আলবানীয়ে ছিলছিল আ-
হাদীচ আচ-ছাহীহাত হাছান বুলি কৈছে ৫/৬২৪ (২) আবু দাউদ,
চাওঁক ছাহীছল জামে হা: ৪৫৯১ ইবনুছ ছুনী হা: ৮৮ আবু দাউদ
১/১২৬ চাওঁক ছাহীছল জামে ১/৫২৮ মুছলিম ১/৪৯৪ , আল্লা-হুম্মা'
ছিম্নি মিনাশ্ব-শ্বাইতানিৰ ৰাজীম"। এই শব্দটো ইবনে মা-জাহ ছাহীহ
ইবনে মা-জাহ ১/১২৯)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

15. أَذْكَرُ الْأَثْنَيْنِ

আজানৰ দুআসমূহঃ

22- (1) يَقُولُ مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَدِّنُ إِلَّا فِي ((حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ وَحَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)) فَيَقُولُ: ((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

(২২) [ক] আজানৰ উত্তৰ সেই সমূহ শব্দৰ দ্বাৰা দিব লাগে যিবোৰ মুৰাজ্জিনে উচ্চাৰণ কৰে। মাথোন “হাই আলাছালাহ আৰু হাই আলাল ফালাহ” ৰ উত্তৰত ক’ব “লা হাউলা অলা কুউরাতা ইল্লা বিল্লা-হ”।

(বুখাৰী ১/১৫২ মুছলিম ১/২৮৮)

23- (2) يَقُولُ: ((وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا))⁰ ((يَقُولُ ذَلِكَ عَقَبَ تَشْهَدِ الْمُؤَدِّنُ))⁰.

(23) [খ] মুৰাজ্জিনে যেতিয়া “আশ্বহাদু আনা…… ক’ব তেতিয়া এই দুআ পঢ়িব লাগে।

“অআনা আশ্বহাদু আল লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাৰীকা লাহ অআনা মুহাম্মাদান আব্দুহু অবাছুলুহু, বাজী-তু বিল্লা-হি বাব্বা, অবিমুহাম্মাদিন বাছুলা, অবিল ইছলামি দ্বীনা”।

অৰ্থ: আৰু ময়োঁ সাক্ষ্য দিওঁ যে, আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তেওঁ একক তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই আৰু মুহাম্মাদ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম তেওঁৰ বান্দা আৰু তেওঁৰ বাছুল”।

((I)ইবনে খুজাইমাহ ১/২২০ ((মুছলিম ১/২৯০))

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

24-3) ((يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَ فَرَاعِهِ مِنْ إِجَابَةِ الْمُؤَذِّنِ)).

(২৪) [গ] আজানৰ উত্তৰ দিয়াৰ পিছত বাছুল্লা-হ চাল্লাল্লা-হ আলাইহি অছাল্লামৰ ওপৰত দৰুদ পঢ়িব লাগে। (মুছলিম ১/২৮৮)

25-4) يَقُولُ: ((اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَانْعَمْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ، إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ)).

(২৫) [ঘ] আল্লা-হুম্মা বাব্বা হা-জিহিদ দাৱাতিত তা-ম্মাহ, অচ্ছালাতিল কা-য়িমাহ, আ-তি মুহাম্মাদানিল অছীলাতা অল ফাজী-লাহ, অবআছ্ছ মাকামাম-মাহমু-দানিল্লাজি অআত্তাহ। (ইন্নাকা লা তুখলিফুল মীআ-দ)।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! এই পূৰ্ণ দুআ আৰু প্ৰতিষ্ঠিত ছালাতৰ প্ৰতিপালক, মুহাম্মাদ চাল্লাল্লা-হ আলাইহি অছাল্লামক বিশেষ নৈকট্য আৰু বিশেষ অনুগ্ৰহ প্ৰদান কৰা। আৰু তেওঁক মাকামে মাহমুদ (প্ৰশংসিত ঠাই)ত থিয় কৰোৱা, যি ঠাইৰ প্ৰতিশ্ৰুতি তুমি তেওঁক দিছা। [নিশ্চয় তুমি তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি ভঙ্গ নকৰা।]

(বুখাৰী ১/১৫২, বন্ধনীৰ মাজৰ শব্দটো বাইহাকীৰ ১/৪১০ আৰু ইয়াৰ বৰাতটোক “যায়্যেদ”(ভাল) বুলি কোৱা হৈছে চাওঁক শাইখ ইবনে বাজৰ “তুফাতুল আখয়াৰ” পৃ: ৩৮ (কিন্তু এই বৃদ্ধিটো শ্বাজ, চাওঁক ছিলছিল আহাদীচ আজ-জায়ীফা ১১/২৯৩ আৰু ইবরাউল গালীল ১/১৬০ অনুবাদক)

26-5) ((يَدْعُو لِنَفْسِهِ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ فَإِنَّ الدُّعَاءَ حَيْثُ لَا يُرَدُّ)).

(২৬)[ঙ] আজান আৰু ইকামতৰ মাজৰ সময় খিনিত দুআ কৰিব লাগে কাৰণ সেই সময়ৰ দুআ ব্যৰ্থ নহয়।

(তিৰমিজী, আবু দাউদ, আহমাদ আৰু চাওঁক ইবরাউল গালীল ১/২৬২)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

16. دُعَاءُ الْأَسْتِثْنَاءِ

ইছতিফতাহ (অৰ্থাৎ ছালাত (নামাজ) আৰম্ভ কৰা)ৰ দুআঃ

আল্লা-হ আকবাৰ কৈ ছালাত আৰম্ভ কৰিব আৰু নিম্ন লিখিত দুআসমূহৰ যিকোনো এটা পাঠ কৰিব।

27-(1) ((اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَفِّ مِّنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنْفَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ النَّعْسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِّنْ خَطَايَايَ، بِالْمَاءِ وَالْبُرْدِ))

(27) "আল্লা-হুম্মা বা-ইদ বাইনি অবাইনা খাত্বা-ইয়া ইয়া কামা বা-আত্তা বাইনাল মাস্বৰিকি অলমাগৰিব, আল্লা-হুম্মা নাক্কিনি মিন খাত্বা-ইয়া ইয়া কামা ইউনাক্কাহ ছাউবুল আবয়াজু মিনাদ দানাছ, আল্লা-হুম্মাগ ছিল্নি মিন খাত্বা- ইয়া ইয়া বিছ-ছাল্জি অলমা-য়ি অল-বাৰাদ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোৰ আৰু মোৰ গুণাহৰ মাজত দুৰত্ব কৰি দিয়া যিমান দুৰত্ব তুমি পূব আৰু পশ্চিমৰ মাজত কৰি দিছা, হে আল্লাহ! মোক মোৰ গুণাহৰ পৰা এনেকৈ পৰিস্কাৰ কৰি দিয়া যেনেকৈ বগা কাপোৰ ময়লাৰ পৰা পৰিস্কাৰ কৰা হয়, হে আল্লাহ! মোক মোৰ গুণাহৰ পৰা বৰফ, পানী, আৰু তুষাৰেৰে ধুই দিয়া"।

(বুখাৰী ১/১৮১ মুছলিম ১/৪১৯)

28-(2) ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ))⁰.

(28) "ছুবহা-নাকা আল্লা-হুম্মা অবিহামদিকা অতাৰা-ৰাকাছমুকা অতাআলা জাদ্দুকা অলা ইলা-হা গাইৰকা"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমি তোমাৰ সকলো প্ৰশংসাৰ সৈতে পৱিত্ৰ আৰু তোমাৰ নাম বৰকতময়, আৰু তোমাৰ মৰ্যদা বহু উচ্চ তুমি বিনে কোনো সত্য উপাস্য নাই"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(মুছলিম, আবু দাউদ, তিৰমিজী, নাছায়ি, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক
ছহীহ তিৰমিজী ১/৭৭, ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৩৫)

29-3) ((وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي- وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْحَيُّ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشُّرُكُ لَيْسَ إِلَهِكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)).

(29) "অজ্জাহতু অজহিয়া লিল্লাজি ফাতাৰাহ ছামাৰা-তি অল আৰ্জি হানিফাওঁ অমা আনা মিনাল মুশ্বৰিকীন। ইন্না ছালা-তি, অনুছুকি, অমাহ্-ইয়ায়া, অমামা-তি লিল্লা-হি ৰাব্বিল আ-লামীন। লা-শ্বাৰীকা লাহ্ অবিজালিকা উমিৰতু অআনা মিনাল মুছলিমীন। আল্লা-ছম্মা আনতাল মালিক, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা।। আনতা ৰাব্বি অআনা আব্দুক, জালামতু নাফছি অ'তাৰাফতু যাম্বি, ফাগফিৰ লি য়ুনু-বি জামীআ, ইন্নাছ লা-য়াগ ফিৰজ য়ুনু-বা ইল্লা আনতা। অহদিনি লিআহছানিল আখলা-ক্ব, লা-য়াহদি লিআহছানিহা ইল্লা আনতা। অছৰিফ আন্নি ছায়ি আহা, লা-য়াছৰিফু ছায়িতাহা ইল্লা আনতা। লাব্বাইক অছা'দাইক, অল-খাইক কুল্লুছ বিয়াদাইক, অশ্ব-শ্বাৰ্বু লাইছা ইলাইক, আনা বিকা অ ইলাইকা তাবাৰাক্তা অতা আ-লাইতা আহতাগফিৰকা ওরা আতুবু ইলাইক"।

অৰ্থ: মই একাগ্ৰচিত্তে সেই সত্ৰাৰ পিনে মুখ কৰিলোঁ যিয়ে আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিছে। মই কদাপিও অংশীদাৰ বিলাকৰ দলভুক্ত নহওঁ। নিশ্চয় মোৰ নামাজ, মোৰ কুৰবানী, মোৰ জীৱন-মৰণ বিশ্বজগতৰ প্ৰভূ আল্লাহৰ বাবেই, তেওঁৰ কোনো অংশী নাই। এয়া মোৰ প্ৰতি আদিষ্ট হৈছে আৰু আনুগত্যৰে (আল্লাহৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ওচৰত) শিৰ নত কৰা সকলৰ ভিতৰত ময়ে প্ৰথম। হে আল্লাহ তুমিয়ে বাদশ্বাহ, তুমি বিনে কোনো সত্য উপাস্য নাই। তুমিয়ে মোৰ ৰব, আৰু মই তোমাৰ দাস। মই নিজেই নিজৰ ওপৰত অন্যায় কৰিছোঁ এইটো মই নিজে স্বীকাৰ কৰোঁ। এতেকে মোৰ সকলো গুনাহ ক্ষমা কৰি দিয়া, কিয়নো তুমি বিনে কোনোৱে গুণাহ মাফ কৰিব নোৱাৰে। আৰু মোক উত্তম চৰিত্ৰৰ হিদায়ত প্ৰদান কৰা, কাৰণ উত্তম চৰিত্ৰৰ হিদায়ত তুমি বিনে কোনোৱে দিব নোৱাৰে। আৰু বেয়া অভ্যাস মোৰ পৰা দূৰ কৰি দিয়া, কিয়নো তুমি বিনে মোৰ পৰা বেয়া অভ্যাস কোনোৱে দূৰ কৰিব নোৱাৰে। মই উপস্থিত মই উপস্থিত, সৰ্ব প্ৰকাৰ কল্যাণ তোমাৰ হাততেই আৰু অমঙ্গল তোমাৰ পৰা নহয়। মই তোমাৰেই আৰু তোমাৰ পিনেই মুখ কৰিছোঁ তুমি বৰকতময় আৰু সুউচ্চ মহান, মই তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আৰু তোমালৈ তোঁবা কৰোঁ”।

(মুছলিম ১/৫৩৪)

30-4) ((اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَإِسْرَافِيلَ، فَاطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ. اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ))

(30) "আল্লা-হুম্মা ৰাব্বা জিব্ৰায়ীলা, অমীকায়ীলা, আইছৰাফীলা ফা-তিৰাছ ছামাৰা-তি অল আৰ্জ। আ-লিমাল গাইবি অশ্ব-শ্বাহা-দাতি আনতা তাহকুমু বাইনা ইবাদিকা ফি মা কা-নু ফী-হি য়াখতালিফুন। ইহদিনী লিমাখতুলিফা ফী-হি মিনাল হাক্কি বি ইজনিক, ইন্নাকা তাহ্দি মান তাশ্বা ও ইলা ছিৰাতিম মুছতাকীম”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! জিব্ৰাঈল, মীকাঈল আৰু ইছৰাফীলৰ ৰব, আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টি কৰ্তা, প্ৰকাশ্য আৰু অপ্ৰকাশ্যৰ জ্ঞান ৰাখোঁতা, তোমাৰ দাস বিলাকে যি বিষয়লৈ নিজৰ মাজতে

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

নামাজ আদায় কৰি আছিলো এনেতে ব্যক্তি এজনে ক'লে, “আল্লাহ আকবাৰ কাবীৰা, অল হামদুলিল্লা-হি কাছীৰা, অছুবহা-নাল্লা-হি বুকৰাতাওঁ ওৱা আছীলা” ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ক'লে, “এই শব্দবোৰ কোনে ক'লে? উপস্থিত লোক সকলৰ এজনে ক'লে, হে আল্লাহৰ ৰাছুল! মই কৈছো। তেখেতে ক'লে, মই এই শব্দবোৰ গুনি আচৰিত হৈছো; এই শব্দবোৰৰ বাবে আকাশৰ দুৱাৰ খুলি দিয়া হৈছে”।

মুছলিম ১/৪২০)

নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ৰাতি যেতিয়া তাহাজ্জুদৰ বাবে উঠিছিল তেতিয়া কৈছিল:

32- (6) ((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ⁰، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ فِيهِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ، وَالْحِجَّةُ حَقٌّ، وَالتَّائِبُونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ، وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ. فَاعْفُرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي] [أَنْتَ الْمُقَدَّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ] [وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]]⁰.

(আল্লা-হুমা লাকাল হামদু আনতা নুৰুচ ছামা-ওৱা-তি অল আৰজি অমান ফীহিন্না অলাকাল হামদ| আনতা ক্বায়িয়মুচ ছামা-ওৱা-তি অল আৰজি অমান ফীহিন্ন, [ওৱা লাকাল হামদু আনতা ৰাব্বুচ ছামা-ওৱা-তি অল আৰজি অমান ফীহিন্ন], [ওৱা লাকাল হামদ, লাকা মূলকুছ চামা-ওৱা-তি অল আৰজি অমান ফীহিন্ন], [ওৱা লাকাল হামদ, আনতা মালিকুছ ছামা-ওৱা-তি অল আৰজ], [ওৱা লাকাল হামদ] [আনতাল হাক্ক, ওৱা অ'দুকাল হাক্ক, অকাওলুকাল হাক্ক, অলিক্বা-উকাল হাক্ক, ওৱাল জান্নাতু হাক্ক, ওৱান না-ৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

হৰু, ওৱান নাবিয়ূনা হৰু, ওৱা মুহাম্মাদুন হৰু, ওৱাছ্ছা'আতু হৰু। [আল্লা-হুম্মা লাকা আছলামতু, ওৱা আলাইকা তাওৱাক্কালতু অবিকা আ--মানতু, ওৱা ইলাইকা আনাবতু, অবিকা খা-ছামতু, ওৱা ইলাইকা হা-কামতু, ফাগফিৰ লী মা কাদ্দামতু, অমা আখখাৰতু, অমা আছৰাৰতু, অমা আ'লানতু], [আনতাল মুকাদ্দিমু ওৱা আস্তাল মুআখথিৰ, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা] [আনতা ইলা-হী, লা ইলা-হা ইল্লা আস্ত] লা হাউলা অলা কুউৱাতা ইল্লা বিল্লা-হ)।

৩২-^(৬) “হে আল্লাহ! তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; আকাশসমূহ, আৰু পৃথিৱী আৰু এই দুটাৰ মাজত যি আছে তুমিয়েই এইবোৰৰ নূৰ (আলো)। আৰু তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; আকাশসমূহ, আৰু পৃথিৱী আৰু এই-দুটাৰ মাজত যি আছে তুমিয়েই এইবোৰৰ ৰক্ষণাবেক্ষণকাৰী-পৰিচালক। আৰু তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; আকাশসমূহ, আৰু পৃথিৱী আৰু এই-দুটাৰ মাজত যি আছে তুমিয়েই এই বোৰৰ ৰক্ষ(প্ৰতিপালক)। আৰু তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; আকাশসমূহ, আৰু পৃথিৱী আৰু এই দুটাৰ মাজত যি আছে তাৰ সাৰ্বভৌমত্ব তোমাৰেই। আৰু তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; আকাশসমূহ আৰু পৃথিৱীৰ ৰজা তুমিয়েই। আৰু তোমাৰ বাবেই সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা; তুমিয়েই হৰু (সত্য), তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি হৰু (বাস্তৱ আৰু সঠিক), তোমাৰ বাণী হৰু, তোমাৰ সাক্ষাৎ লাভ হৰু, জালাত হৰু, জাহান্নাম হৰু, নবীসকল হৰু, মুহাম্মাদ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লাম হৰু আৰু কিয়ামত হৰু। হে আল্লাহ! তোমাৰ ওচৰতেই আত্মসমৰ্পণ কৰোঁ, তোমাৰ ওপৰতেই ভৰসা কৰোঁ, তোমাৰ ওপৰতেই ঈমান আনিছোঁ, তোমাৰ ফালেই প্ৰত্যাবৰ্তন কৰোঁ, তোমাৰ বাবেই শত্ৰুৰ লগত বিবাদ কৰোঁ, আৰু তোমাৰ ওচৰতেই বিচাৰ জনাওঁ; এতেকে মোৰ গুনাহসমূহ ক্ষমা কৰি দিয়া— যিবোৰ আগতে কৰিছোঁ, আৰু যি পিছত কৰিছোঁ, যি মই গোপনে কৰিছোঁ আৰু যি প্ৰকাশ্য কৰিছোঁ। তুমিয়েই অগ্ৰগামী কৰা, আৰু তুমিয়েই

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

পশ্চাদগামী কৰা, তোমাৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য ইলাহ (উপাস্য) নাই।
তুমিয়েই মোৰ ইলাহ। তোমাৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই।
(বুখাৰী,)ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে (৩/৩, ১১/১১৬, ১৩/৩৭১, ৪২৩, ৪৬৫ ,নং
১১২০ ,৬৩১৭ ,৭৩৮৫ ,৭৪৪২ ,৭৪৯৯ ;আৰু মুছলিম সংক্ষিপ্তাকাৰত ১/
৫৩২ ,নং ৭৬৯)।

17. دُعَاءُ الرَّكُوعِ

ৰুকুৰ দুআসমূহঃ

33- (1) ((سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)). ثلاث مرّات.

(33) "ছুবহা-না ৰাবিবয়াল আজীম" (তিনি বাৰ)

অৰ্থ: পৱিত্ৰ মোৰ প্ৰতিপালক মৰ্যদাবান।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, নাছায়ী, ইবনে মা-জাহ, আহমাদ আৰু
চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ১/৮৩)

34- (2) ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَمَجْمَدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)).

(34) "ছুবহা-নাকা আল্লা-হম্মা ৰাববানা অবিহামদিকা আল্লা-হম্মাগ
ফিৰলি"।

অৰ্থ: পৱিত্ৰ তুমি হে আল্লাহ আমাৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমাৰেই
প্ৰশংসা, হে আল্লাহ মোক ক্ষমা কৰি দিয়া"

(বুখাৰী ১/৯৯ মুছলিম ১/৩৫০)

35- (3) ((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)).⁰

(35) "ছুব্বুছন কুদ্দুছন ৰাব্বুল মালা-ইকাতি অৰ ৰুহ"।

অৰ্থ: অতি পৱিত্ৰ,(নিশ্চয়) পৱিত্ৰ, ফিৰিস্তা আৰু ৰুহৰ প্ৰতিপালক।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(মুছলিম ১/৩৫৩ আবু দাউদ ১/২৩০)

36-4 ((اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، [وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي]).

(36) "আল্লাহ-হুম্মা লাকা বাকা'তু, অবিকা আ-মান্তু, অলাকা আছলামতু, খাশ্বাতা লাকা ছাময়ি, অবাছাবী, অমুখ্শি, ওরা আজামী, ওরা আছাবী, অমাছ তাকালা বিহী কাদামী"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মই তোমাৰ বাবেই নত হৈছো, তোমাৰ ওপৰতেই ঈমান আনিছো, আৰু তোমাৰেই আনুগত্য হৈছো, তোমাক ভয় কৰিয়েই নম্র হৈছে মোৰ কান, মোৰ চকু, মোৰ মণ্ডু, মোৰ হাড়সমূহ, আৰু মোৰ স্নায়ুবোৰ, আৰু (মোৰ গোটেই শৰীৰ) যিটো মোৰ ভৰিয়ে বহন কৰে।

(মুছলিম ১/৫৩৪ নাছায়ি, তিবমিজী, আবু দাউদ)

37-5 ((سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ)).

(37) "ছুবহা-না জিল জাব্ব-তি, অল মালাকু-তি, অল কিবৰিয়া-য়ি, অল আজমাহ"।

অৰ্থ: পৱিত্ৰ সৰ্ব শক্তিমান আৰু সাৰ্বভৌম কৰ্তৃত্বৰ মালিক গৌৰৱ ও মৰ্যদাবান"।

(আবু দাউদ, ১/২৩০ নাছায়ি, আহমাদ, চনদ 'হাছান'।)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)
۱۸. دُعَاءُ الرَّكْعَةِ مِنَ الرَّكْعَةِ
ৰুকুৰ পৰা মূৰ তুলি পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

38- (1) ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)).

(৩৮) “ছামি আল্লা-ছ লিমান হামিদাহ্”।

অৰ্থ: আল্লাহে শুনিছে যিয়ে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিছে”।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰীৰ সৈতে ২/২৮২)

39- (2) ((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ)).

(39) “ৰাব্বানা অলাকাল হাম্দ, হামদান কাছীৰান তায়্যিবান মুবাৰাকান ফী”।

অৰ্থ: হে আমাৰ ৰব! সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা তোমাৰ বাবেই, অগণন প্ৰশংসা, পবিত্ৰ, যিটো বৰকতময় কৰা হৈছে”।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ২/২৮৪)

40- (3) ((مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ. أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدًا. اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)).

(40) “ মিলআছ ছামা-রা-তি অমিলআল আৰ্জি অমা বাইনাছমা, অমিলআ মা শ্বিতা মিন শ্বাইয়িন বা’দু, আহলাছ ছানা-য়ি অল মাজদি আহাৰু মা কা-লাল আবু অকুল্লনা লাকা আবদুন। আল্লা-ছম্মা লা মা-নিয়া লিমা আ’তাইতা, অলা মু’তিয়া লিমা মানা’তা অলা যানফাউ জাল জাদ্দি মিনকাল জাদু”।

অৰ্থ: (হে আল্লাহ! হে আমাৰ প্ৰতিপালক! প্ৰশংসা তোমাৰেই)ইমান প্ৰশংসা যে যিটোৰে আকাশ ভৰি যাব আৰু পৃথিৱী ভৰি যাব, আৰু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আকাশ, পৃথিৱী উভয়ৰ মাজৰ ঠাইখিনি ভৰি যাব, আৰু তাৰ পিছতো তুমি যি ইচ্ছা কৰা সেইটো ভৰি যাব, হে প্ৰশংসা আৰু নাম যশস্যাৰ যোগ্য। আটাইতকৈ সঁচা কথা যিটো বান্দাই কৈছে সেয়া এইটো। আৰু আমি সকলো তোমাৰেই বান্দা। হে আল্লাহ যিটো তুমি দিব বিচৰা সেইটো কোনোৱে বোধ কৰিব নোৱাৰে আৰু যিটো তুমি বাধা দিয়া সেইটো কোনোৱে প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে। কোনো মৰ্যদাবানৰ মৰ্যদাই তোমাৰ ওচৰত কোনো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে।

(মুছলিম ১/৩৪৬)

۱۹. دُعَاءُ السُّجُودِ

ছাজদাৰ দুআসমূহঃ

41- (1) ((سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)) ثلاث مرّات.

(41) "ছুবহা-না ৰাব্বিয়াল আ'লা"। (তিনি বাৰ)

অৰ্থ: পৱিত্ৰ মোৰ ৰব আটাইতকৈ উচ্চ।

(ছুনান আৰবাআ, আহমাদ চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ১/৮৩)

42- (2) ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي)).

(42) "ছুবহা-নাকা আল্লা-ম্মা ৰাব্বানা অবিহামদিকা আল্লা-হুম্মাগ ফিৰলি"।

অৰ্থ: পৱিত্ৰ তুমি হে আল্লাহ আমাৰ প্ৰতিপালক আৰু তোমাৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে মোক ক্ষমা কৰি দিয়া"

(বুখাৰী ১/১৯৯ মুছলিম ১/৩৫০)

43- (3) ((سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ)).

(43) "ছুব্বুছন কুদ্দুছন ৰাব্বুল মালা-ইকাতি অৰ ৰুহ"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: অতি পৱিত্ৰ, (নিশ্চয়) পৱিত্ৰ, ফিৰিস্তা আৰু ৰুহৰ প্ৰতিপালক।

মুছলিম ১/৩৫৩)

44- (4) ((اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ))।

(44) "আল্লাহ-হুম্মা লাকা ছাজাতু অবিকা আ-মানতু, অলাকা আহলামতু, ছাজাদা অজহিয়া লিল্লাজি খালাকাছ ওৱা ছাউৱাৰাহ অশ্বাক্বা ছামআছ অবাছাৰাহ তাবাৰাকাল্লা-হু আহছানুল খা-লিকীন"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মই তোমাৰ বাবেই ছাজদা কৰিছোঁ, আৰু তোমাৰ ওপৰতেই ঈমান আনিছোঁ। আৰু তোমাৰেই আনুগত হৈছো। মোৰ মুখমণ্ডল সেই সত্তাৰ বাবে ছাজদা কৰিছে যিয়ে ইয়াক সৃষ্টি কৰিছে, ইয়াৰ আকৃতি বনাইছে, আৰু ইয়াৰ চকু আৰু কাণৰ ছিদ্র বনাইছে, (নিশ্চয়) আল্লাহ তাআলা মহিমাম্বিত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সৃষ্টি কৰ্তা"।

(মুছলিম ১/৫৩৪)

45- (5) ((سُبْحَانَ ذِي الْجَبُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ))।

(45) "ছুবহা-না জিল জাব্ব-তি, অল মালাকু-তি, অল কিবৰিয়া-য়ি, অল আজমাহ"।

অৰ্থ: পৱিত্ৰ সৰ্ব শক্তিমান আৰু সাৰ্বভৌম কৰ্তৃত্বৰ মালিক গৌৰৱ ও মৰ্যদাবান"।

(আবু দাউদ, ১/২৩০ নাছায়ি, আহমাদ, চনদ 'হাছান'।)

46- (6) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهُ: دِقَّةً وَجَلَّةً، وَأَوْلَهُ وَأَخْرَهُ، وَعَلَايَتَهُ وَسِرَّهُ))।

(46) "আল্লাহ-হুম্মাগ ফিৰলি জাম্বি কুল্লাছ, দিক্বাহ অজুল্লাছ অআউৱালাছ অআখিৰাহ অআলানিয়াতাহ অছিৰ্বাহ"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোৰ সৰু বৰ, আগৰ পিছৰ, প্ৰকাশ্য অপ্ৰকাশ্য সকলো গুণাহ ক্ষমা কৰি দিয়া।

(মুছলিম ১/৩৫০)

47- (7) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ)).

(47) "আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজু বিৰিজা-কা মিন ছাখাতিক, অবিমুতা-ফা-তিকা মিন উকুবাতিক, অ আউজু বিকা মিন্ক, লা উহছি ছানাআন আলাইক, আনতা কামা আছনাইতা আলা নাফছিিক"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ক্ৰোধৰ পৰা তোমাৰ সন্তুষ্টিৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। তোমাৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ ক্ষমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু মই তোমাৰ পৰা তোমাৰেই আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰো। মই পূৰ্ণৰূপে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব নোৱাৰো, তুমি ঠিক তেনেকুৱা যেনেকে তুমি নিজেই নিজৰ প্ৰশংসা কৰিছা"।

(মুছলিম ১/৩৫৪)

20. دُعَاءُ الْجُلُوسَةِ بَيْنَ السَّجْدَيْنِ

দুই ছাজদাৰ মাজত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

48- (1) ((رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي)).

(48) "ৰাব্বিগ ফিৰ্লি ৰাব্বিগ ফিৰ্লি"।

অৰ্থ: হে মোৰ ৰব মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, হে মোৰ ৰব মোক ক্ষমা কৰি দিয়া।

(আবু দাউদ ১/২৩১ আৰু চাওঁক ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৪৮)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

49- (2) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي)).

(49) "আল্লা-হুম্মাগ ফিৰ্লি, অৰহামনি, অহদিনী, অজবুৰনি, অআফিনি, অৰজুকনি, অৰফানি"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, মোৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা, মোক হিদায়ত দিয়া, মোৰ ক্ষতি পূৰণ কৰা, মোক সুস্থতা দান কৰা, মোক জীৱিকা দান কৰা আৰু মোক উচ্চতা প্ৰদান কৰা।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ১/৯০ ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৪৮)

21. دُعَاءُ سُجُودِ التَّلَاوَةِ

ছাজদায়ে তিলাৱতৰ দুআঃ

50- (1) ((سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ)).

(50) "ছাজদা অজহিয়া লিল্লাজি খালাকাহু অশ্বাকা ছামআহু অবাছাৰাহু বিহাউলিহি অকুউৱাতিহি ফাতাবা-ৰাকালা-হু আহছানুল খা-লিকীন"।

অৰ্থ: মোৰ মুখমণ্ডল সেই সত্ৰাৰ বাবে ছাজদা কৰিছে যিয়ে তাক সৃষ্টি কৰিছে, আৰু তাৰ চকু আৰু কাণৰ ছিদ্ৰ বনাইছে তেওঁ নিজ ক্ষমতাৰে। নিশ্চয় আল্লাহ তাতালা মহিমাম্বিত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সৃষ্টি কৰ্তা"।

(তিৰমিজী ২/৪৭৪, আহমাদ ৬/৩০ আৰু হাকিমে ইয়াক ছাহীহ বুলি কৈছে। জুহৰী তেওঁৰ লগত একমত আৰু (ফাতাবা-ৰাকালা-হু আহছানুল খা-লিকীন) এই বাক্যৰ হাকিমৰ)

51- (2) ((اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَصَعْ عَنِّي بِهَا وَرْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(51) "আল্লা-হুম্মাক তুবলি বিহা ইনদাকা আজৰা, অজা' আনি বিহা
বিজৰা, অজ আলহা লি ইনদাকা যুখৰা, অতাকাববালহা মিনি কামা
তাকাববালতাহা মিন আদিকা দাউদ।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! এই ছাজদৰ বিনিময়ত মোৰ বাবে তোমাৰ তাত
পূণ্য লিখা, আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা মোৰ পাপৰ বোঝা নমাই দিয়া। আৰু
ইয়াক মোৰ বাবে তোমাৰ তাত সঞ্চয় কৰি ৰখা। ইয়াক মোৰ ফালৰ
পৰা এনেকৈ কবুল কৰা যেনেকৈ তোমাৰ বান্দা দাউদৰ পৰা কবুল
কৰিছিল।

(তিৰমিজী ২/৪৭৩ আৰু হাকিমে ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে)

22. التَّشَهُّدُ

তাস্থাহহদঃ

52- ((التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)).

(52) "আতাহিয়্যা-তু লিল্লা-হি, অছ ছলারা-তু, অত তায়িবা-তু,
আচ্ছালামু আলাইকা আযুহান নাবিয়্যু অবাহমাতুল্লা-হি
অবাবাকাতুহ, আচ্ছালামু আলাইনা অ আলা ইবাদিল্লা-হিছ ছালিহীন।
আশ্বহাদু আল্লা-ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু, অ আশ্বহাদু আনা মুহাম্মাদান
আব্দুহু অবাছুলুহু"।

অৰ্থ: মৌখিক আৰু শাৰীৰিক আৰু আৰ্থিক সকলো ধৰণৰ ইবাদত
একমাত্ৰ আল্লাহৰ বাবে। হে নবী তোমাৰ প্ৰতি ছালাম যাচিছোঁ আৰু
আল্লাহৰ কৰুণা ও বৰকত তোমাৰ ওপৰত বৰ্ষিত হওঁক। শান্তি
বৰ্ষিত হওঁক আমাৰ ওপৰত আৰু আল্লাহৰ নেক বান্দাসকলৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ওপৰত। মই সাক্ষ্য দিওঁ যে আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। মই আৰু সাক্ষ্য দিওঁ যে, মুহাম্মাদ তেওঁৰ বান্দাহ আৰু তেওঁৰ ৰাছুল”।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ২/৩১১ মুছলিম ১/৩০১ বৰ্ণনা কাৰী আব্দুল্লাহ ইবনে মাছুদ)

23. الصَّلَاةُ عَلَى النَّبِيِّ بَعْدَ التَّشَهُّدِ

তাশ্বাহুদৰ পিছত নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ ওপৰত দৰুদঃ

53- (1) ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ)).

(53) "আল্লা-হুম্মা ছাল্লি আলা মুহাম্মাদ অ আলা আ-লি মুহাম্মাদ, কামা চাল্লাইতা আলা ইব্রাহীমা অ আলা আ-লি ইব্রাহীমা ইন্নাকা হামীদুম মাজীদ। আল্লা-হুম্মা বাৰিক আলা মুহাম্মাদ, অ আলা আ-লি মুহাম্মাদ, কামা বা-ৰাক্তা আলা ইব্রাহীমা অ আলা আ-লি ইব্রাহীমা ইন্নাকা হামীদুম মাজীদ।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! কৰুণা বৰ্ষণ কৰা মুহাম্মদৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ প্ৰতি যেনেকে তুমি কৰুণা বৰ্ষাইছিলি ইব্রাহীম আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ ওপৰত। নিশ্চয় তুমি প্ৰশংসাৰ যোগ্য আৰু মহিমাশ্ৰিত। হে আল্লাহ! বৰকত অৱতীৰ্ণ কৰা মুহাম্মদৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ প্ৰতি যেনেকে তুমি বৰকত অৱতীৰ্ণ কৰিছিলি ইব্রাহীম আৰু তেওঁৰ পৰিয়াল বৰ্গৰ ওপৰত। নিশ্চয় তুমি প্ৰশংসাৰ যোগ্য আৰু মহিমাশ্ৰিত।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৬/৪০৮)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

54- (2) ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ. إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ)).

(54) "আল্লা-ছম্মা ছাল্লি আলা মুহাম্মাদ অ আলা আজরাজিহি অজুৰ্বিয়াতিহি কামা ছাল্লাইতা আলা আ-লি ইব্রাহীম। অবাবিক আলা মুহাম্মাদ অ আলা আজরাজিহি অজুৰ্বিয়াতিহি কামা বা-বাক্তা আলা আ-লি ইব্রাহীমা ইন্নাকা হামীদুম মাজীদ।

অৰ্থ: : হে আল্লাহ! কৰুণা বৰ্ষণ কৰা মুহাম্মদৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাসকল লগতে তেওঁৰ সন্তান-সন্ততিৰ প্ৰতি যেনেকৈ তুমি কৰুণা বৰ্ষাইছিলি ইব্রাহীমৰ পৰিয়াল বৰ্ণৰ ওপৰত। আৰু বৰকত অৱতীৰ্ণ কৰা মুহাম্মদৰ প্ৰতি আৰু তেওঁৰ ভাৰ্যাসকল লগতে সন্তান-সন্ততিৰ প্ৰতি যেনেকৈ তুমি বৰকত অৱতীৰ্ণ কৰিছিলি ইব্রাহীমৰ পৰিয়াল বৰ্ণৰ ওপৰত নিশ্চয় তুমি প্ৰশংসাৰ যোগ্য আৰু মহিমাশিত।

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৬/৪০৭, মুছলিম ১/৩০৬ শব্দবোৰ মুছলিমৰ)

24. الدُّعَاءُ بَعْدَ التَّشْهُدِ الْأَخِيرِ قَبْلَ السَّلَامِ

শেষ তাশ্বাহুদৰ পিছত ছালাম ফিৰাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহঃ

55- (1) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ سَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ))⁽¹⁾.

(55) "আল্লা-ছম্মা ইনি আউজু বিকা মিন আজাবিল কাব্ৰ, অমিন আজাবি জাহান্নাম, অমিন ফিতনাতিল মাহ্ইয়া অলমামা-ত, অমিন শ্বাৰ্বি ফিতনাতিল মাছীহিদজ্জাল-ল"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই কবৰৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু জাহান্নামৰ শাস্তিৰ পৰা। লগতে জীৱন ও মৰণৰ ফিতনাৰ পৰা। আৰু মাছীহ দাজ্জালৰ বিপৰ্যয়ৰ পৰা।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(বুখাৰী ২/১০২ মুছলিম ১/৪১২ শব্দবোৰ মুছলিমৰ)

56-(2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ)).

(56) "(আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজু বিকা মিন আজাবিল কাব্ৰ। অ আউজু বিকা মিন ফিতনাতিল মাছীহিদাজ্জাল। অ আউজু বিকা মিন ফিতনাতিল মাহ্ইয়া অলমামা-ত। আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজু বিকা মিনাল মা'ছাম অল মাগৰাম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই কবৰৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো। আৰু তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো মাছীহ দাজ্জালৰ বিপৰ্যয়ৰ পৰা। তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো জীৱন ও মৰণৰ ফিতনাৰ পৰা। লগতে তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো গুণাহৰ পৰা আৰু ঋণৰ পৰা।

(বুখাৰী ১/২০২ মুছলিম ১/৪১২)

57-(3) ((اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفُرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ)).⁰

(57) "আল্লা-হুম্মা ইন্নি জালামতু নাফছি জুলমান কাছীৰাওঁ অলা ইয়াগফিৰজ জুনুবা ইল্লা আনতা ফাগফিৰলি মাগফিৰাতাম মিন ইনদিকা অবহামনি ইল্লাকা আনতাল গাফুৰৰ বাছীম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই নিজৰ আত্মাৰ ওপৰত বৰ অন্যায় কৰিছোঁ। আৰু তুমি বিনে কোনোৱে পাপ মোচন কৰিব নোৱাৰে। গতিকে মোক বিশেষ মাগফিৰাতৰ দ্বাৰা ক্ষমা কৰি দিয়া আৰু মোৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা। নিশ্চয় তুমি ক্ষমাশীল আৰু অতি দয়ালু।

(বুখাৰী ৮/১৬৮ মুছলিম ৪/২০৭৮)

58-(4) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي. أَنْتَ الْمُقَدَّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)).

(58) "আল্লা-হুম্মাগ ফিবলি মা কাদামতু, অমা আখ্খাৰতু, অমা আছৰাৰতু, অমা আ'লানতু, অমা আছৰাফতু, অমা আনতা আ'লামু বিহি মিনি, আনতাল মুকাদ্দিম, অআনতাল মুৰাখ্খিৰ লা ইলা-হা ইল্লা আনতা"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, যি মই আগত কৰিছো আৰু যি মই পিছত কৰিছো, যি মই প্ৰকাশ্যভাৱে কৰিছো আৰু যি মই অপ্ৰকাশ্য ভাৱে কৰিছো, আৰু যি মই অতিৰিক্ত কৰিছো, আৰু যিটো তুমি মোতকে বেছি জানা, তুমিয়ে আদি তুমিয়ে অন্ত, তুমি বিনে কোনো উপাস্য নাই"।

(মুছলিম ১/৫৩৪)

59- (5) ((اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ)).

(৫৯) "আল্লা-হুম্মা আইনি আলা জিক্ৰিকা অশুকৰিকা অহছনি ইবাদাতিক"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ তোমাৰ স্মৰণ, তোমাৰ কৃতজ্ঞতা, আৰু তোমাৰ উত্তম ইবাদত কৰিবলৈ মোক সহায় কৰা।

(আবু দাউদ ২/৮৬ নাছায়ি ৩/৫৩)

60- (6) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ)).

(60) "আল্লা-হুম্মা ইনি আউজু বিকা মিনাল বুখল, অ আউজুবিকা মিনাল জুব্ন, অ আউজু বিকা মিন আন উবাদু ইলা আৰজালিল উমুৰ, অ আউজু বিকা মিন ফিতনাতিত দুনিয়া অ আজাবিল কাব্ব"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই কৃপণতাৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিচাৰোঁ। আৰু আশ্ৰয় বিচাৰোঁ কাপুৰুষতাৰ পৰা। আৰু এনে বয়সৰ পৰা আশ্ৰয় বিচাৰোঁ যি বয়সত (মানুহ) পৰাধীন হয়। দুনিয়াৰ ফিতনা আৰু কবৰৰ আজাবৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ”।

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ২/৩৫)

61-7 ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ)).

(61) "আল্লা-ছম্মা ইনি আছ আলুকাল জান্নাহ, অ আউজু বিকা মিনান না-ৰ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ পৰা জান্নাত বিছাৰোঁ আৰু জাহান্নামৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ”।

(আবু দাউদ আৰু চাওঁক ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩২৮)

62-8 ((اللَّهُمَّ بَعِّمْنَا مِنَ الْغَيْبِ وَفُذِّرْنَا عَلَى الْخَلْقِ أَحْيَيْنَا مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشْبَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْعَضْبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغَى وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ فُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشَّقَاقَ إِلَى لِقَائِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضْرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا بِيَزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ)).

(62) "আল্লা-ছম্মা বি ইলমিকাল গাইব, অকুদৰাতিকা আলাল খাল্ক, আহয়িনি মা আলিমতাল হায়াতা খাইবান লি, অ তাৰাফফানি ইজা আলিমতাল অফাতা খাইবান লি, আল্লা-ছম্মা ইনি আছআলুকা খাশ্বায়াতাকা ফিল গাইবি অশ্ব-শ্বাহাদাহ, অ আছআলুকা কালিমাতাল হাঙ্কি ফিৰ বিজা অলগাজাব, অ আছআলুকাল কাছদা ফিল গিনা অল ফাক্ব, অ আছআলুকা নায়িমান লা য়ানফাদ, অ আছআলুকা কুৰ্বাতা আইনিন লা তানকাতি’, অআছআলুকাৰ বিজা বা’দাল

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

কাজা, অ আছআলুকা বাৰদাল আইশ্ব বাঁদাল মাউত, অ আছআলুকা লাজ্জাতান নায়্ব ইলা অজহিকা, অশ্ব শ্বউকা ইলা লিকাইকা ফি গাইৰি জাৰ্বা-আ মুজিৰ্বাতিন অলা ফিতনাতিন মুজিল্লাহ, আল্লা-হুম্মা যায়িন্না বিযি-নাতিল ঈমান অজআলনা হুদাতান মুহতাদীন”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ অদৃশ্য জ্ঞান আৰু সৃষ্টিৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ষমতাৰ জৰিয়তে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যে, মোক সেই সময় লৈকে জীৱিত ৰখা যেতিয়া লৈকে জীৱিত থকা মোৰ বাবে কল্যাণকৰ। আৰু মোক মৃত্যু প্ৰদান কৰা যেতিয়া মৃত্যু মোৰ বাবে কল্যাণকৰ। হে আল্লাহ! মই গোপন আৰু প্ৰকাশ্য অৱস্থাত তোমাৰ ভয়-ভীতিৰ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। আৰু সন্তুষ্টি ও ক্ৰোধ অৱস্থাত সত্য কথা কোৱাৰ বাবে তোমাৰ ওচৰত তৌফিক বিছাৰো। আৰু তোমাৰ ওচৰত সচ্চল ও অচ্চল অৱস্থাত মধ্যমপন্থা অৱলম্বন কৰাৰ তৌফিক বিছাৰো। তোমাৰ ওচৰত এনে অনুগ্ৰহ বিছাৰো যিটো শেষ নহ’ব। আৰু চকুৰ এনে শীতলতা বিছাৰো যিটো কদাপিও শেষ নহ’ব। তোমাৰ পৰা তোমাৰ বিচাৰৰ ওপৰত সন্তুষ্টি থকাৰ তৌফিক বিছাৰো। তোমাৰ ওচৰত মৃত্যুৰ পিছত আৰাম বিছাৰো। আৰু তোমাৰ ওচৰত তোমাৰ দীদাৰ কৰাৰ আৰু তোমাৰ লগত সাক্ষাৎ কৰাৰ আশা বিছাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰো বিনা কোনো অসুবিধা আৰু বিপদ-আপদ ও ভ্ৰষ্টতাৰ পৰিবৰ্তে। হে আল্লাহ! আমাক ঈমানৰ সৌন্দৰ্যৰে সু-সজ্জিত কৰা। আৰু আমাক হিদায়ত দিওঁতা ও হিদায়তপ্ৰাপ্ত বনাই দিয়া”।

(নাছায়ি ৩/৫৪-৫৫ আহমাদ ৪/৩৬৪ ইয়াৰ চনদ ‘যায়িয়দ’।)

63-9) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ))

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(63) "আল্লা-ছম্মা ইন্নি আছআলুকা ইয়া আল্লাছ বিআন্বাকা রা-ছিদুল আহাদ, আছ ছামাদুল লাজি লাম যালিদ অলাম ইউলাদ অলাম যাকুল্লাছ কুফুআন আহাদ, আন তাগফিৰালি জুנו-বি ইন্নাকা আনতাল গাফু-ৰৰ বাহীম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰো যে, তুমি একক অমুখাপেক্ষী, যিয়ে কোনো সন্তান জন্ম দিয়া নাই। আৰু তেৱেঁ কাৰো সন্তান নহয়। তেওঁৰ সমতুল্য কোনো নাই। তুমি মোৰ পাপ মোচন কৰি দিয়া। নিশ্চয় তুমি ক্ষমাশীল পৰম দয়ালু।

(নাছায়ি ৩/৫২ আহমাদ ৪/৩৩৮ চাওঁক ছিফাতু ছালাতিন নাবী লিল-বানী পৃ:২০৪)

64-(10) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، الْمُنَّانُ، يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا دَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ)).

(64) "আল্লা-ছম্মা ইন্নি আছআলুকা বিআন্বাকা লাকাল হাম্দ, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা অহদাকা লা শ্বাবীকা লাক, আল মান্নান, ইয়া বাদিয়াছ ছামা-ৰাতি অল আৰ্জি ইয়া জাল যালালি অল ইকৰাম, ইয়া হায়ু ইয়া কায়ুম ইন্নি আছআলুকাল জান্নাহ, অ আউজু বিকা মিনান না-ৰ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰো এই কথাৰ দ্বাৰা যে, সকলো প্ৰশংসা তোমাৰ বাবেই তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তুমি একক তোমাৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। পৰম অনুগ্ৰহশীল, হে আকাশ পৃথিৱীৰ উদ্ভাৱক। হে মহিমাময় মহিমাধিত হে চিৰজীৱী, চিৰ বিৰাজমান শাস্তত সত্তা। মই তোমাৰ ওচৰত জান্নাত বিছাৰো আৰু জাহান্নামৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ, নাছায়ি, তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ
ইবনে মা-জাহ ২/৩২৯)

65- (11) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ)).

(65) "আল্লা-হুম্মা ইনি আছআলুক্কা বিআনি আশ্বহাদু আনকা
আনতাল্লাহ্ লা ইলা-হা ইল্লা আনতাল আহাদ, আছ ছামাদুল লাজি
লাম য়ালিদ অলাম ইউলাদ অলাম য়াকুল্লাহ্ কুফুআন আহাদ ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰো এই কথাৰ
জৰিয়তে যে তুমিয়ে আল্লাহ, তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য
নাই। তুমি একক অমুখাপেক্ষী, যিয়ে কোনো সন্তান জন্ম দিয়া নাই।
আৰু তেওঁ কাৰো সন্তান নহয়। আৰু তেওঁৰ সমতুল্য কোনো নাই।

(আবু দাউদ ২/৬২, তিৰমিজী ৫/৫১৫, ইবনে মা-জাহ ২/১২৬৭,
আহমাদ ৫/৩৬০ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩২৯ আৰু
ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৬৩)

25. الأذكار بعد السلام من الصلاة

ছালাম ফিৰাৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহঃ

66- (1) ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ (ثَلَاثًا) اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ
وَإِكْرَامِ)).

(66) "আছতাগফিৰুল্লাহ"। (তিনি বাৰ ক'ব।)

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰো।

“আল্লা-হুম্মা আনতাহ্ ছালামু অমিনকাহ্ ছালাম, তাবাৰাকতা ইয়া
জাল য়ালা-লি অল ইকৰাম”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ তুমিয়েই শান্তিময়, আৰু তোমাৰ পৰাই শান্তি বৰ্ষণ হয়, হে মহিমাময় আৰু মহানুভৱ তুমি বৰকতময়।

(মুছলিম ১/৪১৪)

67- (2) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [ثلاثاً]، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ)).

(67) "লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাৰীকালাহু লাছল মুল্কু অলাছল হামদু অহুৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। আল্লা-হুম্মা লা মানিয়া লিমা আ'তাইতা, অলা মু'তিয়া লিমা মানা'তা অলা যানফাউ জাল জাদ্দি মিনকাল জাদু"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। হে আল্লাহ! যিটো তুমি দিব বিছৰা সেইটো কোনোৱে ৰোধ কৰিব নোৱাৰে আৰু যিটো তুমি বাধা দিয়া সেইটো কোনোৱে প্ৰদান কৰিব নোৱাৰে"। কোনো মৰ্যদাবানৰ মৰ্যদাই তোমাৰ ওচৰত কোনো উপকাৰ কৰিব নোৱাৰে"।

(বুখাৰী ১/২৫৫ মুছলিম ৪১৪)

68- (3) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ. لَهُ التَّعَمُّتُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ التَّنَاءُ الْحُسْنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ)).

(68) "লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাৰীকালাহু লাছল মুল্কু অলাছল হামদু অহুৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। লা হাউলা অলা

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

কুউরাতা ইল্লা বিল্লাহ, অলা না'বুদু ইল্লা ইয়্যাহ, লাহন নি'মাতু
অলাহল ফাজ্ল, অলাহছ ছানাউল হাছন, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ
মুখলিহীনা লাহদীন অলাউ কাৰিহাল কা-ফিৰ-ন”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও
তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। আল্লাহৰ
সহায় অবিহনে কোনো বস্তুৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা টান আৰু কিবা
কৰাৰো ক্ষমতা নাই। আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য
নাই। তেওঁৰ বাহিৰে আমি কাৰো উপাসনা নকৰো, তেওঁৰ বাবেই
অনুগ্ৰহ, আৰু তেওঁৰ বাবেই কৰুণা আৰু তেওঁৰ বাবেই উত্তম
প্ৰশংসা। আল্লাহ ব্যতীত আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। আমি আমাৰ
উপাসনা তেওঁৰ বাবেই আন্তৰিকতাৰে আৰু নিভেজালভাৱে আদায়
কৰিম যদিও অমুছলিম সকলৰ বাবে যিমনেই অপ্ৰীতিকৰ নহওঁক
কিয়?”।

(মুছলিম ১/৪১৫)

(4)-69 ((سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا
شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ))

(69) "ছুবহা-নাল্লা-হি, অলহামদুলিল্লা-হি, অল্লা-হ আকবাৰ”।

(৩৩ বাৰকৈ পঢ়িব)

অৰ্থ: আল্লাহ পৱিত্ৰ, সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে, আল্লাহ
অতি মহান।

“লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ অহদাহ লা শ্বাবীকালাহ লাহল মুল্কু অলাহল
হামদু অহরা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও
তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

যি ব্যক্তি ইয়াক প্ৰত্যেক নামাজৰ পিছত পঢ়ে তেওঁৰ পাপ মোচন কৰি
দিয়া হয়, যদিও তাৰ পাপ সাগৰৰ ফেনাৰ সমান নহওঁক কিয়।

মুছলিম ১/৪১৮)

70-(5) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* اللَّهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

(70) বিছমিল্লাহিৰ ৰহমানিৰ ৰাহীম (কুল হুৱালা-হু আহাদ। আল্লাহুচ
চামাদ। লাম ইয়ালিদ অলাম ইউলাদ। অলাম ইয়াকুল্লাহু কুফুৱান আহাদ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা,
তেৱেই আল্লাহ, একক-অদ্বিতীয়। আল্লাহ হৈছে ‘চামাদ’ (তেওঁ কাৰো
মুখাপেক্ষী নহয়, সকলোৱেই তেওঁৰ মুখাপেক্ষী)। তেওঁ কাকো জন্ম দিয়া
নাই আৰু তেওঁকো কোনোৱে জন্ম দিয়া নাই। আৰু তেওঁৰ সমতুল্য
কোনো নাই।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ* وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا
وَقَبَ* وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ* وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾

বিছমিল্লাহিৰ ৰহমানিৰ ৰাহীম (কুল আ‘উযু বিৰাব্বিল ফালাক। মিন শ্বাৰ্বি
মা খালাক। ওৱা মিন শ্বাৰ্বি গা-ছিক্বিন ইয়া অক্বাব। ওৱা মিন শ্বাৰ্বিন
নাফফা-ছা-তি ফিল ‘উক্বাদ। ওৱা মিন শ্বাৰ্বি হা-ছিদিন ইয়া হাছাদ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা,
মই আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ উষাৰ প্ৰতিপালকৰ। তেওঁ যি সৃষ্টি কৰিছে
তাৰ অনিষ্টৰ পৰা। ‘আৰু ৰাতিৰ অন্ধকাৰৰ অনিষ্টৰ পৰা, যেতিয়া ই গভীৰ
হয়। আৰু সকলো নাৰীৰ অনিষ্টৰ পৰা, যিহঁতে গাঠিত ফুঁ দিয়ে। আৰু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

হিংসুক ব্যক্তিৰ অনিষ্টৰ পৰা, যেতিয়া সি হিংসা কৰে।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ
الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ بَعْدَ كُلِّ صَلَاةٍ.

বিছমিল্লাহিৰ বহমানিৰ বাহীম (কুল ‘আউযু বিৰাক্বিল্লা-ছ। মালিকিল্লা-ছ, ইলা-হিন্না-ছ, মিন শ্বাৰ্বিল ওৱাছওৱা-ছিল খান্না-ছ, আল্লাযি ইউওৱাছরিছু ফী ছুদূৰিন না-ছ, মিনাল জিন্নাতি ওৱান্না-ছ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা, মই আশ্রয় প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ মানুহৰ প্ৰতিপালকৰ, মানুহৰ অধিপতিৰ, মানুহৰ ইলাহ (উপাস্য)ৰ ওচৰত, আত্মগোপনকাৰী কুমন্ত্ৰণাদাতাৰ অনিষ্টৰ পৰা; যিয়ে কুমন্ত্ৰণা দিয়ে মানুহৰ অন্তৰত, জিন আৰু মানৱ উভয়ৰ মাজৰ পৰা।

প্ৰত্যেক নামাজৰ পিছত এবাৰ (আৰু মাগৰিব আৰু ফজৰৰ পিছত তিনিবাৰকৈ পঢ়িব।)

(আবু দাউদ ২/৮৬ নাছায়ি ৩/৬৮ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ২/৮)

71-6 ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ عَقَبَ كُلِّ صَلَاةٍ.

(71) “আল্লা-ছ লা ইলা-হা ইল্লা হোৱাল হাইউল কাইউম, লা তা'খুজুছ ছিনাতুওঁ অলা নাউম, লাছ মা-ফিচ ছামা-ৰাতি অমা ফিল আৰজি, মান জাল লাজি ইয়াশ্ব ফাউ ইনদাছ ইল্লা বিইজনিহি, ইয়া'লামু মা বাইনা আইদীহিম অমা খালফাছম, অলা ইউহিতু-না বিশ্বাইম মিন

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ইলমিহি ইল্লা বিমা শ্বাতা, অছিআ কুৰছি উছছ ছামা-ৰাতি অল
আৰজা অলা যাউদুছ হিফজুছমা, অছৰাল আলিয়ুল আজীম'।

অৰ্থ: আল্লাহ সেইজনেই, যিজনৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই।
তেওঁ চিৰজীৱী আৰু চিৰ বিৰাজমান শাস্বত সত্তা। তেওঁক টোপনি
আৰু কলাঘুমটি একোৱে নধৰে। আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত
যিবোৰ আছে সকলো তেওঁৰেই। আল্লাহৰ দৰবাৰত তেওঁৰ
বিনানুমতিত ওকালতি কৰিব পৰা কোন আছে? মানুহৰ সন্মুখত
যিবোৰ আছে আৰু যিবোৰ সিহঁতৰ অগোচৰ, সেই সকলোবোৰ
আল্লাহৰ অৱগত। তেওঁৰ জ্ঞান ভাণ্ডাৰৰ কোনো কথাই সিহঁতে
আয়ত্তাধীন কৰিব নোৱাৰে; অৱশ্যে কোনো বিষয়ে তেওঁ নিজেই যদি
কাৰোবাক জনাব বিছাৰে (সেয়া সুকীয়া কথা)। তেওঁৰ কুৰছী
আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীক আৱৰী আছে। ইয়াৰ বক্ষণাবেক্ষণে
তেওঁক কেতিয়াও ৰুগ্ন কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ অতি উচ্চ আৰু মহান।

(“যি ব্যক্তি প্ৰত্যেক চালাতৰ পিছত এইটো পঢ়িব, তেওঁক মৃত্যুৰ বাহিৰে
জান্নাতত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ আন কোনোৱে বাধা নিদিব। “নাছঈ, আমালুল
ইয়াওমি অল্লাইলাহ, নং ১০০ আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৫/৩৩৯)

(72-7) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) عَشْرَ مَرَّاتٍ بَعْدَ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَالصُّبْحِ.

(72) "লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাৰীকালাহ, লাছল মুল্কু
অলাছল হামদু য়ুহয়ি অয়ুমীতু অছৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ।
(ফজৰ আৰু মাগৰিবৰ পিছত দহ বাৰকৈ পঢ়িব)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

তেওঁৰেই। তেওঁৰেই জীৱন দান কৰে আৰু তেওঁৰেই মৃত্যু দান কৰে।
আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

দহবাৰকৈ মাগৰিব আৰু ফজৰৰ পিছত।

(তিৰমিজী ৫/৫১৫ আহমাদ ৪/২২৭ চাওঁক জা-দুল মাতাদ ১/৩০০)

73-8 ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا)) بَعْدَ السَّلَامِ مِنْ
صَلَاةِ الْفَجْرِ.

ফজৰৰ পিছত পঢ়িবঃ

(৭৩) “আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকা ইলমান না-ফিতা, অবিজকান
তায়্যিবা, অ আমালান মুতাকাব্বালা।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত উপকাৰী জ্ঞান, পৱিত্ৰ খাদ্য,
আৰু গ্ৰহণযোগ্য আমলৰ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ।

(ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৫২ আৰু
মাজমাউয জাৱাইদ ১০/১১১)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

26. دُعَاءُ صَلَاةِ الْاِسْتِخَارَةِ

ইছতিখাৰা নামাজৰ দুআঃ

74- قَالَ جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَلِّمُنَا الْاِسْتِخَارَةَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، يَقُولُ: ((إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ؛ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ - وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ - خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ)).

(৭৪) জাবিৰ বিন আব্দুল্লাহ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুমাই কৈছে যে, নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আমাক সকলো ক্ষেত্ৰতে ইছতিখাৰা কৰাৰ শিক্ষা দিছে যেনেকৈ আমাক কোৰআনৰ ছুৰা শিকাইছে। তেখেতে কৈছে যে, তোমালোকৰ কোনোৱে যেতিয়া কিবা কাম এটা কৰিবলৈ সংকল্পবদ্ধ হয় তেতিয়া ফৰজ নামাজ ব্যতীত দুই ৰাকাত নামাজ পঢ়িব লাগে আৰু এই দুআ কৰিব লাগে।

“আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছতাখি-ৰুকা বি ইল্মিক, অ আছতাকদিৰুকা বি কুদৰাতিক। অ আছআলুকা মিন ফাজলিকাল আজীম। ফা ইন্নাকা তাকদিৰ অলা আকদিৰ, অতা’লাম অলা আ’লাম, অ আনতা আল্লা-মুল গুযু-ব। আল্লা-হুম্মা ইন কুনতা তা’লাম আন্বা হা-জাল আম্ব-খাইৰুন লি ফি দীনি অমাআশ্বী অ আকিবাতি আমৰি। ফাকদুৰছ লি অয়াছ ছিৰছলি ছুম্মা বাৰিকলি ফি-হ। অ ইন কুনতা তা’লাম আন্বা হা-জাল আম্ব শ্বাৰ-ৰুনলি ফি দীনি অমাআশ্বী

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অ আকিবাতি আমৰি- ফাছৰিফছ আনি অছৰিফনি আনছ।
অকদুৰলিয়াল খাইৰা হাইছু কা-না ছুম্মাৰজিনী বিহ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ জ্ঞানৰ জৰিয়তে কল্যাণ কামনা কৰো,
আৰু তোমাৰ ক্ষমতাৰ জৰিয়তে শক্তি বিছাৰো। আৰু তোমাৰ ওচৰত
তোমাৰ ডাঙৰ অনুগ্ৰহৰ প্ৰাৰ্থনা কৰো। কিয়নো তুমি ক্ষমতাবান
আৰু মই অক্ষম; তুমি জানা আৰু আমি নাজানো। তুমিয়েই সকলো
গোপন তত্ত্ববোৰ জানা। হে আল্লাহ! যদি তুমি জানা যে, মোৰ এই
কাম (ইয়াত আপোনাৰ কামৰ নাম ল’ব) মোৰ বাবে মোৰ দীন আৰু
মোৰ জীৱিকা লগতে মোৰ কামৰ পৰিণতি (সকলো ক্ষেত্ৰতে) ভাল
হ’ব তেন্তে এইটো মোৰ ভাগ্যত কৰি দিয়া আৰু মোৰ বাবে ইয়াক
সহজ কৰি দিয়া, আৰু মোৰ বাবে তাত বৰকত প্ৰদান কৰা। আৰু
যদি তুমি জানা যে, এই কামটো মোৰ বাবে আৰু মোৰ দীন ও
জীৱিকাৰ ক্ষেত্ৰত আৰু মোৰ কামৰ পৰিণতিৰ দিশত ভাল নহয়,
তেন্তে ইয়াক মোৰ পৰা আতঁৰ কৰি দিয়া আৰু মোক তাৰ পৰা দুৰ
কৰি দিয়া। আৰু মোৰ ভাগ্যত কল্যাণ আনি দিয়া য’তেই নহওঁক
কিয় ? আৰু তাৰ ওপৰত তুমি সন্মুখ হোৱা”।

বুখাৰী ৭/১৬২)

وَمَا نَدِمُ مِنَ اسْتِخَارِ الْخَالِقِ، وَشَاوَرَ الْمَخْلُوقِينَ الْمُؤْمِنِينَ وَتَنَبَّتَ فِي أَمْرِهِ، فَقَدْ قَالَ
اللَّهُ: ﴿وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾.

যি ব্যক্তি সৃষ্টিকৰ্তাৰ ওচৰত ইছতিখাৰা কৰিব আৰু মুমিন ব্যক্তিৰ
লগত পৰামৰ্শ কৰিব আৰু নিজৰ কাম পূৰ্ণ নিশ্চয়তা আৰু চেপ্টাৰে
কৰিব সি কেতিয়াও বিফল নহ’ব। কিয়নো আল্লাহ তাতালা কৈছে:

وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ.

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: কাম কাজৰ বাবে সিহঁতৰ লগত পৰামৰ্শ কৰা আৰু যেতিয়া দৃঢ়
মনস্থ হোৱা তেতিয়া আল্লাহৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা”।

(ছুৰা আলে ঈমৰাণ: ১৫৯)

27. أَذْكَرُ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ

পূৰা-গধুলি পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহঃ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنْ لَدُنِّي بَعْدَهُ.

সকলো প্ৰশংসা কেৱল আল্লাহৰ বাবে, চালাত আৰু ছালাম নিবেদন
কৰিছোঁ, সেই নবীৰ প্ৰতি যাৰ পিছত আৰু কোনো নবী অহাৰ অৱকাশ
নাই। তাৰ পিছত,

75- (1) أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾.

৭৫) আউজু বিল্লাহি মিনাশ্ব শ্বাইতানিৰ ৰাজিম

“আল্লা-হ লা ইল্লা-হা ইল্লা হোৱাল হাইউল কাইউম, লা তা'খুজুছ ছি-
নাতুওঁ অলা নাউম, লাহ মা-ফিচ ছামা-ৰাতি অমা ফিল আৰজি, মান
জাল লাজি ইয়াশ্ব ফাউ ইনদাহ ইল্লা বিইজনিহি, ইয়া'লামু মা বাইনা
আইদীহিম অমা খালফাহম, অলা ইউহিতু-না বিশ্বাইম মিন ইলমিহি
ইল্লা বিমা শ্বাতা অছিতা কুৰছি উছছ ছামা-ৰাতি অল আৰজা অলা
য়াউদুছ হিফজুছমা, অহৱাল আলিয়ুল আজীম'।

অৰ্থ: আল্লাহ সেইজনেই, যিজনৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই।
তেওঁ চিৰজীৱী আৰু চিৰ বিৰাজমান শাস্বত সত্তা। তেওঁক টোপনি

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আৰু কলাঘুমটি একোৱে নধৰে। আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত যিবোৰ আছে সকলো তেওঁৰেই। আল্লাহৰ দৰবাৰত তেওঁৰ বিনানুমতিত ওকালতি কৰিব পৰা কোন আছে? মানুহৰ সন্মুখত যিবোৰ আছে আৰু যিবোৰ সিহঁতৰ অগোচৰ, সেই সকলোবোৰ আল্লাহৰ অৱগত। তেওঁৰ জ্ঞান ভাণ্ডাৰৰ কোনো কথাই সিহঁতে আয়ত্তাধীন কৰিব নোৱাৰে; অৱশ্যে কোনো বিষয়ে তেওঁ নিজেই যদি কাৰোবাক জনাব বিচাৰে (সেয়া সুকীয়া কথা)। তেওঁৰ কুৰছী আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীক আৱৰী আছে। ইয়াৰ বক্ষণাবেক্ষণে তেওঁক কেতিয়াও ৰুগ্ন কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ অতি উচ্চ আৰু মহান।

(বাকাৰা: ২৫৫)

যি ব্যক্তি পুৱা এইটো পাঠ কৰিব সন্ধিয়ালৈকে তেওঁ জিন চয়তানৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্ৰয়ত থাকিব। আৰু যি ব্যক্তি সন্ধিয়া এইটো পাঠ কৰিব তেওঁ প্ৰভাতলৈকে জিন চয়তানৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্ৰয় লাভ কৰিব। হাদীছটো হাকিমে সংকলন কৰিছে ,১/৫৬২। আৰু শ্বাইখ আলবানীয়ে ইয়াক ছহীছত তাৰগীৱ অত-তাৰহীবত ছহীহ বুলি কৈছে ১/২৭৩)

76- (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ) ^(১) . بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ* اللَّهُ الصَّمَدُ* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ* وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

(76) বিছমিল্লাহিৰ ৰহমানিৰ ৰাহীম (কুল হুৱাঞ্জা-ছ আহাদ। আল্লাহ্ চ চামাদ। লাম ইয়ালিদ অলাম ইউলাদ। অলাম ইয়াকুল্লাছ কুফুৱান আহাদ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা, তেওঁ আল্লাহ্, একক-অদ্বিতীয়। আল্লাহ হৈছে ‘চামাদ’ (তেওঁ কাৰো মুখাপেক্ষী নহয়, সকলোৱেই তেওঁৰ মুখাপেক্ষী)। তেওঁ কাকো জন্ম দিয়া নাই আৰু তেওঁকো কোনোৱে জন্ম দিয়া নাই। আৰু তেওঁৰ সমতুল্য কোনো নাই।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ* مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ* وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

وَقَبَّ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ *

বিছমিল্লাহিৰ বহমানিৰ বাহীম (কুল আউযু বিৰাব্বিল ফালাক। মিন শ্বাৰ্ৰি মা খালাক। ওৱা মিন শ্বাৰ্ৰি গা-ছিক্কিন ইযা অক্বাব। ওৱা মিন শ্বাৰ্ৰিন নাফফা-ছা-তি ফিল উক্বাদ। ওৱা মিন শ্বাৰ্ৰি হা-ছিদিন ইযা হাছাদ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা, মই আশ্রয় প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ উষাৰ প্ৰতিপালকৰ। তেওঁ যি সৃষ্টি কৰিছে তাৰ অনিষ্টৰ পৰা। আৰু ৰাতিৰ অন্ধকাৰৰ অনিষ্টৰ পৰা, যেতিয়া ই গভীৰ হয়। আৰু সকলো নাৰীৰ অনিষ্টৰ পৰা, যিহঁতে গাঠিত ফুঁ দিয়ে। আৰু হিংসুক ব্যক্তিৰ অনিষ্টৰ পৰা, যেতিয়া সি হিংসা কৰে।”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ﴾

বিছমিল্লাহিৰ বহমানিৰ বাহীম (কুল আউযু বিৰাব্বিল্লা-ছ। মালিকিল্লা-ছ, ইলা-হিন্না-ছ, মিন শ্বাৰ্ৰিল ওৱাছওৱা-ছিল খান্না-ছ, আল্লাযি ইউওৱাছরিছু ফী ছুদুৰিন না-ছ, মিনাল জিন্নাতি ওৱান্না-ছ)।

(আৰম্ভ কৰিছোঁ) পৰম কৰুণাময় পৰম দয়ালু আল্লাহৰ নামত। “কোৱা, মই আশ্রয় প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ মানুহৰ প্ৰতিপালকৰ, মানুহৰ অধিপতিৰ, মানুহৰ ইলাহ (উপাস্য)ৰ ওচৰত, আত্মগোপনকাৰী কুমন্ত্ৰণাদাতাৰ অনিষ্টৰ পৰা; যিয়ে কুমন্ত্ৰণা দিয়ে মানুহৰ অন্তৰত, জিন আৰু মানৱ উভয়ৰ মাজৰ পৰা।

(তিনিবাৰকৈ পঢ়িব।)

77-3) ((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

هَذَا الْيَوْمَ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
عَذَابِ فِي النَّارِ وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ)).

(77) "আছবাহনা ওৱা আছবাহাল মুলকু লিল্লা-হ। অল হামদু লিল্লা-হ। লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাছ লা শ্বাৰীকালাহ লাছল মুলকু অলাছল হামদু যুহয়ি অযুমীতু অছৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। ৰাব্বি আছআলুকা খাইৰা মা ফি হা-জাল ইয়াউম। অখাইৰামা বা'দাহ। অ আউজু বিকা মিন শ্বাৰ্ৰি হা-জাল ইয়াউম। অশ্বাৰ্ৰি মা বা'দাহ। ৰাব্বি আউজুবিকা মিনাল কাছল, অছু-য়িল কিবাৰ, ৰাব্বি আউজুবিকা মিন আজাবিন ফিন না-ৰ। অ আজাবিন ফিল কাব্ব"।

অৰ্থ: আমি প্ৰভাত কৰিলো আৰু আল্লাহৰ জগতসমূহেও প্ৰভাত কৰিলে। সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰেই; আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। তেৱেঁই জীৱন দান কৰে আৰু তেৱেঁই মৃত্যু দান কৰে। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। হে আল্লাহ! এই দিনৰ যি কল্যাণ আছে আৰু যি ইয়াৰ পিছত আছে সেইটো মই কামনা কৰো। আৰু এই দিনৰ অমঙ্গলৰ পৰা আৰু ইয়াৰ পিছৰ অমঙ্গলৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। হে মোৰ ৰব! মই অলসতা আৰু বৃদ্ধাৱস্থাৰ অসহায়ৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। হে মোৰ ৰব! মই জাহান্নামৰ জুইৰ পৰা আৰু কবৰৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো"।

(মুছলিম ৪/২০৮৮)

গধূলি এনেকৈ ক'ব,

"আমছাইনা অ আমছাল মুলকু লিল্লা-হ। অল হামদু লিল্লা-হ। লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাছ লা শ্বাৰীকালাহ লাছল মুলকু অলাছল হামদু যুহয়ি অযুমীতু অছৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। ৰাব্বি

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আছআলুকা খাইৰা মা ফি হা-জিহিল্লাইলাহ। অখাইৰামা বা'দাহ। অ
আউজু বিকা মিন শাৰ্ৰি হা-জিহিল্লাইলাহ। অশাৰ্ৰি মা বা'দাহ।
ৰাবিব আউজুবিকা মিনাল কাহ্ল, অছু-য়িল কিবাৰ, ৰাবিব
আউজুবিকা মিন আজাবিন ফিন না-ৰ। অ আজাবিন ফিল কাব'ৰ”।

78-4)) (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ)).

(78) “আল্লা-ছম্মা বিকা আছবাহনা, অবিকা আমছাইনা, অবিকা
নাহয়া, অবিকা নামুতু, অ ইলাইকান নশু-ৰ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ নামত আমি প্ৰভাত কৰিলো আৰু তোমাৰ
নামতে আমি ৰাতিত প্ৰবেশ কৰিছো আৰু তোমাৰ নামতে আমি
জীৱিত আৰু তোমাৰ নামতে আমি মৰিম আৰু তোমাৰ ফালেই
উভতি যাম।

আৰু গধূলি এইদৰে ক'ব।

“আল্লা-ছম্মা বিকা আমছাইনা অবিকা আছবাহনা অবিকা নাহয়া
অবিকা নামুতু অ ইলাইকান মাছী-ৰ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ তোমাৰ নামত আমি ৰাতিত প্ৰবেশ কৰিলো আৰু
তোমাৰ নামতে আমি প্ৰভাত কৰিছো, আৰু তোমাৰ নামতে আমি
জীৱিত আৰু তোমাৰ নামতে আমি মৰিম আৰু তোমাৰ ফালেই
উভতি যাম।

(তিৰমিজী ৫/৪৬৬ আৰু চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৪২)

79-5)) (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ
مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ))⁰.

(৭৯) আল্লা-ছম্মা আনতা ৰাবিব লা ইলা-হা ইল্লা আনতা খালাক তানি
অ আনা আব্দুক, অ আনা আলা আহদিক, অৱাদিকা মাছতাতা'তু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি মা ছানা'তু, আবুউ লাকা বিনি'মাতিকা আলাইয়া, অ আবুউ বিজাম্বি, ফাগফিৰলি ফা ইনাছ লা ইয়াগ ফিৰুজ জুনা-বা ইল্লা আনতা।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমিয়ে মোৰ বব। তুমি বিনে কোনো সত্য উপাস্য নাই। তুমিয়ে মোক সৃষ্টি কৰিছা। মই তোমাৰ দাস। আৰু মই তোমাৰ প্ৰতিশ্ৰুতিৰ ওপৰত সাধ্যানুসাৰে প্ৰতিষ্ঠিত। মই যি কৰিছো তাৰ অন্যায়েৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু তুমি যি অনুগ্ৰহ মোক প্ৰদান কৰিছা সেয়া স্বীকাৰ কৰো। মই মোৰ গুণাহ খাতা স্বীকাৰ কৰিছো। গতিকে মোক ক্ষমা কৰি দিয়া। কিয়নো তুমি বিনে কোনোৱে গুণাহ ক্ষমা কৰিব নোৱাৰে।

(বুখাৰী ৭/১৫০)

80-6)) (اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ، وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ)) (أربعَ مرَّاتٍ).

(80) "আল্লা-ছম্মা ইনি আছবাহতু উশ্বহিদুক, অ উশ্বহিদু হামালাতা আৰশ্বিক, অ মালা-ইকাতিক, অজামীয়া খালক্বিক, আন্নাকা আনতাল্লাহ, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা, অহদাকা লা শ্বাৰিকা লাক, অ আন্না মুহাম্মাদান আব্দুকা অ ৰাছুলুক"। (চাৰি বাৰ পঢ়িব)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাক সাক্ষী ৰাখি প্ৰভাত কৰিলো। আৰু তোমাৰ সিংহাসন বহনকাৰী সকলক, তোমাৰ ফিৰিস্তাসকলক আৰু তোমাৰ গোটেই সৃষ্টিক সাক্ষী ৰাখি কওঁ যে, তুমিয়েই আল্লাহ, তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তুমি একক তোমাৰ কোনো অংশী নাই। আৰু নিশ্চয় মুহাম্মাদ তোমাৰ বান্দা আৰু ৰাছুল"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ ৪/৩১৭, আল আদাবুল মুফৰাদ লিল বুখাৰী হা:নং ১২০১, আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি হা: ৯ পৃ:১৩৮, ইবনুছ ছুন্নি হা:৭০, শ্বাইখ ইবনে বাজে আবু দাউদ আৰু নাছায়িৰ চনদক 'হাছান' বুলি কৈছে। চাওঁক তুহফাতুল আখয়াৰ পৃ: ২৩)

81-(7) ((اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَالِكَ الْحَمْدُ وَالكَ الشُّكْرُ)).

(81) "আল্লা-হুম্মা মা আহ্বাহা বি মিন নি'মাহ। আউ বি আহাদিম মিন খালক্বিক, ফামিনকা অহদাকা লা শ্বাবীকা লাক, ফালাকাল হামদু অলাকাশ্ব শ্বুক্ব"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মোৰ ওপৰত অথবা তোমাৰ যিকোনো সৃষ্টিৰ ওপৰত যি অনুগ্রহই প্ৰভাত কৰিছে সেইটো কেৱল মাত্ৰ তোমাৰ তৰফৰ পৰাই। তুমি একক তোমাৰ কোনো অংশী নাই। এতেকে সকলো প্ৰশংসা তোমাৰেই আৰু কৃতজ্ঞতা তোমাৰেই।

(আবু দাউদ ৪/৩১৮, আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি হা: ৭ পৃ:১৩৭, ইবনুছ ছুন্নি হা:৪১ পৃ:২৩, ইবনে হিব্বান হা:২৩৬১, শ্বাইখ ইবনে বাজে ইয়াক 'হাছান' বুলি কৈছে। চাওঁক তুহফাতুল আখয়াৰ পৃ: ২৪)

82-(8) ((اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)⁰.

(82) "আল্লা-হুম্মা আ-ফিনি ফি বাদানি, আল্লা-হুম্মা আ-ফিনি ফি ছাময়ি, আল্লা-হুম্মা আ-ফিনি ফি বাছাবী, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা, আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজু বিকা মিনাল কুফ্ব, অল ফাক্ব, অ আউজুবিকা মিন আজাবিল কাব্ব, লা ইলা-হা ইল্লা আনতা"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোৰ শৰীৰত সুস্থতা প্ৰদান কৰা। হে আল্লাহ! মোৰ কাণক সুস্থতা প্ৰদান কৰা। হে আল্লাহ! মোৰ চকুক সুস্থতা প্ৰদান কৰা। তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। হে আল্লাহ! মই কুফৰি আৰু দৰিদ্ৰতাৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু কবৰৰ শাস্তিৰ পৰা আশ্ৰয় বিছাৰো। তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই।

পুৱা গধূলি তিনি তিনি বাৰকৈ পঢ়িব।

(আবু দাউদ ৪/৩২৪, আহমাদ ৫/৪২, আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি হা: ২২ পৃ:১৪৬, ইবনুছ ছুন্নি হা:৬৯ পৃ:৩৫, আল আদাবুল মুফৰাদ লিল বুখাৰী, শ্বাইখ ইবনে বাজে ইয়াক 'হাছান' বুলি কৈছে। চাওঁক তুহফাতুল আখয়াৰ পৃ: ২৬)

83-9) ((حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ)) (سَبْعَ مَرَّاتٍ)

(83) "হাছবিয়াল্লা-হু লা ইলা-হা ইল্লা হুৱা আলাইহি তাৱাক্কালতু অহুৱা ৰাব্বুল আৰশ্বিল আজীম"।

অৰ্থ: মোৰ বাবে আল্লাহেই যথেষ্ট। তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। মই তেওঁৰ ওপৰতেই ভৰসা কৰো। তেওঁ মহাসিংহাসনৰ ৰব।

সাত বাৰকৈ পুৱা গধূলি পঢ়িব লাগে।

(আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ ইবনুছ ছুন্নি হা:৭২ পৃ:৩৭, আবু দাউদ ৪/৩২১, ইয়াৰ চনদ 'যায়িদ' ভাল)

84-10) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي، وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رُوعَاتِي، اللَّهُمَّ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

أَحْفَظُنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمَنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ
بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ نَحْتِي)).

(84) "আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকাল আ-ফিয়া ফিদ দুনিয়া অল
আ-খিৰাহ, আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকাল আফরা অল আফিয়া ফি
দ্বীনি, অদুনিয়ায়া, অ আহলি, অ মা-লি, আল্লা-হুম্মাছ তুৰ
আউৰা-তি, অ আ-মিন বাউআ-তি, আল্লা-হুম্মাহ ফিজনি মিন বাইনা
য়াদায়া, অমিন খালফি, অ আন যামীনি, অ আন শ্বিমা-লি, অমিন
ফাউকি, অ আউজুবি আজমাতিকা আন উগতা-লা মিন তাহতি"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত দুনিয়া আৰু আখিৰাতত
নিৰাপত্তা বিছাৰো। হে আল্লাহ! মই মোৰ দ্বীন, মোৰ দুনিয়া, মোৰ
পৰিয়াল আৰু মোৰ সম্পদৰ বাবে তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰো
আৰু নিৰাপদ কামনা কৰো। হে আল্লাহ! মোৰ পৰ্দা কৰা
অংগসমূহৰ ওপৰত পৰ্দা কৰি দিয়া। আৰু মোৰ ভয়-ভীতি দূৰ কৰি
শান্তি বিৰাজ কৰা। হে আল্লাহ! মোৰ সন্মুখৰ পৰা, মোৰ পিছৰ পৰা
মোৰ সোঁ ফালৰ পৰা, মোৰ বাওঁ ফালৰ পৰা আৰু মোৰ ওপৰৰ পৰা
মোক সুৰক্ষা কৰা। আৰু হঠাৎ তলৰ পৰা ধবংশ হোৱাৰ পৰা মই
তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

(আবু দাউদ আৰু চাওঁক ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩৩২)

85- (11) ((اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ أَتَرَفَ
عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ)).

(85) "আল্লা-হুম্মা আ-লিমাল গাইবি অশ্ব শ্বাহাদাতি ফা-তিৰাহ ছামা-
ৰাতি অল আৰ্জি ৰাব্বা কুল্লি শ্বাইয়িন অ মালী-কাহ। আশ্বহাদু আল
লা ইলা-হা ইল্লা আনতা। আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি নাফছি অ মিন

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

শ্বাৰ্ৰিশ্ব শ্বাইতানি অশ্বিৰকিহ। অ আনিক তাৰিফা আলা নাফছি ছু-আন আউ আজুৰ্ৰাহ ইলা মুছলিম”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা, দৃশ্য ও অদৃশ্যৰ জ্ঞাতা প্ৰত্যেক বস্তুৰ প্ৰতিপালক আৰু গৰাকী। মই সাক্ষ্য দিওঁ যে তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো মোৰ নফছৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু চয়তানৰ অনিষ্ট আৰু তাৰ শ্বিৰ্কৰ পৰা আৰু মই নিজে কোনো পাপ কৰাৰ পৰা আৰু কোনো মুছলিমৰ অনিষ্ট কৰাৰ পৰা।

(তিৰমিজী, আবু দাউদ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৪২)

86-12 ((بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ).

(86) “বিছমিল্লা-হিল লাজি লা-য়াজুৰ্ৰু মাআছমিহি শ্বাইয়ুন ফিল আৰজি অলা ফিছ ছামা-য়ি অছৰাছ ছামীউল আলিম”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত, যাৰ নামত পৃথিৱী আৰু আকাশৰ কোনো বস্তু ক্ষতি কৰিব নোৱাৰে। আৰু তেৱেঁই সৰ্ব শ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞ।

তিনিবাৰকৈ পঢ়িব।

(আবু দাউদ তিৰমিজী চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩৩২)

87-13 ((رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)^১.

(৮৭) “ৰাজী-তু বিল্লা-হি ৰাববাওঁ অবিল ইছলামি দীনা, অবি মুহাম্মাদিন নাবিয়্যা”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: মই সন্মুখত আল্লাহৰ ওপৰত প্ৰতিপালক হোৱাত, আৰু ইছলাম মোৰ ধৰ্ম হোৱাত, আৰু মুহাম্মাদ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম মোৰ নবী হোৱাত।

তিনি বাৰকৈ পঢ়িব।

(তিৰমিজী ৫/৪৬৫ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৪১)

88- (14) ((يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كَلِّهْ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ طُرْفَةً عَيْنٍ)).

(88) "ইয়া হাইয়্যু ইয়া কাইয়্যু-ম, বিবাহমাটিকা আছতাগী-ছ, আছলিহ লি শ্বা'নি কুল্লাহ, অলা তাকিলনি ইলা নাফছি তাৰাফাতা আইন"।

অৰ্থ: হে চিৰজীৱী চিৰ বিৰাজমান শ্বাশত সত্তা। মই তোমাৰেই অনুগ্ৰহ লৈ সহায় বিছাৰো। মোৰ সকলো কাম সংশোধন কৰি দিয়া আৰু মোক এক পল সময়ো মোৰ নফছৰ অধীন নকৰিবা।

(হাকিমে বৰ্ণনা কৰি ছহীহ বুলি কৈছে আৰু ইমাম জাহবীয়ে তেওঁৰ লগত একমত পোষণ কৰিছে ১/৫৪৫, চাওঁক ছহীহ আত তাৰগীব আত তাৰহীব ১/২৭৩)

89- (15) ((أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ⁰، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ)).

(89) "আছবাহনা অ আছবাহাল মুলকু লিল্লা-হি ৰাব্বিল আ-লামীন। আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুক হা-জাল ইয়াউম।

ফাতহাহ্, অনাছৰাহ্, অনু-ৰাহ্, অবাবাকাতাহ্, অহ্দা-হ্। অ আউজু বিকা মিন শ্বাৰ্ৰি মা ফী-হি অশ্বাৰ্ৰি মা বা'দাহ্"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আমি প্ৰভাত কৰিলো আৰু জগতবাসীও প্ৰভাত কৰিলে আল্লাহৰ বাবে যিজন বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত এই দিনৰ কল্যাণ, বিজয়,সহায়,আৰু তাৰ নুৰ,বৰকত ও হিদায়ত কামনা কৰো। আৰু এই দিনৰ অমঙ্গলৰ পৰা আৰু ইয়াৰ পিছৰ দিনবোৰৰ অমঙ্গলৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

আৰু গধূলি এনেকৈ ক'ব।

أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ، فَتَحَهَا، وَنَصْرَهَا، وَنُورَهَا، وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا.

"আমছাইনা অ আমছাল মুলকু লিল্লা-হি ৰাব্বিল আ-লামীন। আল্লা-হুম্মা ইনি আছআলুক। হা-জিহিল লাইলাহ। ফাতহাহা,অনাছৰাহা,অনু-ৰাহা, অবাবাকাতাহা, অহ্দা-হা। অ আউজু বিকা মিন শ্বাৰ্ৰি মা ফী-হা অশ্বাৰ্ৰি মা বা'দাহা"।

অৰ্থ: আমি ৰাতিত প্ৰবেশ কৰিলো আৰু জগতবাসীয়েও প্ৰভাত কৰিলে আল্লাহৰ বাবে যিজন বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত এই ৰাতিৰ কল্যাণ, বিজয়,সহায়,আৰু তাৰ নুৰ,বৰকত ও হিদায়ত কামনা কৰো। আৰু এই ৰাতিৰ অমঙ্গলৰ পৰা আৰু ইয়াৰ পিছৰ ৰাতিবোৰৰ অমঙ্গলৰ পৰা মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

(আবু দাউদ ৪/৩২২ চনদ 'হাছান' চাওঁক জা-দুল মাআদ ২/৩৭৩)

90-16)) (أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى مِلَّةِ آبَائِنَا إِبْرَاهِيمَ، حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ))

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(90) "আছবাহনা আলা ফিতৰাতিল ইছলাম, অ আলা কালিমাতিল ইখলাছ, অ আলা নাবিয়্যিনা মুহাম্মাদ, অ আলা মিল্লাতি আবীনা ইব্রাহীমা হানিফাম মুছলিমা, অমা কা-না মিনাল মুশ্বৰিকীন"।

অৰ্থ: মই প্ৰভাত কৰিলো ইছলামী স্বভাৱত আৰু কালিমায়ে ইখলাছ আৰু আমাৰ নবী মুহাম্মাদৰ দীনৰ ওপৰত আৰু আমাৰ পিতা ইব্রাহীম একনিষ্ঠ মুছলিমৰ পথত তেওঁ অংশীবাদীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত নাছিল।

(আহমাদ ৩/৪০৬,৪০৭, ৫/১২৩ আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৪/২০৯ আমালুল ইয়াউম অল লাইলা ইবনুছ ছুন্নি হা:৩৪)

(17)-91 ((سُبْحَانَ اللَّهِ وَمَجْمَدِهِ)) (مائة مرّة)

(91) "ছুবহা-নাল্লা-হি অবিহামদিহি।

১০০ বাৰ পঢ়িব।

(মুছলিম ৪/২০৭১)

92- (18) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) (عَشْرَ مَرَّاتٍ)، أَوْ (مَرَّةً وَاحِدَةً عِنْدَ الْكَسَلِ).

92- লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাবীকালাহ লাছল মুল্কু অলাছল হামদু অছরা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। (দহ বাৰ পঢ়িব) অথবা এলাহ ভাৱ হ'লে এবাৰ পঢ়িব)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

(আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছয়ি হা: ২৪ চাওঁক তাৰগিব আত তাৰহিব ১/২৭২, চাওঁক তুহফাতুল আখয়াৰ পৃ: ৪৪)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

93-19)) (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) (مائة مرة إذا أصبح).

93- লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাৰীকালাহু লাছল মুল্কু অলাছল হামদু অছরা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। (দহ বাৰ পঢ়িব) অথবা এলাহ ভাৰ হ'লে এবাৰ পঢ়িব) (এশ বাৰ পোৱা)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

(বুখাৰী ৪/৯৫ মুছলিম ৪/২০৭১)

94-20)) (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ: عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِينَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ)) (ثلاث مرات إذا أصبح).

(94) "ছুবহা-নাল্লা-হি অবিহামদিহি আদাদা খালকিহি অৰিজা নাফছিহি অজিনাতা আৰশ্বিহি অমিদা-দা কালিমা-তিহি"।

অৰ্থ: আল্লাহ পৱিত্ৰ, তেওঁৰেই প্ৰশংসা, তেওঁৰ সৃষ্টিৰ গণনাৰ সমান, আৰু তেওঁৰ নফছৰ সন্তুষ্টিৰ সমান, আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওজনৰ সমান"।

তিনিবাৰ পঢ়িব।

(মুছলিম ৪/২০৯০)

95-21)) (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا)) (إذا أصبح).

(আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকা ইলমান নাফিআ, ওৱা ৰিয়কান তাইয়েবা, ওৱা আমালান মুতাক্বালা) (পুৱা পঢ়িব)

৯৫-^(২১) "হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত উপকাৰী জ্ঞান, পৱিত্ৰ জীৱিকা আৰু গ্ৰহণযোগ্য আমল প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ।"

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

96-22)) (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)) (مِائَةً مَرَّةً فِي الْيَوْمِ).

(আস্তাগফিৰুল্লাহ ওৱা আতুৰু ইলাইহি)।

৯৬-^(২২) “আমি আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আৰু তেওঁৰ ওচৰতেই
তাওবা কৰোঁ”। (প্ৰতি দিন ১০০ বাৰ)

97-23)) (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِذَا أَمْسَى).

97- আউজুবিকালিমা-তিল্লা-হিত তা-ম্মা-তি মিন শ্বাৰ্ৰি মা খালাক”।

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ পূৰ্ণ শব্দৰ জৰিয়তে সেই সমূহ বস্তুৰ অন্যায়াৰ পৰা
আশ্ৰয় বিছাৰো যিবোৰ তেওঁ সৃষ্টি কৰিছে।

তিনি বাৰ পঢ়িব গধূলি।

(তিৰমিজী, আহমাদ ২/২৯০ চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮৭
ইয়াৰ মূল মুছলিমত ৪/২০৮০)

98-24)) (اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ)) (عَشْرَ مَرَّاتٍ).

[পুৱা-গধূলি ১০ বাৰকৈ]

(আল্লা-হুম্মা চল্লি অছল্লিম ‘আলা নাবিয়্যিনা মুহাম্মাদ) [১০ বাৰকৈ]

৯৮-^(২৪) “হে আল্লাহ! তুমি দৰুদ ও ছালাম বৰ্ষণ কৰা আমাৰ নবী
মুহাম্মাদৰ ওপৰত।”

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

28. أَذْكَرُ النَّاسِ

শুৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহ

99- (1) ((بِجَمْعِ كَفَيْهِ ثُمَّ يَنْفُتُ فِيهِمَا فَيَقْرَأُ فِيهِمَا: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْغِيَةِ وَالنَّاسِ﴾ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ)) (يفعل ذلك ثلاث مرات).

(৯৯) প্রত্যেক ৰাতি যেতিয়া নবী চালালা-ছ আলাইহি অছালামে শুবলৈ বিছনাত আহিছিল, তেতিয়া তেখেতে দুয়ো হাত একত্ৰিত কৰি তাত কুলছৱালা-ছ আহাদ, কুল আউজু বিৰাবিবল ফালাক, আৰু কুল আউজু বিৰাবিবন না-ছ (ছুৰা কেইটা) পঢ়ি ফু দি গোটেই শৰীৰত হাত ফিৰাইছিল। মূৰ আৰু মুখমণ্ডল আৰু শৰীৰৰ সন্মুখৰ অংগৰ পৰা আৰম্ভ কৰিছিল। এনেকৈ তিনিবাৰ কৰিছিল। (সম্পূৰ্ণ ছুৰা পঢ়িবলৈ চাওঁক দুআ নং ৭০)

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৯/৬২ মুছলিম ৪/১৭২৩)

100- (2) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾.

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

100) "আল্লা-হ লা ইলা-হা ইল্লা হোৱাল হাইউল কাইউম, লা তা'খুজুহ ছিনাতুওঁ অলা নাউম, লাছ মা-ফিচ ছামা-ৰাতি অমা ফিল আৰজি, মান জাল লাজি ইয়াশ্ব ফাউ ইনদাছ ইল্লা বিইজনিহি, ইয়া'লামু মা বাইনা আইদীহিম অমা খালফাছম, অলা ইউহিতু-না বিশ্বাইম মিন ইলমিহি ইল্লা বিমা শ্বাতা অছিআ কুৰছি উছছ ছামা-ৰাতি অল আৰজা অলা যাউদুছ হিফজুছমা, অছৱাল আলিয়ুল আজীম'।

অৰ্থ: আল্লাহ সেইজনেই, যিজনৰ বাহিৰে আন কোনো উপাস্য নাই। তেওঁ চিৰজীৱী আৰু চিৰ বিৰাজমান শাস্ত্ৰত সত্তা। তেওঁক টোপনি আৰু কলাঘুমটি একোৱে নধৰে। আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীত যিবোৰ আছে সকলো তেওঁৰেই। আল্লাহৰ দৰবাৰত তেওঁৰ বিনানুমতিত ওকালতি কৰিব পৰা কোন আছে? মানুহৰ সন্মুখত যিবোৰ আছে আৰু যিবোৰ সিহঁতৰ অগোচৰ, সেই সকলোবোৰ আল্লাহৰ অৱগত। তেওঁৰ জ্ঞান ভাণ্ডাৰৰ কোনো কথাই সিহঁতে আয়ত্তাধীন কৰিব নোৱাৰে; অৱশ্যে কোনো বিষয়ে তেওঁ নিজেই যদি কাৰোবাক জনাব বিছাৰে (সেয়া সুকীয়া কথা)। তেওঁৰ কুৰছীয়ে আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীক আৱৰী আছে। ইয়াৰ বক্ষণাবেক্ষণে তেওঁক কেতিয়াও ক্লান্ত কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ অতি উচ্চ আৰু মহান।

(বাকাৰা: ২৫৫)

101- (3) ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

(১০১) যি ব্যক্তিয়ে ৰাতি ছুৰা বাকাৰাৰ শেষৰ দুই আয়াত পাঠ কৰিব তাৰ বাবে এইটোৱে যথেষ্ট।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

“আ-মানাৰ ৰাছুলু বিমা উনজিলা ইলাইহি মিৰ-ৰাক্বিবিহি অল মু’মিনুন। কুল্লুন আ-মানা বিল্লা-হি অমালা-ইকাতিহি অ কুতুবিহি অ বুছুলিহ, লা নুফাৰ্ৰিকু বাইনা আহাদিম মিৰ বুছুলিহ, অকা-লু ছামি’না অ আতা’না গুফৰানাকা ৰাব্বানা অ ইলাইকাল মাছীৰ। লা ইউকাল্লিফুল্লা-হ নফছান ইল্লা মা উছআহা লাহা মা কাছাবাত অ আলাইহা মাক তাছাবাত ৰাব্বানা লা তু আ-খিজনা ইন্নাহীনা আউ আখতা’না ৰাব্বানা অলা তাহমিল আলাইনা ইছৰান কামা হামালতাছ আলাল লাজীনা মিন কাবলিনা ৰাব্বানা অলা তু হাম্মিলনা মা লা তা কাতালানা বিহ, অ’ফু আন্নא অগফিৰ লানা অৰহামনা আনতা মাউলা-না ফানছুবনা আলাল কাউমিল কা-ফিৰীন”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ পৰা ৰাছুলৰ প্ৰতি যি অৱতীৰ্ণ হৈছে সেয়া ৰাছুলে বিশ্বাস কৰে আৰু মুমিনসকলেও বিশ্বাস কৰে। তেওঁলোক সকলোৱে আল্লাহক, ফিৰিস্তা সকলক, তেওঁৰ পুথিসমূহক আৰু তেওঁৰ ৰাছুলসকলক বিশ্বাস কৰে। আৰু তেওঁলোকে কয়- ‘আল্লাহৰ ৰাছুলসকলৰ মাজত আমি কোনো পাৰ্থক্য নকৰো। আমি আদেশ গুনিলো আৰু সেইমতে চলিম বুলি মানি ল’লো। হে আমাৰ ৰব! আমাৰ পাপ মোচন কৰা আৰু তোমাৰ ফালেই আমি প্ৰত্যাগমন কৰিম।’ আল্লাহে কোনো মানুহৰ ওপৰত তেওঁৰ সাধ্যাতীত কামৰ বোজা অৰ্পণ নকৰে। যিয়ে পূণ্য অৰ্জন কৰিছে তাৰ সুফল তেৱেঁই ভোগ কৰিব আৰু যিয়ে পাপ কৰিছে তাৰ প্ৰতিফল সিয়ে ভোগ কৰিব। হে আমাৰ ৰব! ভুল-ভ্ৰান্তিবশতঃ আমাৰ যি দোষ-দ্ৰুটি হয় তাৰ বাবে আমাক শাস্তি নিদিবা। হে আমাৰ ৰব! আমাৰ ওপৰত সেই বোজা অৰ্পণ নকৰিবা যি বোজা তুমি আমাৰ পূৰ্বৱৰ্তীসকলৰ ওপৰত অৰ্পণ কৰিছিল। হে আমাৰ ৰব! যি বোজা বহন কৰিবলৈ আমাৰ শক্তি নাই তেনে বোজা বহন কৰিবলৈ আমাক নিদিবা। আমাক ক্ষমা কৰা, আমাৰ পাপ মোচন কৰা, আৰু আমাৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

কৰা। তুমিয়ে আমাৰ অভিভাৱক। অবিশ্বাসকাৰীবিলাকৰ বিৰুদ্ধে
তুমি আমাক সহায় কৰা। (আ-মীন)

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৯/৯৪ মুছলিম ১/৫৫৪)

102- (4) ((بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، فَإِنْ أُمَسَّكَتْ نَفْسِي فَارْحَمْهَا،
وَإِنْ أُرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا، بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ))

(102) "বিছমিকা ৰাব্বি অজাতু জাম্বি অবিকা আৰফাউছ ফা ইন
আমছাকতা নাফছি ফাৰহামহা অ ইন আৰছালতাহা ফাহফাজহা
বিমা তাহফাজু বিহি ইবাদাকাছ ছালিহীন"।

অৰ্থ: হে মোৰ ৰব! তোমাৰ নামত মই বাগৰ দিলো, আৰু তোমাৰ
নামতে উঠিম। গতিকে যদি মোৰ আত্মা তুমি কবজ কৰা তেন্তে ৰহম
কৰিবা। আৰু যদি এৰি দিয়া তেন্তে তুমি তাক সংৰক্ষণ কৰিবা
যেনেকৈ তুমি তোমাৰ পূণ্যবান বান্দাসকলৰ হিফাজত কৰা।

(বুখাৰী ১১/১২৬ মুছলিম ৪/২০৮৪)

103- (5) ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا
فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ))

(103) "আল্লা-ছম্মা ইন্নাকা খালাক্তা নাফছি অ আনতা তাৱাফফা-
হা লাকা মামাতুহা অ মাহয়া-হা ইন আহয়াইতাহা ফাহফাজহা, অ
ইন আমাতাহা ফাগফিৰ লাহা। আল্লা-ছম্মা ইন্নি আছআলুকাল আ-
ফিয়াহ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ তুমিয়ে মোৰ ৰহ সৃষ্টি কৰিছা, আৰু তুমিয়ে ইয়াক
মৃত্যুদান কৰিবা। ইয়াৰ মৃত্যু ও জীৱন তোমাৰ বাবেই। যদি তুমি
ইয়াক জীৱিত ৰখা তেন্তে ইয়াক হিফাজত কৰা। আৰু যদি ইয়াক
মৃত্যু দান কৰা তেন্তে ইয়াক ক্ষমা কৰি দিয়া। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ
ওচৰত সুস্থতা বিছাৰো।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(মুছলিম ৪/২০৮৩, আহমাদ ২/৭৯, আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ ইবনুছ ছুন্নি হা:৭২১)

104-(6) ((اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ)).

(১০৪) তেখেতে যেতিয়া শুবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল তেতিয়া নিজৰ সোঁ হাত গালৰ তলত ৰাখি শুইছিল। আৰু এই দুআ তিনি বাৰ পাঠ কৰিছিল।

“আল্লা-হুম্মা ক্বিনি আজাবাকা ইয়াউমা তুবআছু ইবাদাক”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোক তোমাৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। যিদিনা তুমি তোমাৰ বান্দাসকলক একত্ৰিত কৰিবা।

(আবু দাউদ ৪/৩১১ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৪৩)

105-(7) ((بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا)).

(105) “বিছমিকা আল্লা-হুম্মা আমুতু অ আহয়া”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মই তোমাৰ নামতে মৰো আৰু (তোমাৰ নামতে) জীৱিত হওঁ।

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ১১/১১৩ মুছলিম ৪/২০৮৩)

106-(8) ((سُبْحَانَ اللَّهِ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) وَالْحَمْدُ لِلَّهِ (ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ) وَاللَّهُ أَكْبَرُ (أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ)).

(১০৬) ৩৩ বাৰ ছুবহা-নাল্লাহ, ৩৩ বাৰ আলহামদুলিল্লা-হ, আৰু ৩৪ বাৰ আল্লাছ আকবাৰ।

107-(9) ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ، وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، افِضْ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنَيْنَا مِنَ الْفَقْرِ)).

(107) "আল্লা-ছম্মা ৰাববাছ ছামা-ৰাতিছ ছাবয়ি, অ ৰাববাল আৰশ্বিল আজীম, ৰাববানা অ ৰাববা কুল্লি শ্বাই, ফা-লিকাল হাবিব অন নারা, অ মুনজিলাত তাওৰাতি অল ঈনজীল, অল ফুৰকান, আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি কুল্লি শ্বাই, আনতা আ-খিজুন বিনা-ছিয়াতি। আল্লা-ছম্মা আনতাল আউৱালু ফালাইছা কাবলাকা শ্বাই। অ আনতাল আ-খিৰ ফালাইছা বা'দাকা শ্বাই। অ আনতায় যা-হিৰ, ফালাইছা ফাউকাকা শ্বাই। অ আনতাল বা-তিন, ফালাইছা দু-নাকা শ্বাই। ইকজি আন্বাদ দাইনা অ আগনিনা মিনাল ফাক্ৰ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! হে সাত আকাশৰ ৰব! হে মহা সিংহাসনৰ ৰব! আমাৰ আৰু সকলো বস্তুৰে ৰব, বীজ আৰু গুটি বিদীৰ্ণকাৰী, তৌৰাত, ঈনজীল আৰু ফুৰকান অৱতীৰ্ণকাৰী, মই সেই সমূহ বস্তুৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছৰো যাৰ আগচুলি তোমাৰ হাতত। হে আল্লাহ! তুমিয়ে আদি, সেয়ে তোমাৰ আগত কোনো বস্তু নাই। আৰু তুমিয়েই অন্ত সেয়ে তোমাৰ পিছত আন কোনো বস্তু নাই। তুমিয়ে প্ৰকাশ্য সেয়ে তোমাৰ ওপৰত কোনো বস্তু নাই। আৰু তুমিয়েই গুপ্ত সেয়ে তোমাতকে দুৰবতী কোনো নাই। আমাৰ ঋণ পৰিশোধ কৰা, আৰু আমাক দ্ৰুদিতাৰ পৰা মুক্ত কৰা।

(মুছলিম ৪/২০৮৪)

108- (10) ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَّانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤَيِّي)).

(108) "আলহামদু লিল্লা-হিল লাজী আত আমানা অ ছাকা-না অ কাফা-না অৱা-না ফাকাম মিম্মান লা কা-ফি, লাহ্ অলা মু'ৱী"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিয়ে আমাক আহাৰ কৰালে আৰু পান কৰালে, আৰু আমাৰ বাবে যথেষ্ট হ'ল, আৰু আমাক আশ্ৰয় দিলে। কিমান যে এনে লোক আছে যিহঁতৰ কোনো তত্ত্বাবধায়ক নাই আৰু নাই কোনো আশ্ৰয় দিওঁতা।

(মুছলিম ২০৮৫)

109- (11) ((اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ)).

(109) "আল্লা-হুমা আ-লিমাল গাইবি অশ্ব শ্বাহাদাতি ফা-তিবাহ ছামা-ৰাতি অল আৰ্জি ৰাব্বা কুল্লি শ্বাইয়িন অ মালী-কাহ। আশ্বহাদু আল লা ইলা-হা ইল্লা আনতা। আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰি নাফছি অ মিন শ্বাৰ্ৰিশ্ব শ্বাইতানি অশ্বিৰকিহ। অ আনিক তাৰিফা আলা নাফছি ছু-আন আউ আজুৰ্ব্বাহ ইলা মুছলিম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ স্ৰষ্টা, দৃশ্য ও অদৃশ্যৰ জ্ঞাতা প্ৰত্যেক বস্তুৰ প্ৰতিপালক আৰু গৰাকী। মই সাক্ষ্য দিওঁ যে তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো মোৰ নফছৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু চয়তানৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু তাৰ শ্বিৰ্কৰ পৰা আৰু মই নিজে কোনো পাপ কৰাৰ পৰা আৰু কোনো মুছলিমৰ অনিষ্ট কৰাৰ পৰা।

(তিৰমিজী, আবু দাউদ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৪২)

110- (12) ((يَقْرَأُ الْم) تَنْزِيلَ السُّجْدَةِ، وَتَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ)).^১

(১১০) তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ছুৰা ছাজদা (আলিফ লা-ম, মী-ম, তানজী-ল.....) আৰু ছুৰা মুল্ক (তাবাৰাকাল লাজী) পঢ়িছিল।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(তিৰমিজী, নাছায়ী আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৪/২৫৫)

111- (13) ((اللَّهُمَّ أَسَلْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ،
وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، أَمَنْتُ
بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ)).

(১১১) গুৱাৰ আগত নামাজৰ দৰে অজু কৰিব আৰু সোঁ কাতিত গুই
এই দুআ পাঠ কৰিব।

“আল্লা-ছম্মা আহলামতু ইলাইক, অ ফাউৰাজতু আমৰি ইলাইক, অ
অৱাজ জাহতু অজহি ইলাইক, অ আলজা'তু যাহৰি ইলাইক,
ৰাগবাতাওঁ অ ৰাহবাতান ইলাইক, লা মালজাতা অলা মানজাতা
মিনকা ইল্লা ইলাইক, আ-মানতু বিকিতাবিকাল লাজী আনযালতা অ
বিনাবিয়িকাল লাজী আৰছালতা”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই মোৰ আত্মা তোমালৈ সমৰ্পণ কৰিছোঁ। আৰু
মোৰ সকলো কাম তোমালৈ সঁপি দিছোঁ। আৰু মোৰ মুখমণ্ডল তোমালৈ
ঘুৰাইছোঁ। তোমাৰ ফালে মই নত হৈছোঁ। তোমাৰ ফালে প্ৰবল ইচ্ছাৰে
আৰু ভয়-ভীতি লৈ (আগবাঢ়িছোঁ) তুমি বিনে কোনো আশ্ৰয়স্থল নাই,
আৰু নাই কোনো পলাই যোৱাৰ ঠাই। তোমাৰ অৱতীৰ্ণ কৰা পৃথিৰ
ওপৰত ঈমান আনিছোঁ আৰু তুমি পঠোৱা ৰাছুলক মই বিশ্বাস
কৰিছোঁ।

(এই দুআ পাঠ কৰি গুৱা ব্যক্তি যদি মৃত্যু বৰণ কৰে তেন্তে সি
ফিত্ৰত(ইছলামত) মৃত্যুবৰণ কৰিলে।)

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১১/১১৩ মুছলিম ৪/২০৮১)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

29. الدُّعَاءُ إِذْ أَنْتَ لَبَّيْ لِيْلًا

ৰাতি কাতি সলাওঁতে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

112- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ)).

(১১২) আইশ্বা (বাদিয়াল্লাহ আনহাই) কৈছে, 'বাছুল্লাহ চান্নাল্লাহ-হ আলাইহি অছাল্লামে ৰাতি কাতি সলাওঁতে এই দুআ পঢ়িছিল:

“লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হুল ৰা-হিদুল কাহ্‌হাৰ, ৰাব্বুছ ছামা-ৰা-তি অল আৰজি অমা বাইনাছমাল আজীজুল গাফ্‌ফা-ৰ”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তেওঁ একক, প্ৰবল প্ৰতাপী, পৰাক্ৰমশালী। তেওঁ আকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ ৰব আৰু উভয়ৰ মাজত যি আছে সেই সকলৰো ৰব। তেওঁ মহা পৰাক্ৰমী, অতি ক্ষমাশীল।

(ইয়াক হাকিমে বৰ্ণনা কৰি ছাহীহ বুলি কৈছে, আৰু জাহবীয়ে তেওঁৰ লগত একমত পোষণ কৰিছে ১/৫৪০, আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি ইবনুছ ছুন্নি আৰু চাওঁক ছাহীহুল জামে ৪/২১৩)

30. دُعَاءُ الْفَرَعِ فِي النَّوْمِ وَمَنْ يُبِى بِالْوَحْشَةِ

টোপনীত ভয় বা আতঙ্কমূলক কিবা দেখিলে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

113- ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ)).

(113) "আউজু বিকালিমা-তিল্লা-হিত তা-ম্মা-তি মিন গাজাবিহি অ ইকাবিহি, অ শ্বাৰ্ৰি ইবা-দিহি, অমিন হামাযা-তিশ্ব শ্বায়াতীন অ আইয়াহ জুব-ন”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ সম্পূৰ্ণ বাক্যৰ আশ্ৰয় লওঁ তেওঁৰ খং আৰু তেওঁৰ শাস্তিৰ পৰা। আৰু তেওঁৰ বান্দাসকলৰ অনিষ্টৰ পৰা। আৰু চয়তানৰ আঘাতৰ পৰা আৰু চয়তান উপস্থিত হোৱাৰ পৰা।

(আবু দাউদ ৪/১২ আৰু চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৭১)

31. مَا يَفْعَلُ مَنْ رَأَى الرَّؤْيَا أَوْ الْحُلْمَ

ভাল বা বেয়া সপোন দেখিলে কি কৰিব ?

[ভাল সপোন আল্লাহৰ তৰফৰ পৰা আহে আৰু বেয়া সপোন চয়তানৰ তৰফৰ পৰা। যেতিয়া তোমালোকৰ কোনোৱে সপোনত ভাল কিবা দেখে তেতিয়া সেইটো ঘনিষ্ট লোকৰ বাহিৰে আন কাকো ক'ব নালাগে।]

(সম্পূৰ্ণ হাদিছ দীঘল) মুছলিম ৪/১৭৭২ বুখাৰী ৭/২৪)

(১১৪) বেয়া সপোন দেখি কৰিবলগীয়া কাৰ্যঃ

114-(1) ((يَنْفُتُ عَنْ يَسَارِهِ)) (ثلاثاً).

১) বাওঁ ফালে তিনি বাৰ থু পেলাব।

(মুছলিম ৪/১৭৭২)

(2) ((يَسْتَعِيذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا رَأَى)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ).

২) চয়তান আৰু সেই সপোনৰ অনিষ্টৰ পৰা তিনি বাৰ আশ্ৰয় বিচাৰিব। (মুছলিম ১৭৭২, ১৭৭৩)

(3) ((لَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا)).

৩) সেই সপোন কাকো নক'ব।

(মুছলিম ৪/১৭৭২)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(4) ((يَسْتَحْوَلُ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ)).

৪) শুই থকা কাতি সলাই ল'ব।

(মুছলিম ৪/১৭৭৩)

115-5) ((يُقَوْمُ يُصَلِّي إِنْ أَرَادَ ذَلِكَ)).

১১৫) ইচ্ছা হ'লে উঠি নামাজ পঢ়িব।

(মুছলিম ৪/১৭৭৩)

32. دُعَاءُ فُتُوْتِ الْوُتْرِ

কুনুতে ৰিতিৰৰ দুআসমূহঃ

116-1) ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ؛ فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ)).

(116) "আল্লা-হুম্মাহ দিনি ফীমান হাদাইত, অ আ-ফিনি ফীমান আ-ফাইত, অতারাৱানি ফীমান তারাল্লাইত, অবা-ৰিকলি ফীমা আ'তাইত, অকিনি শ্বাৰ্বামা কাজাইত, ফা ইন্নাকা তাক্জী অলা ইউকজা আলইক, ইন্নাহ লা য়াজিল্লু মাওঁরা-লাইত, [অলা য়ায়িজ্জু মান আ-দাইত] তাবাবাকতা বাবানা অ তাআলাইত"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমি যিহঁতক হিদায়ত দিছা সিহঁতৰ লগতে মোকো হিদায়ত দিয়া। আৰু যিহঁতক সুস্থতা প্ৰদান কৰিছা সিহঁতৰ মাজত মোকো সুস্থতা প্ৰদান কৰা। আৰু যিহঁতৰ তুমি নিজে তত্ত্বাৰধায়ক হৈছা সিহঁতৰ লগতে মোৰো তত্ত্বাৰধায়ক হোৱা। আৰু তুমি মোক যি প্ৰদান কৰিছা তাৰ মাজত মোক বৰকত দিয়া। আৰু যি ফয়ছালা তুমি কৰিছা তাৰ অনিষ্টৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা। কিয়নো তুমিয়ে ফয়ছালা কৰা আৰু তোমাৰ বিপক্ষে কোনোৱে ফয়ছালা কৰিব

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

নোৱাৰে। আৰু যাৰ তুমি সাৰথি হোৱা সি কেতিয়াও লাঞ্চিত হ'ব নোৱাৰে। যাৰ লগত তুমি বিদেষ কৰা সি কেতিয়াও সন্মান নাপায়। হে আমাৰ প্ৰতিপালক তুমি বৰকতময় আৰু অতি উচ্চ।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, নাছায়ি, ইবনে মা-জাহ, আহমাদ, দা-বিমি, হা-কিম, বাইহাকী, বন্ধনীৰ মাজৰ বাক্য বাইহাকীৰ। আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ১/১৪৪, ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৯৪, ইবরাউল গালীল ২/১৭২)

117- (2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ)).

(`117) "আল্লা-হুম্মা ইনি আউজু বিৰিজা-কা মিন ছাখাতিক, অবিমুআ-ফা-তিকা মিন উকুবাতিক, অ আউজু বিকা মিন্-ক, লা উহছি ছানাআন আলাইক, আনতা কামা আছনাইতা আলা নাফছি'ক"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ক্ৰোধৰ পৰা তোমাৰ সন্তুষ্টিৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু তোমাৰ শাস্তিৰ পৰা তোমাৰ ক্ষমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু মই তোমাৰ পৰা তোমাৰেই আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰো। মই পূৰ্ণৰূপে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব নোৱাৰো, তুমি ঠিক তেনেকুৱা যেনেকে তুমি নিজেই নিজৰ প্ৰশংসা কৰিছা"।

((আবু দাউদ, তিৰমিজী, নাছায়ি, ইবনে মা-জাহ, আহমাদ, আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮০ ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/১৯৪ ইবরাউল গালীল ২/১৭৫)

118- (3) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(118) "আল্লা-হুম্মা ইয়্যাকা না'বুদ, অলাকা নুছাল্লি অনাছজুদ, অইলাইকা নাছআ অনাছফিদ, নাৰজু বাহমাতাক, অনাখশ্বা আজাবাক, ইন্না আজাবাকা বিল কা-ফিৰীনা মুলহাক, আল্লা-হুম্মা ইন্না নাছতায়ীনুক, অনাছতাগফিৰুক, অনুছনি আলাইকাল খাইৰ, অলা নাকফুৰুক, অনু'মিনু বিক, অনাখযাউ ইলাইক, অনাখলাউ মাইয়াক ফুৰুক"।

অৰ্থ; হে আল্লাহ! আমি তোমাৰেই উপাসনা কৰো। আৰু তোমাৰ বাবেই নামাজ আৰু ছাজদা কৰো। তোমাৰ ফালেই বেগেৰে আৰু শিশ্ৰে আহোঁ। তোমাৰ কৰুণা কামনা কৰো। আৰু তোমাৰ শাস্তিক ভয় পাওঁ। নিশ্চয় তোমাৰ আজাব কাফিৰ সকলে উপভোগ কৰিব। হে আল্লাহ! আমি তোমাৰ ওচৰত সহায় বিছাৰো। আৰু ক্ষমা বিছাৰো। তোমাৰ উত্তম প্ৰশংসা কৰো তোমাৰ অকৃতজ্ঞতা নকৰো। আৰু তোমাক বিশ্বাস কৰো। তোমাৰ বাবে বিনয় কৰো। আৰু যিয়ে তোমাক অস্বীকাৰ কৰে আমি তাৰ লগত সম্পৰ্ক বিচ্ছেদ কৰো।

(ছুনানে কুবৰা, বাইহাকী, আৰু বাইহাকীয়ে ইয়াৰ চনদটোক ছহীহ বুলি কৈছে। ২/২১১ আৰু শ্বাইখ আলবানীয়েও ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে চাওঁক ২/১৭০ এইটো হজৰতে ওমৰৰ উক্তি।)

33. الذِّكْرُ عَنِّي سَبَّ السَّلَامِ مِنَ الْوَيْزِ

ৱিতিৰৰ ছালাম ফিৰাই পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

119- ((سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ)) ثلاثٌ مرَّاتٍ والثَّالِثَةُ يَجْهَرُ بِهَا وَيَمُدُّ بِهَا صَوْتَهُ يَقُولُ: [رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ] ⁰.

(১১৯) ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে ৱিতিৰৰ ছালাম ফিৰাৰ পিছত তিনি বাৰ কৈছিল:

“ছুবহা-নাল মালিক আল কুদু-ছ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ “পৱিত্ৰ ৰজাধিৰাজ পৱিত্ৰতম”

আৰু তৃতীয়বাৰ এই বাক্যটো উচ্চস্বৰে কৈছিল।

“বাববুল মালা-ইকাতি অৰ ৰুহ”

অৰ্থ: ফিৰিস্তা আৰু ৰুহৰ প্ৰতিপালক”।

34. دَعَا إِلَهَهُمَّ وَالْحُزْنَ

দুখ আৰু চিন্তাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

120- (1) ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أُمَّتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَا ضُيِّعَ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْتَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رِيْعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي)).

(120) "আল্লা-হুম্মা ইন্নি আব্দুক, অবনু আব্দিক, অবনু আমাতিক না-ছিয়াতি বিয়াদিক, মা-জিন ফিয়্যা হুকমুক, আদলুন ফিয়্যা কাজাউক, আছআলুকা বিকুল্লি ইছমিন হুৰা লাক, ছাম্মাইতা বিহি নাফছাক, আউ আনজালতাছ ফি কিতাবিক, আউ আল্লামতাছ আহাদাম মিন খালকিক, আৰিছ তাছাৰতা বিহি ফি ইলমিল গাইবি ইনদাক, আনতাজ আলাল কোৰআনা বাবীয়া কালবি অ নু-বা ছাদবি অ জালা-আ হজনি অ জাহা-বা হাম্মী"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ বান্দা, তোমাৰ বান্দাৰ সন্তান আৰু তোমাৰ বান্দিৰ সন্তান। তোমাৰ আদেশ মোৰ ওপৰত জাৰি হৈছে। মোৰ বিষয়ে তোমাৰ ফয়ছালা ন্যায়। মই তোমাৰ সেই সকলো নামৰ জৰিয়তে প্ৰাৰ্থনা কৰো যিবোৰ তুমি নিজে নিজৰ বাবে মনোনীত কৰিছা। অথবা সেইটো তুমি তোমাৰ পুথিত অৱতীৰ্ণ কৰিছা নাইবা

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

তোমাৰ সৃষ্টিৰ মাজত কোনোবাক শিকাইছা। অথবা সেইটো তোমাৰ
অদৃশ্য জ্ঞানত নিহিত আছে। তুমি কোৰআনক মোৰ অন্তৰৰ বসন্ত
আৰু মোৰ বুকুৰ নুৰ আৰু মোৰ চিন্তা বিদূৰণকাৰী আৰু মোৰ দুখ
মোচনকাৰী বনাই দিয়া।

(আহমাদ ১/৩৯১ আলবানীয়ে ছহীহ বুলি কৈছে।)

121-2)) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَصَلَعِ الدَّيْنِ
وَعَلْبَةِ الرَّجَالِ)).

(121) "আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজুবিকা মিনাল হাম্মি অলহুজ্ন্, অল
আজযি অলকাছলি অলবুখলি অলজুব্‌নি, অজালায়িদ দাইনি
অগালাবাতিৰ বিজা-ল"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো চিন্তা আৰু দুখৰ পৰা
আৰু নিঃসহায় হোৱাৰ পৰা আৰু অলসতাৰ পৰা আৰু কৃপণতাৰ
পৰা আৰু কাপুৰুষতাৰ পৰা আৰু ঋণৰ বোঝাৰ পৰা আৰু মানুহে
পৰাজয় কৰাৰ পৰা।

(বুখাৰী ৭/১৫৮ ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে এই
দুআমাৰ বেছিকৈ পঢ়িছিল। চাওঁক বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১১/১৭৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

دُعَاءُ الْكَرِيمِ

অশান্তিৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

122-(1) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ)).

(১২২) “লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হুল আজীমুল হালীম, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু বাবুল আৰশ্বিল আজীম, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু বাবুলছ ছামা-রা-তি অৰাব্বুল আৰজি অৰাব্বুল আৰশ্বিল কাৰীম”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ মহান আৰু সহনশীল। আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ মহা সিংহাসনৰ বব। আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ আকাশৰ বব আৰু পৃথিৱীৰ বব আৰু মৰ্যদাসম্পন্ন সিংহাসনৰ বব।

(বুখাৰী ৭/১৫৪ মুছলিম ৪/২০৯২)

123-(2) ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي ظَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)).

(১২৩) “আল্লা-হুম্মা ৰাহমাতাকা আৰজু ফালা তাকিলনি ইলা নাফছি তাৰাফাতা আইন, অ আছলিহ লি শ্বানি কুল্লিহ, লা ইলাহা ইল্লা আনতা”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ অনুগ্রহৰ আশাবাদী, গতিকে এক পল সময়ো তুমি মোক মোৰ নফছলৈ সঁপি নিদিবা। মোৰ সকলো কাম সংশোধন কৰা, তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই।

(আবু দাউদ ৪/৩২৪, আহমাদ ৫/৪২, আলবানী আৰু আব্দুল কাদিৰ আৰনাউতে ইয়াক হাছান বুলি কৈছে।)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

124- (3) ((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)).

(124) "লা ইলা-হা ইল্লা আনতা ছুবহা-নাকা ইন্নি কুনতু মিনাজ জ্বলিমীন"।

অৰ্থ: তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তুমি পৱিত্ৰ। নিশ্চয় মই দোষ কৰিছিলো।

(তিৰমিজী ৫/৫২৯, হাকিমে ছহীহ বুলি কৈছে। জাহবীয়ে তেওঁৰ লগত একমত পোষণ কৰিছে। ১/৫০৫ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৬৮)

125- (4) ((اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا)).

(125) "আল্লাহ আল্লাহ বাবি লা উশ্বৰিকু বিহী শ্বাইআ"।

অৰ্থ: আল্লাহ আল্লাহ মোৰ প্ৰতিপালক। মই তেওঁৰ লগত কাকো অংশী নকৰো।

(আবু দাউদ ২/৮৭ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩৩৫)

36. دُعَاءُ لِقَاءِ الْعُوَّةِيِّ السُّلْطَانِ

শত্ৰু আৰু চৰকাৰী মানুহৰ লগত সাক্ষাৎ কৰাৰ দুআঃ

126- (1) ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ)).

(126) "আল্লা-ছম্মা ইন্না নাজআলুকা ফি নুছৰিহিম, অ নাউজ্বুবিকা মিন শ্বুৰুৰিহিম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ আমি তোমাকেই সিহঁতৰ প্ৰতিদুন্দী কৰো আৰু সিহঁতৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ ২/৮৯ হা-কিমে ছহীহ বুলি কৈছে। জাহাবীয়ে তেওঁৰ লগত একমত পোষণ কৰিছে। ২/১৪২)

127- (2) ((اللَّهُمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أحوُلُ وَبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أَفَاتِلُ)).

(127) "আল্লা-হুস্মা আনতা আজুদি, অ আনতা নাছী-ৰি, বিকা আহ-লু, অবিকা আছু-লু, অবিকা উকা-তিল"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ তুমিয়ে মোৰ শক্তি, আৰু তুমিয়ে মোৰ সহায়ক, মই তোমাৰ তৌফিকেৰে চলা-ফুৰা কৰোঁ। আৰু তোমাৰ তৌফিকেৰে মই আক্ৰমণ কৰো। আৰু তোমাৰ তৌফিকেৰেই মই যুদ্ধ কৰো।

(আবু দাউদ ৩/৪২ তিৰমিজী ৫/৫৭২ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮৩)

128- (3) ((حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ)).

(128) "হাছবুনালা-হু অনি'মাল বাকীল"।

অৰ্থ: আল্লাহে আমাৰ বাবে যথেষ্ট আৰু তেৱেঁই উত্তম নিৰ্ভৰযোগ্য অভিভাৱক।

বুখাৰী ৫/১৭২)

37. دُعَاءُ مَنْ خَافَ ظُلْمَ السُّلْطَانِ

শাসকৰ অত্যাচাৰত ভয় পালে পঢ়িবলগীয়া দুআ

129- (1) ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، كُنْ لِي جَارًا مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ، وَأَحْرَابِهِ مِنْ خَلَائِقِكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ أَوْ يَطْعَى، عَرَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَائُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)).

আল্লা-হুস্মা বব্বাচ ছামা-ওৱা-তিছ ছাব'ঈ, ওৱা বব্বাল 'আবশ্বিল 'আযীম। কুন লী জা-বান মিন ফুলা-নিবনি ফুলান, ওৱা আহযাবিহী মিন খালায়িক্কিক,

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আই ইয়াফৰুত্বা ‘আলাইয়া আহাদুম মিনছুম আও ইয়াত্বগা, আয়া জা-ৰুকা, ওৱা জাল্লা ছানা-উক, ওৱা লা ইলা-হা ইল্লা আনতা)।

১২৯-^(১) “হে আল্লাহ, সাত আকাশৰ প্ৰতিপালক! মহান আৰম্ভৰ প্ৰতিপালক! তোমাৰ সৃষ্টি জগতৰ মাজৰ পৰা অমুকৰ পুত্ৰ অমুকৰ বিপক্ষে আৰু তাৰ বাহিনীৰ বিৰুদ্ধে তুমি মোৰ আশ্ৰয় দানকাৰী হোৱা; সিহঁতৰ কোনোৱে যাতে মোৰ ওপৰত দ্ৰুত আক্ৰমণ বা সীমালঙ্ঘন কৰিব নোৱাৰে। তোমাৰ আশ্ৰয় পোৱাজন শক্তিশালী, তোমাৰ প্ৰশংসা অতি মহান। আৰু তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। (বুখাৰী ফিল আদাব আল মুফৰাদ ৭০৭)

130- (2) ((اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَعَزُّ مِنْ خَلْقِهِ جَمِيعًا، اللَّهُ أَعَزُّ مِمَّا أَحْأَفُ وَأَحْذَرُ، أَعُوذُ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمُمْسِكِ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ أَنْ يَقَعَنَّ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، مِنْ شَرِّ عَبْدِكَ فُلَانٍ، وَجُنُودِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَأَشْيَاعِهِ، مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ، اللَّهُمَّ كُنْ لِي جَارًا مِنْ شَرِّهِمْ، جَلَّ تَنَاوُكٌ وَعَزَّ جَارُكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)) (ثَلَاثَ مَرَّاتٍ).

(আল্লাহ-হু আকবাৰ, আল্লাহ-হু আ‘আযু মিন খালক্বিহী জামী‘আ। আল্লাহু আ‘আযু মিন্মা আখা-ফু ওৱা আহযাৰ। আউযু বিল্লা-হিল্লাযী লা ইলা-হা ইল্লা হুওৱাল মুমছিকুছ ছামা-ওৱা-তিছ ছাব‘ঈ, আন ইয়াকা‘না আলাল্ আৰদি ইল্লা বিইযনিহ, মিন শ্বাৰ্বি ‘আবদিকা ফুলা-ন, ওৱা জুনুদিহী ওৱা আতবা‘ইহী ওৱা আশ্ব ইয়া‘ইহী মিনাল জিন্নি ওৱাল ইনছি। আল্লা-হুম্মা কুন লী জা-বান মিন শ্বাৰ্বিহিম, জাল্লা ছানা-উকা ওৱা ‘আয়া জা-ৰুকা অতাবা-ৰাকাছমুকা অলা ইলা-হা গাইৰুকা)। (৩ বাৰ)

১৩০-^(২) “আল্লাহ আটাইতকৈ মহান, আল্লাহ তেওঁৰ সকলো সৃষ্টিতকৈ মহামৰ্যদাবান। মই যাৰ পৰা ভীত আৰু শঙ্কিত তাতকৈ আল্লাহ মহাপৰাক্ৰমশালী। মই আল্লাহৰ ওচৰত আশ্ৰয় বিচাৰো, যাৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, যিজন সাত আকাশৰ ধাৰণকাৰী, তেওঁৰ অনুমতিৰ বাহিৰে পৃথিৱীত পতিত হোৱাৰ পৰা— (আশ্ৰয় বিচাৰো) তেওঁৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অমুক বান্দা, তাৰ সৈন্য-বাহিনী, তাৰ অনুসৰী আৰু তাৰ অনুগামী জিন আৰু ইনছানৰ অনিষ্টৰ পৰা। হে আল্লাহ! সিহঁতৰ ক্ষতিৰ পৰা তুমি মোৰ বাবে আশ্রয়দানকাৰী হোৱা। তোমাৰ গুণ অতি মহান, তোমাৰ আশ্রিত প্ৰবল শক্তিশালী, তোমাৰ নাম অতি বৰকতময়। আৰু তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। (বুখাৰী ফিল আদাব আল মুফৰাদ ৭০৮)

38. اللَّهُ عَلَى الْعَالَمِينَ

শত্ৰুৰ প্ৰতি অভিশাপ

131- ((اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعِ الْحِسَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ))^(১).

(আল্লা-হুম্মা মুনযিলাল কিতা-বি ছাৰী‘আল হিছা-বি ইহযিমিল আহযা-ব। আল্লা-হুম্মাহযিমহুম ওৱা যালযিলহুম)।

১৩১- “হে আল্লাহ, কিতাব অৱতীৰ্ণকাৰী, দ্ৰুত হিচাব গ্ৰহণকাৰী! তুমি শত্ৰুবাহিনীক পৰাজয় কৰা। হে আল্লাহ! তুমি সিহঁতক পৰাজিত কৰা আৰু সিহঁতৰ মাজত ত্ৰাস সৃষ্টি কৰি দিয়া। (মুছলিম ৩/১৩৬২)

39. مَا يُقُولُ مَنْ خَافَ قَوْمًا

কোনো সম্প্ৰদায়ক ভয় পালে কি ক’ব?

132- ((اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ)).

(আল্লা-হুম্মাকফিনীহিম বিমা শ্বিতা)।

১৩২- “হে আল্লাহ! তুমি যি ইচ্ছা তাৰ দ্বাৰাই ইহঁতৰ মোকাবিলাত আমাৰ বাবে যথেষ্ট হোৱা। (মুছলিম ৪/২৩০০)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

40. دُعَاءٌ مَنْ أَصَابَهُ وَسْوَسَةٌ فِي الْإِيمَانِ

ঈমানত সন্দেহ হ'লে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

133-(1) ((يَسْتَعِيدُ بِاللَّهِ)).

(১৩৩) [১] আল্লাহৰ আশ্রয় বিচাৰিব লাগে।(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৬/৩৩৬ মুছলিম ১/১২০)

(2) ((يُنْتَهِي عَمَّا وَسَّوَسَ فِيهِ)).

[২] যি বিষয়ে সন্দেহ হয় সেই বিষয়ে আৰু বেছি চিন্তা কৰিব নালাগে।

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৬/৩৩৬ মুছলিম ১/১২০)

134-(3) ((يَقُولُ: (أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ)).

(১৩৪) এই দুআ পঢ়িব।

“আ-মানতু বিল্লা-হি অৰুছুলিহি।

অৰ্থ: মই আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বাছুলসকলৰ প্ৰতি ঈমান আনিছোঁ।

(মুছলিম ১/১১৯-১২০)

135-(4) ((يَقْرَأُ قَوْلَهُ تَعَالَى: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾)).

(১৩৫) এই আয়াত পাঠ কৰিব।

“হুৱাল আউৱালু অল আ-খিৰ, অজ যা-হিৰ অল বা-তিন, অহুৱা বিকুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ”।

অৰ্থ: তেৱেঁই আদি তেৱেঁই অন্ত, তেৱেঁই প্ৰকাশ্য আৰু তেৱেঁই গোপন। সকলো বিষয়ে তেওঁৰ পূৰ্ণ জ্ঞান আছে।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ ৪/৩২৯, আলবানী আৰু আৰনাউতে ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে। ছহীহ আবু দাউদ ৩/৯৬২)

41. دُعَاءُ قَضَائِدِ الدِّينِ

ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ দুআঃ

136-(1) ((اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ)).

(১৩৬) “আল্লা-হুম্মাক ফিনি বিহালা-লিকা আন হাৰামিক, অ আগনি নি বিফাজলিকা আম্মান ছিৰাক”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মোৰ বাবে তুমি তোমাৰ হালালৰ দ্বাৰা হাৰামৰ পৰা যথেষ্ট হৈ যোৱা, আৰু মোক তোমাৰ নিজ অনুগ্রহৰে তোমাৰ বাহিৰে আন সকলোৰে পৰা স্বাধীন কৰি দিয়া।

(তিৰমিজী ৫/৫৬০, চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮০)

137-(2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدِّينِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ)).⁰

(137) “আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজুবিকা মিনাল হাম্মি অলহুজ্ন্, অল আজযি অলকাছলি অলবুখলি অলজুব্‌নি, অজালায়িদ দাইনি অগালাবাতিৰ বিজা-ল”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো চিন্তা আৰু দুখৰ পৰা আৰু নিঃসহায় হোৱাৰ পৰা, আৰু অলসতাৰ পৰা আৰু কৃপণতাৰ পৰা, লগতে কাপুৰুষতাৰ পৰা আৰু ঋণৰ বোঝাৰ পৰা, আৰু মানুহে পৰাজয় কৰাৰ পৰা।

(বুখাৰী ৭/১৫৮, বাছুলুন্নাহ চান্নান্নাহ-হ আলাইহি অছান্নামে এই দুআটো বেছিকৈ পঢ়িছিল। চাওঁক বুখাৰী ফাতহল বাৰী ১১/১৭৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

42. دُعَاءُ الْوَسْوَاسَةِ فِي الصَّلَاةِ وَالْقِرَاءَةِ

নামাজ অথবা কোৰআন তিলাৱতৰ সময়ত চয়তানৰ

প্ৰৱৰ্ত্তনাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ নিয়মঃ

138- ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَأَتَّقِلُ عَلَى يَسَارِكَ (ثَلَاثًا))) .

(138) উছমান বিন আলআছে বৰ্ণনা কৰিছে যে “মই সুধিলো হে আল্লাহৰ ৰাছুল! চয়তানে মোৰ আৰু মোৰ নামাজ আৰু তিলাৱতৰ মাজত বাধা দিয়ে। সি মোৰ নামাজ আৰু তিলাৱত ওলট-পালট কৰি দিয়ে। ৰাছুলুল্লাহ চালাল্লা-হ আলাইহি অছাল্লামে ক’লে “ই এটা চয়তান, যাৰ নাম হৈছে ‘খিনজিব’। যেতিয়া তুমি এনে অনুভৱ কৰা তেতিয়া তিনিবাৰ আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা আৰু তিনিবাৰ বাওঁ ফালে থু থু কৰিবা।

(মুছলিম ৪/১৭২৯, এই বৰ্ণনাত উছমানে কৈছে, মই তেনে কৰাত আল্লাহে ইয়াক মোৰ পৰা আঁতৰ কৰিছে।)

43. دُعَاءُ مَنْ اسْتَضَعَبَ عَلَيْهِ أَمْرٌ

কঠিন কামৰ সন্মুখিন হ’লে এই দুআ পঢ়িবঃ

139- ((اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا)) .

(139) “আল্লা-হুম্মা লা ছাহলা ইল্লা মা জাআলতাছ ছাহলা অ আনতা তাজআলুল হাজনা ইজা শ্বিতা ছাহলা”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! কোনো কাম সহজ নহয় কেৱল মাত্ৰ সেই কামেই সহজ যিটো তুমি সহজ কৰা। আৰু তুমি যেতিয়া ইচ্ছা কৰা তেতিয়া কঠিন কাম সহজ কৰি দিয়া।

(ছহীহ ইবনে হিব্বান হা; নং ২৪২৭ ইবনুছ ছুন্নি হা: নং ৩৫১,

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

হাফিজে ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে। চাওঁক আল-আজকাৰ নাৱাৰী
পৃ:১০৬, আৰু আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ ইবনুছ ছুমি তাহকীক
বাশাৰ মুহাম্মদ উয়ুন পৃ:১৭১ হা: ৩৫১)

44. مَا يَقُولُ وَيَفْعَلُ مَنْ أَذْنَبَ ذَنْبًا

গুণাহ হ'লে কি ক'ব আৰু কি কৰিব ?

140- ((مَا مِنْ عَبْدٍ يُذْنِبُ ذَنْبًا فَيُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ يَقُومُ فَيُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ، ثُمَّ يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ لَهُ)).

(১৪০) যি ব্যক্তিয়ে পাপ কৰাৰ পিছত ভালদৰে অজু কৰে আৰু তাৰ
পিছত দুই বাকাতাত নামাজ আদায় কৰে আৰু আল্লাহৰ ওচৰত
ক্ষমা বিছাৰে আল্লাহে তাক ক্ষমা কৰি দিয়ে।

(আবু দাউদ ২/৮৬, তিৰমিজী ২/২৫৭, আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে
৫/১৭৩)

45. دُعَاؤُ طَرْدِ الشَّيْطَانِ وَسَاوِسِهِ

চয়তান আৰু তাৰ কুমন্ত্ৰনা আঁতৰ কৰাৰ দুআসমূহঃ

141- (1) ((الْأَسْتِعَاذَةُ بِاللَّهِ مِنْهُ)).

(১৪১)[১] চয়তানৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্রয় প্ৰাৰ্থনা কৰা।

(আবু দাউদ ১/২০৩, তিৰমিজী আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী
১/৭৭ চাওঁক ছুৰা আল মু'মিনুন; ৯৭-৯৮)

142- (2) ((الْأَذَانُ)).

(142) [2] আজান (মুছলিম ১/২৯১ বুখাৰী ১/১৫১)

143- (3) ((الْأَذْكَارُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ)).

(১৪৩) [৩] প্ৰমাণিত দুআসমূহ আৰু কোৰআন তিলাৱত কৰা।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(তোমালোকৰ ঘৰক কবৰস্থানত পৰিণত নকৰিবা; চয়তান সেই ঘৰৰ পৰা দুৰ হয় যি ঘৰত ছুৰা বাকাৰাহ তিলারত কৰা হয়।

(মুছলিম ১/৫৯৩, পুৰা-গধূলি আৰু টোপনিত যোৱা আৰু উঠাৰ দুআ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ আৰু ঘৰৰ পৰা বাহিৰ হোৱাৰ দুআসমূহ, মছজিদত প্ৰৱেশ কৰা আৰু বাহিৰ হোৱাৰ দুআ বিলাকো চয়তান দুৰ কৰে। এইদৰে আন আন প্ৰমাণিত দুআসমূহ যেনে, টোপনি যোৱাৰ আগত 'আয়াতুল কুৰছি' পঢ়া; ছুৰা বাকাৰাৰ শেষ দুই আয়াত পাঠ কৰা; আৰু ১০০ বাৰ 'লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাৰীকালাহ লাহল মুল্কু অলাহল হামদু অহ্ৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ, পঢ়িব সি উৰে দিনটো চয়তানৰ পৰা সুৰক্ষিত থাকিব। এইদৰে আজানে চয়তানক দুৰ কৰে)।

46. الدُّعَاءُ حِينَ مَا يَبْعُ مَا لَا يَرْضَاهُ أَوْ غَلِبَ عَلَى أَمْرِهِ

ইচ্ছাৰ বিপক্ষে কোনো ঘটনা সংঘটিত হ'লে অথবা

কোনো কাম ক্ষমতাৰ বাহিৰত হ'লে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

144- ((قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَّ)).

(১৪৪) বাছুলুলাহ চালাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: শক্তিশালী মুমিন দুৰ্বল মুমিনতকৈ উত্তম আৰু আল্লাহে তেওঁক ভাল পায়। উভয়ৰ মাজত মঙ্গল আছে। যি কাম তোমাক উপকাৰ কৰিব তালৈ মনোযোগ দিয়া। আৰু যদি তোমাৰ কোনো ক্ষতি হয় তেন্তে কেতিয়াও নক'বা 'যদি মই এনে কৰিলোহঁতেন তেন্তে এইটো নহ'লেহঁতেন' বৰং এনেকৈ কোৱা যে'

قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَّ.

"কাদাৰাল্লা-হু অমা শ্বা-আ ফাতালা"

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহে ভাগ্যত লিখিছে আৰু তেওঁৰ যি ইচ্ছা সেইটোৱে কৰিছে।

কিয়নো 'যদি' শব্দই চয়তানৰ কাম আৰম্ভ কৰে। (মুছলিম ৪/২০৫২)

47. تَهْنِئَةُ الْمَوْلُودِ لَهُ وَجَوَابُهُ

সন্তান লাভকাৰীক অভিনন্দন আৰু তাৰ উত্তৰ

145- ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي الْمَوْهُوبِ لَكَ، وَشَكَرْتَ الْوَاهِبَ، وَبَلَغَ أَشُدَّهُ، وَرَزَقْتَ بِهِ)).

(বা-বাকাল্লা-হু লাকা ফিল মাউছবি লাক, অশ্বাকাৰতাল ওৱা-হিব, অবালাগা আশুদাহু, অৰুযিক্তা বিৰ্বাহু)।

১৪৫- “আল্লাহে আপোনাক যি দান কৰিছে তাত আপোনাৰ বাবে বৰকত দান কৰক, সন্তান দানকাৰীক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰক, সন্তান পৰিপূৰ্ণ বয়সত উপনিত হওঁক (তাৰে কামনা কৰোঁ) আৰু তাৰ সদ্ব্যৱহাৰ প্ৰাপ্ত হওঁক। (চাওঁক তুহফাতুল মাউলুদ পৃঃ ২০)

অভিনন্দনৰ উত্তৰত ক'ব

وَيُرَدُّ عَلَيْهِ الْمُهْمُ... تَأْتِي قَوْلُ: ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا، وَرَزَقَكَ اللَّهُ مِثْلَهُ، وَأَجْرَلْ تَوَابِكَ)).

(বা-বাকাল্লা-হু লাকা অবা-বাকা 'আলাইকা, অজাযা-কাল্লা-হু খাইৰা, অৰাযাকাকাল্লা-হু মিছলাহু ওৱা আজযালা ছাৱা-বাকা)।

“আল্লাহে আপোনাকো বৰকত দান কৰক, আৰু আপোনাৰ ওপৰত বৰকত নাযিল কৰক। আল্লাহে আপোনাক উত্তম প্ৰতিদান দান কৰক, আৰু আপোনাকো অনুৰূপ দান কৰক লগতে আপোনাৰ ছোৱাব বহুগুণ বৃদ্ধি কৰক। (আল আজকাৰ লিন নবৱী ৩৪৯ পৃঃ)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

48. مَا يُعَوِّدُ بِهِ الْأَوْلَادَ

সন্তানক কি দুআৰ দ্বাৰা আশ্রয় দিব ?

146- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّدُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ((أُعِيدُ كَمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَأَمَّةٍ))⁰.

(১৪৬) ইবনে আব্বাছে কৈছে: বাছুলুন্নাহ চান্নান্না-হ আলাইহি অছান্নামে হাছান আৰু হুছাইনক এই দুআৰে জৰা-ফুকা কৰিছিল:

“উয়িজুকুমা বিকালিমা-তিল্লাহিত তা-ম্মাতি মিন কুল্লি শ্বাইতানিন অ হা-ম্মাহ, অমিন কুল্লি আইনিন লা-ম্মাহ”।

অৰ্থ: মই তোমালোক দুজনক প্ৰত্যেক চয়তান আৰু বিষাক্ত জীৱৰ পৰা আৰু প্ৰত্যেক কু-দৃষ্টিৰ পৰা আন্নাহৰ পূৰ্ণ বাক্যৰ সৈতে আশ্রয় দিওঁ।

বুখাৰী ৪/১১৯)

49. النَّعَاءُ لِلْمَرِيضِ فِي عِيَاكِهِ

শুশ্ৰূষা কৰাৰ সময়ত বেমাৰীক দিব লগীয়া দুআঃ

147- (1) ((لَا بَأْسَ طُهُورًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ)).

(১৪৭) [১] বাছুলুন্নাহ চান্নান্না-হ আলাইহি অছান্নামে যেতিয়া কোনো বেমাৰীক পৰিদৰ্শন কৰিছিল তেতিয়া তাক কৈছিল:

“লা বা’ছা তাছ-কন ইন শ্বা আন্নাহ”

অৰ্থ: কোনো চিন্তা নাই এই অসুখ আন্নাহে ইচ্ছা কৰিলে পৱিত্ৰ কৰিব।

(বুখাৰী ফাতছলবাৰী ১০/১১৮)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

148- (2) ((أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ)) (سبع مرات).

(১৪০) [২] যদি কোনো মুছলিমে এনে কোনো বেমাৰীক পৰিদৰ্শন কৰে যাৰ মৃত্যুৰ সময় অহা নাই আৰু তেওঁ এই বাক্যটো সাতবাৰ কয় তেন্তে তাক আৰোগ্য কৰা হয়।

“আছআলুল্লা-হাল আজীম বাব্বাল আৰশ্বিল আজীম আয়্যাশ্ব ফীক”।

অৰ্থ: মই উচ্চ মৰ্যদাসম্পন্ন আল্লাহৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰো যিজন মহা সিংহাসনৰ প্ৰতিপালক যে, তেওঁ তোমাক আৰোগ্য প্ৰদান কৰক।

(তিৰমিজী, আবু দাউদ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ২/২১০ আৰু ছাহীছল জামে ৫/১৮০)

50. فَضَّلُ عِيَانَةَ الْمَرِيضِ

বেমাৰী পৰিদৰ্শন কৰাৰ গুৰুত্বঃ

149- قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا عَادَ الرَّجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجُنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ عَمَّرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ عُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِي، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ)).

(১৪৯) আলি বিন আবি তালিবে কৈছে, মই ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ পৰা শুনিছো যে, যেতিয়া কোনো ব্যক্তিয়ে মুছলিম ভাতৃৰ গুৰুত্ব কৰিবলৈ যায় তেতিয়া সি জান্নাতৰ ফল-মূলৰ বাটেৰে খোজকাঢ়ে যেতিয়া লৈকে সি নবহে। আৰু যেতিয়া সি বহি যায় তেতিয়া আল্লাহৰ বহমতে তাক আৰাৰি লয়। যদি পুৱাৰ সময় হয় তেন্তে গধূলি লৈকে ৭০ হাজাৰ ফিৰিস্তাই তেওঁৰ বাবে দুআ কৰে। আৰু যদি গধূলি হয় তেন্তে পুৱা লৈকে ৭০ হাজাৰ ফিৰিস্তাই তেওঁৰ বাবে দুআ কৰে।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ, আহমাদ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/২৪৪ আৰু ছহীহ আত তিৰমিজী ১/২৮৬ আহমাদ শ্বাকিৰে ইয়াক 'ছহীহ' বুলি কৈছে।)

51. دُعَاءُ الْمَرِيضِ الَّذِي يَبْسُ مِنْ حَيَاتِهِ

সেই বেমাৰীৰ দুআ যিয়ে জীৱনৰ পৰা নিৰাশ হৈছেঃ

150-(1) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى)).

(150)[1] "আল্লা-ছম্মাগ ফিৰলি অৰহামনি অ আলহিকনি বিৰ বাফি-কিল আ'লা"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোক ক্ষমা কৰা, মোৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা, আৰু মোক আটাইতকৈ উচ্চ বাফীকৰ লগত সাক্ষাৎ কৰাই দিয়া।

(বুখাৰী ৭/১০ মুছলিম ৪/১৮৯৩)

151-(2) ((جَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ مَوْتِهِ يُدْخِلُ يَدَيْهِ فِي الْمَاءِ فَيَمْسَحُ بِهِمَا وَجْهَهُ، وَيَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ لِلْمَوْتِ سَكْرَاتٍ)).

(১৫১) [২] আইশ্বা (বাদিয়াল্লাছ আনহাই) কৈছে: বাছুল্লাছ চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছাল্লামে (মৃত্যুৰ সময়ত) নিজ দুয়ো হাতেৰে পানী ছুই মুখমণ্ডল মুছিব ধৰিলে আৰু ক'লে:

"লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ, ইমা লিল মাউতি লাছাকাৰা-ত"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। নিশ্চয় মৃত্যুৰ কেইবাটাও কঠিন অৱস্থা আছে।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৮/১৪৪, আৰু এই হাদিছত মিছৰাক কৰাৰ কথাও উল্লেখ আছে।)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

152-(3) ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))⁰.

(১৫২)[৩] লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ, অল্লাছ আকবাৰ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ অহদাহ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ অহদাহ লা শ্বাৰীকা লাহ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ লাহল মুলকু অলাছল হামদ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ লা হাউলা অলা কুউরাতা ইল্লা বিল্লাহ”।

অৰ্থ: আল্লাহ বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, আল্লাহ অতি মহান। আল্লাহ বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। আল্লাহ বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক তেওঁৰ কোনো অংশী নাই। আল্লাহ বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, বাজত তেওঁৰেই আৰু সকলো প্ৰশংসা তেওঁৰেই। আল্লাহ বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, । আল্লাহৰ সহায় অবিহনে কোনো বস্তুৰ পৰা বক্ষা পোৱা টান আৰু কিবা কৰাৰো ক্ষমতা নাই।

(তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ, আল বানীয়ে ইয়াক ‘ছহীহ’ বুলি কৈছে। চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫২ আৰু ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩১৭)

52. تَلْفِينُ الْمُخَضَّرِ

মৃত্যুৰ নিকটৱৰ্তী লোকক উপদেশঃ

153- ((مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ)).

(১৫৩) যাৰ শেষ বাক্য ‘লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ’ হ’ব সি জান্নাতত প্ৰবেশ কৰিব।

(আবু দাউদ ৩/১৯০ আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৫/৩৪২)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

53. دُعَاءُ مَنْ أُصِيبَ بِمُصِيبَةٍ

বিপদৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

154- ((إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ اجْرِنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا)).

(154) "ইন্না লিল্লা-হি অইন্না ইলাইহি বা-জিউন। আল্লা-হুম্মা' জুৰনি ফী মুছিবাতি অখলুফ লি খাইৰাম মিনহা"।

অৰ্থ: নিশ্চয় আমি আল্লাহৰেই আৰু তেওঁৰ পিনেই আমি প্ৰত্যাগমন কৰিম। হে আল্লাহ মোক মোৰ বিপদত পূণ্যদান কৰা আৰু মোক ইয়াৰ পৰিবৰ্তে ইয়াতকৈ উত্তম বস্তু প্ৰতিদান দিয়া।

মুছলিম ২/৬৩২)

54. الدُّعَاءُ عِنْدَ اغْتِمَاضِ الْمَيِّتِ

মৃত ব্যক্তিৰ চকু বন্ধ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

155- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَأَخْلِفْهُ فِي عَقِبِهِ

فِي الْعَابِرِينَ، وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَتَوَرَّ لَهُ فِيهِ)).

(১৫৫) "আল্লা-হুম্মাগফিৰ লিফুলান, অৰফা' দাৰজাতাহ ফিল মাহদিয়ীন। অখলুফহু ফি আক্বিবিহি ফিল গাবিৰীন। অগফিৰলানা অলাহু ইয়া বাব্বাল আ-লামীন। অফছাহ লাহু ফি কাবৰিহি অ নাউৰিৰ লাহু ফীহ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! অমুকক (তাৰ নাম ল'ব) ক্ষমা কৰি দিয়া। আৰু হি্দায়ত প্ৰাপ্ত লোক সকলৰ মাজত তাৰ মৰ্যদা উচ্চ কৰা। আৰু তেওঁ এৰি থৈ যোৱা লোকসকলৰ তুমি অভিভাৱক হোৱা। আৰু হে বিশ্ব জগতৰ প্ৰতিপালক! আমাক আৰু ইয়াক ক্ষমা কৰি দিয়া। ইয়াৰ বাবে ইয়াৰ কবৰক প্ৰশস্থ কৰি দিয়া আৰু ইয়াৰ বাবে তাত উজ্জল কৰি দিয়া।

মুছলিম ২/৬৩৪)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

55. الدُّعَاءُ لِلْمَيِّتِ فِي الصَّلَاةِ وَعَلَيْهِ

জানাযাৰ দুআঃ

156- (1) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ،
وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ،
وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ،
وَأَعِزَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]).

(156) "আল্লা-হুম্মাগফিৰ লাহ্ অৰহামহ্, অ আ-ফিহি, অ'ফু আনহ্
অ আকৰিম নুজুলাহ্, অৱাছ ছি' মাদখালাহ্, অগছিলহ্ বিল মা-য়ি
অহ্ ছালযি অল বাবাদ, অনাক্কিহি মিনাল খাতায়া কামা নাফ্কাইতাছ
ছাউবাল আবয়াজা মিনাদ দানাছ। অ আবদিলহ্ দাবান খাইৰাম মিন
দা-ৰিহি, অ আহলান খাইৰাম মিন আহলিহ, অযাউজান খাইৰাম
মিন যাউজিহ, অ আদখিলহল জান্নাহ, অ আয়িজহ্ মিন আজাবিল
কাবৰ, [অ আজাবিন না-ৰ]।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তাক ক্ষমা কৰা আৰু তাৰ ওপৰত কৰুণা কৰা।
তাক নিৰাপত্তা দিয়া আৰু তাক মাফ কৰা। সন্মান সহকাৰে তাৰ
সমাদৰ কৰা আৰু তাৰ প্ৰবেশ কৰা ঠাইখন প্ৰশস্থ কৰি দিয়া। তাক
পানী বৰফ আৰু তুষাৰেৰে ধুই দিয়া। আৰু তাক গুণাহৰ পৰা
তেনেকৈ পৱিত্ৰ কৰা যেনেকৈ তুমি বগা কাপোৰৰ ময়লা পৰিষ্কাৰ
কৰা। আৰু তাক তেওঁৰ ঘৰৰ পৰিবৰ্তে উত্তম ঘৰ, পৰিয়ালৰ
পৰিবৰ্তে উত্তম পৰিয়াল, আৰু স্ত্ৰীৰ পৰিবৰ্তে উত্তম স্ত্ৰী প্ৰদান কৰা।
আৰু তাক জান্নাতত প্ৰবেশ কৰা আৰু কবৰৰ শাস্তি ও জাহান্নামৰ
শাস্তিৰ পৰা আশ্ৰয় দিয়া।

(মুছলিম ২/৬২৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

157-(2) ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَعَائِدِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا. اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ)).

(১৫৭) আল্লা-ছম্মাগ ফিৰ্ লিহাইয়েনা অমাইয়েতিনা অশ্বা-হিদিনা অগা-য়িবিনা অছাগীবিনা অকাবীবিনা অজাকাবিনা অউনছা-না, আল্লা-ছম্মা মান আহ ইয়াইতাছ মিন্না ফা আহয়িহি আলাল ইছলাম, অমান তাৰাফ ফাইতাছ মিন্না ফাতাৰাফ ফাছ আলাল ঈমান। আল্ল-ছম্মা লা-তাহৰিমনা আজৰাছ অলা তুজিল্লানা বা'দাহ।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাৰ মাজত জীৱিত, মৃত, উপস্থিত, অনুপস্থিত, সৰু, ডাঙৰ, পুৰুষ, মহিলা সকলোকে ক্ষমা কৰি দিয়া। হে আল্লাহ! তুমি আমাৰ ভিতৰত যাক জীৱিত ৰাখিবা তাক ইছলামত জীৱিত ৰখা। আৰু যাক মৃত্যু দিবা তাক ঈমানৰ ওপৰত মৃত্যু দিয়া। হে আল্লাহ! আমাক ইয়াৰ পুণ্যৰ পৰা বঞ্চিত নকৰিবা। আৰু আমাক ইয়াৰ পিছত ভ্ৰষ্ট নকৰিবা।

(ইবনে মা-জাহ ১/৪৮০, আহমাদ ২/৩৬৮ আৰু চাঙক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/২৫১)

158-(3) ((اللَّهُمَّ إِنَّ فُلَانَ بْنَ فُلَانَ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلِ جِوَارِكَ، فَفِهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ)).

(158) "আল্লা-ছম্মা ইন্না ফুলানাবনা ফুলান ফি জিম্মাতিক, অহাবলি জাৱাৰিক, ফাকিহি মিন ফিতনাতিলা কাবৰ, অ আজাবিন না-ৰ। অ আনতা আহনুল ৰফা অলহাক্ক। ফাগফিৰ লাহ্ অৰহামছ ইন্নাকা আনতাল গাফুৰৰ ৰাহীম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! অমুকৰ পুতেক অমুক তোমাৰ দায়িত্বত আৰু তোমাৰ আশ্ৰয়ত আছে। গতিকে তুমি তাক কবৰৰ পৰিক্ষা আৰু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

জাহান্নামৰ শাস্তিৰ পৰা বক্ষা কৰা। তুমি প্ৰতিজ্ঞা বক্ষাকাৰী আৰু তুমিয়ে সত্য। সেয়ে তাক ক্ষমা কৰা আৰু তাৰ ওপৰত কৰুণা কৰা। নিশ্চয় তুমি ক্ষমাশীল অতি দয়ালু।

(ইবনে মা-জাহ, চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/২৫১ আৰু আবু দাউদ ৩/২১১)

159-(4) ((اللَّهُمَّ عَبْدُكَ وَابْنُ أُمَّتِكَ أَحْتَاَجُ إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ عَنِّي عَنْ عَدَائِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا فَرِّدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا فَتَجَاوَزْ عَنْهُ)).

(159) "আল্লা-হুম্মা আব্দুক অবনু আমাতিক, ইহতা-জা ইলা বাহমাতিক, অ আনতা গানিয়্যুন আন আজাবিহ, ইন কা-না মুছছিনান ফাযিদছ ফি হাছানা-তিহ, অইন কা-না মুছছীআন ফাতাজা-রজ আনছ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ বান্দা, তোমাৰ বান্দিৰ পুতেক, তোমাৰ কুৰুণাৰ বশবৰ্তী হৈছে। তুমি ইয়াৰ শাস্তি দিয়াৰ পৰা স্বাধীন। যদি পূণ্যবান আছিল তেন্তে তাৰ নেকীসমূহ বৃদ্ধি কৰা। আৰু যদি পাপিপ্ৰস্ট আছিল তেন্তে তাক ক্ষমা কৰা।

(হাকিমে বৰ্ণনা কৰি ছহীহ বুলা কৈছে। জাহবী তেওঁৰ লগত একমত। ১/৩৫৯ আৰু চাওঁক আহকামুল জানাইয অবিদউহা আল-বানী পৃ: ১২৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

56. النَّعَاءُ لِلْفَرْطِ فِي الصَّلَاةِ عَلَيْهِ

শিশুৰ জানাযাৰ দুআঃ

160-(1) ((اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)).

(আল্লা-হুস্মা আ-ইযল্ মিন আযা-বিল ক্বাবৰ)

১৬০-(^১) “হে আল্লাহ! এই শিশুক কবৰৰ আযাবৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

আৰু যদি নিম্নোক্ত দুআটো পঢ়া হয় তেন্তে আৰু ভাল:

وإن قال: ((اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرْطًا وَذُخْرًا لَوَالِدَيْهِ، وَشَفِيعًا مُجَابًا، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيمَ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيمِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَسْلَافِنَا، وَأَفْرَاطِنَا، وَمَنْ سَبَقَنَا بِالْإِيمَانِ)) فَحَسَنٌ.

(আল্লা-হুস্মাজ-আলহু ফৰাত্বান ওৱা যুখৰান লিওৱালিদায়হি, ওৱাশ্বাফী-আন মুজাবান। আল্লা-হুস্মা ছাক্বিল বিহী মাওৱাযীনাহুমা, ওৱাআ-যিম বিহী উজ্বাহুমা, ওৱা আলহিক্বহু বিছা-লিহিল মুমিনীন, ওৱাজ-আলহু ফী কাফা-লাতি ইবৰাহীমা, অক্বিহি বিবাহমাতিকা ‘আযা-বাল জাহীম, ওৱা আবদিলহু দা-ৰান খাইৰান মিন দা-ৰিহি, ওৱা আহলান খায়ৰান মিন আহলিহি, আল্লা-হুস্মাগফিৰ লি-আছলাফিনা ওৱা আফৰাত্বিনা ওৱা মান ছাবাক্বানা বিল ঈমান।)

“হে আল্লাহ, ইয়াক ইয়াৰ পিতৃ-মাতৃৰ বাবে অগ্ৰগামী প্ৰতিনিধি বা সঞ্চিত ছোৱাব হিচাবে কবুল কৰা। আৰু ইয়াক এনে শ্বাফাতকাৰী বনোৱা, যাৰ শ্বাফাত কবুল হয়। হে আল্লাহ! এই শিশুৰ দ্বাৰা তাৰ পিতৃ মাতৃৰ ওজনসমূহ আৰু ভাৰী কৰি দিয়া। আৰু ইয়াৰ দ্বাৰা তেওঁলোক দুজনৰ ছোৱাব আৰু বঢ়াই দিয়া। আৰু তাক পূণ্যবান লোকসকলৰ সঙ্গী-সাৰথী বনোৱা আৰু তাক ইব্ৰাহীম আলাইহিচ ছালামৰ যিস্মাত ৰখা। আৰু তোমাৰ ৰহমতৰ দ্বাৰা তাক জাহান্নামৰ শাস্তিৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। তাক তাৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

এই বাসস্থানৰ পৰিবৰ্তে উত্তম বাসস্থান প্ৰদান কৰা, তাৰ এই পৰিয়াল-পৰিজনৰ পৰিবৰ্তে উত্তম পৰিয়াল-পৰিজন প্ৰদান কৰা। হে আল্লাহ, আমাৰ পূৰ্বৱৰ্তী নৰ-নাৰী আৰু নাবালক অগ্ৰগামী সন্তান-সন্ততি সকলক মাফ কৰা আৰু যিসকলে ঈমান সহকাৰে আমাৰ আগতেই মৃত্যুবৰণ কৰিছে তেওঁলোককো ক্ষমা কৰি দিয়া। (আল মুগনী ৩/৪১৬)

161- (2) ((اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرْطًا، وَسَلَفًا، وَأَجْرًا)).

(১৬১) [২] হাছান বাছৰী (ৰাহিমাহুল্লাহ) শিশুৰ ওপৰত ছুৰা ফাতিহা পাঠ কৰাৰ পিছত এই দুআ পঢ়িছিল:

“আল্লা-হুম্মাজ আলহু লানা ফাৰাতা, অছালাফা, অ আজৰা”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! ইয়াক আমাৰ বাবে আগতীয়াকৈ সমাদৰকাৰী, অভিবাদনকাৰী আৰু ছোৱাব বনাই দিয়া।

(শ্বাৰহুছ ছুন্নাহ বাগৰী ৫/৩৫৭, আৰু বাগৰীয়ে কৈছে যে বুখাৰীয়ে ইয়াক মুআল্লাক বৰ্ণনা কৰিছে)

دُعَاءُ التَّوْبَةِ 57

সমবেদনা জ্ঞাপন কৰাৰ দুআঃ

162- ((إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى... فَلْتَضَيِّرْ وَلْتَحْتَسِبْ)).

(162) “ইন্না লিল্লা-হি মা আখাজা, অলাহু মা আ’তা, অকুল্লু শ্বাইয়িন ইনদাহু বিআজালিম মুছাম্মা। ফালিতাছবিৰ অলতাহতাছিব”।

অৰ্থ- আল্লাহে যিটো লৈছে সিটো তেওঁৰেই। যিটো তেওঁ প্ৰদান কৰিছিল সেইটো তেওঁৰেই আছিল। তেওঁৰ ওচৰত প্ৰত্যেক বস্তুৰ এটা

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

নিৰ্দিষ্ট সময় কাল আছে। গতিকে ধৈৰ্য ধাৰণ কৰা আৰু পুণ্যৰ আশা কৰা।

(বুখাৰী ২/৮০, মুছলিম ২/৬৩৬)

وَإِنْ قَالَ: ((أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ، وَعَفَرَ لِمَيِّتِكَ)) فَحَسَنٌ.

এনেকৈ ক'লে আৰু ভাল:

“আ'জামালা-হ আজৰাক, অ আহছানা আজা-আক, অ গাফাৰা লি মায়িতিক”।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাক ডাঙৰ ছোৱাৰ প্ৰদান কৰক। আৰু তোমাক উত্তম সান্ত্বনা প্ৰদান কৰক আৰু তোমাৰ মৃত ব্যক্তিক ক্ষমা কৰি দিয়ক।

(আল আজকাৰ লিন নাবাৰী পৃ:১২৬)

58. النَّعَاءُ عِنْدَ إِدْخَالِ الْمَيِّتِ الْقَبْرِ

মুৰ্দাক কবৰত ৰখাৰ সময়ত এই দুআ পাঠ কৰিবঃ

-163 ((بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ)).

(১৬৩) 'বিছমিল্লাহি ওৱা আলা ছুন্নাতি বাছুলিল্লাহ'

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত আৰু বাছুলিল্লাহ ছাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ ছুন্নত মতে। (তোমাক কবৰত ৰাখিলো)

(আবু দাউদ ৩/৩১৪ চনদ 'ছহীহ')

মুছনাদে আহমদত আছে

'বিছমিল্লাহি ওৱা আলা মিল্লাতি বাছুলিল্লাহ'

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত আৰু বাছুলুন্নাহ ছাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ
মিল্লাতত। (তোমাক কবৰত ৰাখিলো)

ইয়াৰ চনদ টোও ছহীহ।

59. الدُّعَاءُ بَعْدَ تَفْنِ الْمَيِّتِ

মৃত ব্যক্তিক দাফন কৰাৰ পিছত দুআঃ

বাছুলুন্নাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে মুৰ্দা দাফন কৰাৰ পিছত
অলপ সময় বৈছিল আৰু কৈছিল:

তোমাৰ ভাইৰ কাৰণে মাগফিৰাতৰ দুআ কৰা আৰু তাৰ বাবে অটল
থকাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰা। কিয়নো এতিয়া তাক প্ৰশ্ন কৰা হ'ব।

(আবু দাউদ ৩/৩১৫, হাকিমে বৰ্ণনা কৰি ছহীহ বুলি কৈছে। জাহবী
তেওঁৰ লগত একমত। ১/৩৭০)

164 - ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ تَبِّتْهُ)).

(আল্লা-হুম্মাগফিৰ লাহ্, আল্লা-হুম্মা ছাব্বিতহ্)।

১৬৪- “হে আল্লাহ! তুমি তাক ক্ষমা কৰা, হে আল্লাহ! তুমি তাক
(প্ৰশ্নোত্তৰৰ সময়ত) অটল ৰখা। (আবু দাউদ ৩/৩১৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

60. دُعَاءُ زِيَارَةِ الْقُبُورِ

কবৰ জিয়াৰত কৰাৰ দুআঃ

165- ((السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ، مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، أَوْ يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ [أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ]).

(১৫৭) আচ্ছলামু আলা আহলিদ দিয়াৰি মিনাল মু'মিনীনা অলমুছলিমীন, আইনা ইনশ্বা আল্লা-হ্ বিকুম লাহিকুন, নাছ আলুল্লাহা লানা অলাকুমুল আফিয়া"

অৰ্থ: হে এই ঘৰসমূহৰ বাসিন্দা মুমিন আৰু মুছলিমসকল! তোমালোকৰ ওপৰত শান্তি বৰ্ষিত হওঁক। আৰু আমি ইনশ্বা আল্লাহ তোমালোকৰ লগত সাক্ষাৎ কৰিম। আমি আমাৰ বাবে আৰু তোমালোকৰ বাবে আল্লাহৰ ওচৰত নিৰাপত্তা বিছাৰো।

(মুছলিম ২/৬৭১)

61. دُعَاءُ الرَّجْحِ

বতাহ চলা অৱস্থাত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

166- (1) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا)).

(166) "আল্লা-হুম্মা ইনি আছআলুকা খাইৰাহা, অ আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্'বিহা"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মই তোমাৰ ওচৰত ইয়াৰ মঙ্গল কামনা কৰো আৰু ইয়াৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো।

(আবু দাউদ ৪/৩২৬, ইবনে মা-জাহ ২/১২২৮ আৰু ছাহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩০৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

167- (2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ)).

(১৬৭) “আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকা খাইৰাহা, অখাইৰা মা ফীহা, অখাইৰা মা উৰছিলাত বিহ, অ আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰিহা অশ্বাৰ্ৰি মা ফীহা, অশ্বাৰ্ৰি মা উৰছিলাত বিহ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত ইয়াৰ মঙ্গল আৰু ইয়াৰ মাজত যি আছে তাৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু সেইটোও মঙ্গল কামনা কৰো যিটো লৈ ইয়াক পঠোৱা হৈছে। আৰু মই ইয়াৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো আৰু ইয়াৰ মাজত যি আছে তাৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু সেইটোৰ অনিষ্টৰ পৰাও যিটো লৈ ইয়াক পঠোৱা হৈছে।

(মুছলিম ২/৬৬৬ বুখাৰী ৪/৭৬)

62. دُعَاءُ الرَّعْدِ

মেঘৰ গৰ্জনৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

168- ((سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ)).

(১৬৮) আব্দুল্লাহ বিন জুবাইৰ যেতিয়া মেঘৰ গৰ্জন শুনা পাইছিল তেতিয়া মাত মতা নাছিল আৰু এই দুআ পঢ়িছিল:

“ছুবহা-নাল্লাজি ইউছাবিবহৰ ৰা’দু বিহামদিহি অল মালা-ইকাতু মিন খি ফাতিহ”।

অৰ্থ: পৱিত্ৰ সেই সত্তা, মেঘৰ গৰ্জনে যাৰ প্ৰশংসাৰ সৈতে তেওঁৰেই পৱিত্ৰতা কীৰ্তন কৰে আৰু ফিৰিস্তাসকলেও ভয়ত কম্পমান হৈ তেওঁৰেই গুণানুকীৰ্তন কৰে।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(মুআত্তা ২/৯৯২, আলবানীয়ে কৈছে ছাহাবীৰ এই আমলৰ চনদ
ছহীহ)

63. مِنْ أَدْعِيَةِ الْأَسْتِسْقَاءِ

বৰষুণৰ বাবে পঢ়িবলগীয়া কেইটিমান দুআঃ

169- (1) ((اللَّهُمَّ اسْقِنَا عَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ)).

(169) "আল্লা-হুম্মা আগিছনা গাইছান মুগীছা, মাৰীআন মুৰীআ,
না-ফিআন গাইৰা জা-ৰ্বিন, আ-জিলান গাইৰা আ-জিল"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাক বৰষুণ দিয়া, সহায়কাৰী আনন্দময় আৰু
সজীৱকাৰী। উপকাৰী অপকাৰী নহয়, সোনকালে দিয়া দেৰি নহয়।

(আবু দাউদ ১/৩০৩ চনদ ছহীহ)

170- (2) ((اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا، اللَّهُمَّ اغْنِنَا)).

(170) "আল্লা-হুম্মা আগিছনা, আল্লা-হুম্মা আগিছনা, আল্লা-হুম্মা
আগিছনা"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাক বৰষুণ দিয়া, হে আল্লাহ! আমাক বৰষুণ
দিয়া, হে আল্লাহ! আমাক বৰষুণ দিয়া।

(বুখাৰী ১/২২৪ মুছলিম ২/৬১৩)

171- (3) ((اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ)).

(171) "আল্লা-হুম্মাছকি ইবাদাক, অ বাহা-য়িমাক, অনশুৰ
বাহমাতাক, অ আহয়ি বালাদাকাল মায়িত"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ বান্দাসকলক আৰু তোমাৰ জীৱ-
জন্তুবোৰক পানী পান কৰোৱা। আৰু তোমাৰ কৰুণা প্ৰসাৰ কৰা
আৰু তোমাৰ মৃত চহৰক জীৱিত কৰা।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ ১/৩০৫, আৰু চাওঁক আল আজকাৰ লিন নারারী
পৃ:১৫০)

64. الدُّعَاءُ إِذَا رَأَى الْمَطَرَ

বৰষুণ হোৱাৰ সময়ত পঢ়িবঃ

-172 ((اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا)).

(172) "আল্লা-হুম্মা ছায়িবান নাফিআ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ ইয়াক উপকাৰী বৰষুণ বনাই দিয়া।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ২/৫১৮)

65. الذِّكْرُ بَعْدَ زُورِ الْمَطَرِ

বৰষুণৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

-173 ((مُطْرِنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ))

(173) "মুতিৰনা বিফাজলিল্লা-হি অৰাহমাতিহ"

অৰ্থ: আমাৰ ওপৰত আল্লাহৰ অনুগ্রহ আৰু কৰুণাৰ দ্বাৰা বৰষুণ
হ'ল।

(বুখাৰী ১/২০৫ মুছলিম ১/৮৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

66. مِنْ أَدْعِيَةِ الْأَسْتِصْحَاءِ

উদয় স্থান মেঘশূন্য কৰাৰ দুআঃ

174- ((اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظَّرَابِ، وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ)).

(174) "আল্লা-হুম্মা হাৱালাইনা অলা আলাইনা, আল্লা-হুম্মা আলাল আ-কা-মি আজ জিৰাব, আবুতুনিল আউদিয়াহ, অমানা-বিতিশ্ব শ্বাজাৰ"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাৰ চাৰিওফালে বৰষুণ দিয়া, আমাৰ ওপৰত নহয়। হে আল্লাহ পাহাড় পৰ্বতৰ ওপৰত আৰু উপত্যকাৰ দ ঠাইত আৰু গছ-গছনিৰ গুৰিলৈ বৰষুণ দিয়া।

(বুখাৰী ১/২২৪ মুছলিম ২/৬১৪)

67. دَعَاءُ رُؤْيَةِ الْهَالِالِ

জোন দেখাৰ দুআঃ

175- ((اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا نَحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبَّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ)).

(175) "আল্লা-হ আকবাৰ, আল্লা-হুম্মা আহিল্লাহ আলাইনা বিল আমনি অল ঈমা-নি, অছ ছালা-মাতি অল ইছলামি, অত তাওফীকি লিমা তুহিব্বু অতাৰজা, বাব্বুনা অৰাব্বুকাল্লাহ"।

অৰ্থ: আল্লাহ অতি মহান। হে আল্লাহ! ইয়াক আমাৰ বাবে উদয় কৰা নিৰাপত্তা, ঈমান, শান্তি আৰু ইছলামৰ সৈতে। আৰু সেই বস্তুর তৌফিকেৰে যিটো তুমি ভাল পোৱা আৰু পছন্দ কৰা। (হে জোন) আমাৰ আৰু তোমাৰ প্ৰতিপালক একমাত্ৰ আল্লাহ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(তিৰমিজী ৫/৫০৪ দা-ৰিমি ১/৩৩৬ শব্দবোৰ দা-ৰিমিৰ) আৰু
চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৭)

68.الدُّعَاءُ عِنْدَ إِطْرَارِ الصَّائِمِ

ৰোজা ইফতাৰৰ দুআঃ

176-(1) ((ذَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَتِ العُرُوقُ، وَتَبَّتِ الأَجْرُ إِنِ شَاءَ اللهُ)).

(১৭৬) “জাহাবাজ যামা-উ, অবতাল্লাতিল উৰুকু অছাবাতাল আজৰ
ইনশ্বা আল্লাহ”।

অৰ্থ: পিয়াঁহ বাৰন হ’ল, শিৰাবোৰ তিতি গ’ল। আৰু আল্লাহে ইচ্ছা
কৰিলে ছোৱাব নিশ্চিত।

(আবু দাউদ ২/৩০৬ আৰু চাওঁক ছহীহ আল জামে ৪/২০৯)

177-(2) ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تُغْفِرَ لِي)).

(১৬৯) [২] আব্দুল্লাহ বিন আম্ৰ বিন আছ, বৰ্ণনা কৰে যে ৰাছুলুল্লাহ
চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

ৰোজা দ্বাৰৰ বাবে ৰোজা খোলাৰ সময়ত এটা দুআ আছে যিটো
উভতাই দিয়া নহয়। ইবনু আবি মুলাইকাহ কৈছে যে, আব্দুল্লাহ বিন
আম্ৰ ৰোজা খোলাৰ সময়ত এই দুআ পঢ়িছিল:

“আল্লা-হুম্মা ইনি আছ আলুকা বিৰাহমাতিকাল্লাতি অছিআত কুল্লা
শ্বাই, আনতাগফিৰালি”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ সেই অনুগ্রহৰ জৰিয়তে বিছাৰো যি
অনুগ্রহ প্ৰত্যেক বস্তুলৈ প্ৰসাৰিত, তুমি মোক ক্ষমা কৰি দিয়া।

(ইবনে মা-জাহ ১/৫৫৭ আৰু হাফিজে আল আজকাৰৰ তাখৰিজত
ইয়াক হাছান বুলি কৈছে। চাওঁক শ্বাৰহুল আজকাৰ ৪/৩৪২)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

69.الدُّعَاءُ قَبْلَ الطَّعَامِ

খোৱাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

178-(1) ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ)).

(১৭৮) [১] যদি তোমালোকৰ কোনোৱে খোৱা আৰম্ভ কৰে তেন্তে তাৰ কোৱা উচিত

বিছমিল্লাহ”

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত (খোৱা আৰম্ভ কৰিলোঁ)।

আৰু যদি আৰম্ভণিত বিছমিল্লাহ ক’বলৈ পাহৰি যায় তেন্তে ক’ব:

“বিছমিল্লা-হি ফি আউৱালিহি অ আ-খিৰিহ”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত (আহাৰ খাওঁ) ইয়াৰ আৰম্ভণিত আৰু ইয়াৰ শেষত।

(আবু দাউদ ৩/৩৪৭ তিৰমিজী ৪/২৮৮ আৰু চাওঁক ছাহীহ আত তিৰমিজী ২/১৬৭)

179-(2) ((مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِمْنَا خَيْرًا مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَنًا فَلْيَقُلْ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ)).

(১৭৯) যাক আল্লাহে খোৱালে তেওঁ ক’ব:

“আল্লা-হুম্মা বা-ৰিক লানা ফীহি অ আতয়িমনা খাইৰাম মিন্হ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাৰ বাবে ইয়াত বৰকত দিয়া আৰু আমাক ইয়াতকৈ উত্তম আহাৰ প্ৰদান কৰা।

আৰু যাক আল্লাহে গাখিৰ খোৱালে সি ক’ব:

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

“আল্লা-হুম্মা বা-ৰিক লানা ফীহি অযিদনা মিন্‌হ

অৰ্থ: হে আল্লাহ! আমাৰ বাবে ইয়াত বৰকত দিয়া আৰু আমাক ইয়াতকৈ বেছি প্ৰদান কৰা।

(তিৰমিজী ৫/৫০৬ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৮)

70. الدُّعَاءُ عِنْدَ الْفُرَاغِ مِنَ الطَّعَامِ

আহাৰ ভোজন কৰাৰ পিছত পঢ়িব লগীয়া দুআঃ

180- (1) ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ)).

(180) “আলহামদুলিল্লা-হিল লাজি আতআমানি হা-জা, অৰাজাকানী -হি মিন গাইৰি হাউলিম মিনি অলা কুউবাহ”।

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিয়ে মোক আহাৰ কৰালে। আৰু মোৰ বিনা চেপ্টাই আৰু বিনা ক্ষমতাত মোক এই খাদ্য প্ৰদান কৰিলে।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৯)

181- (2) ((الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا [مُودِعٍ، وَلَا مُسْتَعْفَى عَنْهُ رَبَّنَا)).

(181) “আলহামদুলিল্লা-হি হামদান কাছিৰান তায়্যিবান মুবাৰাকান ফীহ, গাইৰা [মাকফিয়ন অলা] মুআদা, অলা মুছতাগনান আনহ বাব্বানা”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ:) সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবেই, অগণন প্ৰশংসা, পৱিত্ৰ, যিটো বৰকতময় কৰা হৈছে। যিটো এৰা নাই আৰু ইয়াৰ পৰা অমনোযোগীও হোৱা নাই, হে আমাৰ প্ৰতিপালক ”।

(বুখাৰী ৬/২১৪ তিৰমিজী ৫/৫০৭)

دُعَاءُ الصَّيْفِ لِصَاحِبِ الطَّعَامِ 71

মেজবানৰ বাবে আলোহীৰ দুআঃ

182- ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ، وَاعْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمَهُمْ)).

(182) “আল্লা-ছম্মা বাৰিক লাহম ফীমা ৰাজাকতাহম, অগফিৰলাহম অৰহামহম”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমি সিহঁতক যি প্ৰদান কৰিছা তাত সিহঁতৰ বাবে বৰকত দিয়া আৰু সিহঁতক ক্ষমা কৰা আৰু সিহঁতৰ ওপৰত অনুগ্ৰহ কৰা।

মুছলিম ৩/১৬১৫)

التَّعَرُّيْضُ بِالذُّعَاءِ لِطَلَبِ الطَّعَامِ أَوْ الشَّرْبِ 72

কোনোবাই কিবা পান কৰালে অথবা পান কৰোৱাৰ

সংকল্প কৰিলে তাক দিব লগীয়া দুআঃ

183- ((اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي)).

(১৮৩) “আল্লা-ছম্মা আতয়িম মান আত আমানি অছ্কি মান ছাকানী”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! যিয়ে মোক খোৱালে তুমি তাক পানাহাৰ কৰোৱা। আৰু যিয়ে মোক পান কৰালে তুমি তাক পান কৰোৱা।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(মুছলিম ৩/১৬২৬)

73. النَّعَاءُ إِذَا أَفْطَرَ عِنْدَ أَهْلِ بَيْتٍ

কাৰো ঘৰত ইফতাৰ কৰিলে তাক দিবলগীয়া দুআঃ

184- ((أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ)).

(১৮৪) “আফতাৰা ইনদাকুমুছ ছা-য়িমুন, অ আকাল তাআমুকুমুল আবৰা-ৰ, অ ছাল্লাত আলাইকুমুল মালা-ইকাহ”।

অৰ্থ: তোমাৰ তাত বোজাদাৰসকলে ইফতাৰ কৰক। তোমাৰ খাদ্য পূণ্যবান লোকসকলে খাওক আৰু ফিৰিস্তাসকলে তোমাৰ বাবে দুআ কৰক।

(আবু দাউদ ৩/৩৬৭ আৰু আলবানীয়ে ‘আলকালিমুত তায়্যিব’ নামৰ গ্ৰন্থৰ তাখৰিজত ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে। পৃ:১০৩)

74. دُعَاءُ الصَّائِمِ إِذَا حَضَرَ الطَّعَامَ وَلَمْ يُفْطِرْ

ৰোজাৰ অৱস্থাত যদি কোনোবাই নিমন্ত্ৰণ কৰে তেন্তে কি কৰিব ?

185- ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ، فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ، وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيُطْعَمْ)), وَمَعْنَى فَلْيُصَلِّ أَيَّ فَلْيُدْعُ.

(১৮৫) যদি তোমালোকৰ ভিতৰত কোনোবাক নিমন্ত্ৰণ কৰা হয় তেন্তে তাৰ নিমন্ত্ৰণ গ্ৰহণ কৰা উচিত। ৰোজা অৱস্থাত থাকিলে দুআ কৰি দিয়া। আৰু ৰোজা নাথাকিলে খাই লোৱা।

(মুছলিম ২/১০৫৪)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

75. مَا يَقُولُ الصَّائِمُ إِذَا سَأَلَ بِهٖ أَحَدٌ

ৰোজা দাৰে কি ক'ব যদি কোনোবাই তেওঁক গালি পাৰে

-186 ((إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ)).

(ইন্নি ছা-ইম, ইন্নি ছা-ইম)

১৮৬- “নিশ্চয় মই ৰোজাদাৰ, নিশ্চয় মই ৰোজাদাৰ।

76. الدُّعَاءُ عِنْدَ رُؤْيَةِ بَاكُورَةِ الثَّمَرِ

গছৰ প্ৰথম ফল দেখি পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

-187 ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا)).

(187) “আল্লাহ-ছম্মা বা-ৰিক লানা ফি ছামাৰিনা, অ বা-ৰিক লানা ফি মাদীনাতিনা, অ বা-ৰিক লানা ফি ছা-য়িনা, অ বা-ৰিক লানা ফি মুদ্দিনা”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ আমাৰ ফলত বৰকত দিয়া, আৰু আমাৰ বাবে আমাৰ চহৰ খনত বৰকত দিয়া। আৰু আমাৰ বাবে আমাৰ ‘ছা’ (বিশেষ পৰিমাণ)ত বৰকত দিয়া। আৰু আমাৰ বাবে আমাৰ ‘মুদ্দ’ (বিশেষ পৰিমাণ) ত বৰকত দিয়া।

(মুছলিম ২/১০০০)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

77. دُعَاءُ الْعَطْسِ

হাঁছি কৰিলে কি ক'ব ?

188-(1) ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلْيَقُلْ لَهُ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَإِذَا قَالَ لَهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، فَلْيَقُلْ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ)).

(১৮৮) যেতিয়া তোমালোকৰ কোনোবাই হাঁছি কৰে সি 'আলহামদু লিল্লাহ' ক'ব লাগে।

অৰ্থ: সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে।

আৰু তেওঁৰ ভাতৃয়ে ক'ব

“ইয়াৰহামুকাল্লাহ”

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাৰ ওপৰত কৰুণা বৰ্ষণ কৰক।

আৰু হাঁছিকাৰী ব্যক্তিয়ে ইয়াৰ উত্তৰত ক'ব

“ইয়াহদীকুমুল্লাহ-হু অ ইউছলিহ বা-লাকুম”।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাক হিদায়ত দিয়ক আৰু তোমাৰ অৱস্থা সঠিক কৰক।

(বুখাৰী ৭/১২৫)

78. مَا يَقُولُ الْكَافِرُ إِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ

কাফিৰে হাঁছি কৰিলে কি ক'ব?

189-(2) ((يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالِكُمْ)).

(ইয়াহদীকুমুল্লাহু ওৱা ইউছলিহ বা-লাকুম)।

১৮৯- “আল্লাহ আপোনালোকক সৎপথ প্ৰদৰ্শন কৰক আৰু আপোনালোকৰ অৱস্থা উন্নত কৰক। (তিৰমিজী ৫/৮২ আহমদ ৪/৪০০)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

79. الدُّعَاءُ لِلْمُتَزَوِّجِ

দৰাক দিবলগীয়া দুআঃ

190- ((بَارَكَ اللهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ)).

(190) "বা-ৰাকালাছ লাক, অবা-ৰাকা আলাইক, অজামাতা বাইনাকুমা ফি খাইৰ"।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাৰ বাবে বৰকত দিয়ক, আৰু তোমাৰ ওপৰত বৰকত দিয়ক। তোমালোক দুজনৰ একত্ৰিত মঙ্গলময় কৰক।

(আবু দাউদ, তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ১/৩১৬)

80. دُعَاءُ الْمُتَزَوِّجِ وَسِرِّهِ الدَّلِيلِ

দৰাক নিজৰ বাবে অথবা পৰিবহন কিনিলে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

191- إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادِمًا فَلْيَقُلْ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيرًا فَلْيَأْخُذْ بِذُرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ)).

(১৯১) যেতিয়া তোমালোকৰ কোনোবাই বিবাহ কৰে অথবা কোনো দাসী কিনি তেতিয়া এই দুআ পঢ়িব:

“আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুকা খাইৰাহা অখাইৰা মা জাবালতাহা আলাইহ। অ আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰিহা অশ্বাৰ্ৰি মা জাবালতাহা আলাইহ”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই তোমাৰ ওচৰত ইয়াৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু যি কাৰণে ইয়াক সৃষ্টি কৰা হৈছে তাৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু ইয়াৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো। আৰু যি কাৰণে ইয়াক সৃষ্টি কৰা হৈছে তাৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আৰু যেতিয়া কোনো উট কিনিব তেতিয়া তাৰ পিঠিৰ কুঁজ ধৰি এই দুআ পঢ়িব। (দৰাইকীৰ আগচুলিত হাত ৰাখি এই দুআ পাঠ কৰিব)

(আবু দাউদ ২/২৪৮, ইবনে মা-জাহ ১/৬১৭, আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/৩২৪)

81. الدُّعَاءُ قَبْلَ تَيْيُنِ الزَّوْجَةِ

সহবাস কৰাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

192- ((بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا)).

(192) "বিছমিল্লাহ। আল্লা-হুম্মা জাৰিবনাশ্ব শ্বাইতান, অজাৰিবিশ্ব শ্বাইতানা মা ৰাজাকতানা"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত। হে আল্লাহ! আমাক চয়তানৰ পৰা ৰক্ষা কৰা। আৰু যিটো (সন্তান) তুমি আমাক প্ৰদান কৰিবা তাকো চয়তানৰ পৰা ৰক্ষা কৰা।

(বুখাৰী ৬/১৪১ মুছলিম ২/১০২৮)

82. دُعَاءُ الْعَضْبِ

ক্ৰোধ (দমন কৰা)ৰ দুআঃ

193- ((أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)).

(193) "আউজুবিল্লা-হি মিনাশ্ব শ্বাইতানিৰ ৰাজীম"

অৰ্থ: মই অভিশপ্ত চয়তানৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰো।

(বুখাৰী ৭/৯৯ মুছলিম ৪/২০১৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

83. دُعَاءٌ مَنْ رَأَى مُبْتَلًى

বিপদ গ্ৰস্থ লোকক দেখি এই দুআ পঢ়িব লাগেঃ

194- ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَاقَبَنِي مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلًا)).

(194) "আলহামদুলিল্লা-হিল লাজি আ-ফা-নি মিস্মাব তালা-কা বিহি অ ফাজ্জালানি আলা কাছীৰিম মিস্মান খালাকা তাফজীলা"।

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে যিয়ে মোক সেই বস্তুর পৰা নিৰাপত্তা দিছে যিটোত তোমাক লিপ্ত কৰিছে। আৰু তেওঁ মোক তেওঁৰ বহু সৃষ্টিৰ মাজত প্ৰধান্য দিছে।

(তিৰমিজী ৫/৪৯৪, ৫/৪৯৩, চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৩)

84. مَا يُقَالُ فِي الْمَجْلِسِ

বৈঠকত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

195- ((عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةً مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ: ((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبَّ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ)).

(১৯৫) ইবনে ওমৰ বাদিয়াল্লাছ আনছৰে কৈছে যে, বাছুলুগ্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে এটা বৈঠকত উঠাৰ আগলৈকে ১০০ বাৰকৈ এই দুআ পঢ়িছিল।

“বাবিগ ফিৰলি অতুব আলাইয়্যা, ইম্নাকা আনতাত তাউৰাবুব বাহীম”।

অৰ্থ: হে মোৰ প্ৰতিপালক মোক ক্ষমা কৰা। আৰু মোৰ তৌবা গ্ৰহণ কৰা। নিশ্চয় তুমি তৌবা গ্ৰহণকাৰী ক্ষমাশীল।

(তিৰমিজী আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৩, আৰু ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৩২১ শব্দ তিৰমিজীৰ)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

85. كَفَّارَةُ الْمَجْلِسِ

বৈঠকৰ শেষত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

196- ((سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)).

আইশ্বা ৰাদিয়াল্লাহু আনহাই কৈছে : ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে প্ৰত্যেক বৈঠক, কোৰআন তিলাৱত, নামাজ আদিৰ শেষত এই দুআ পাঠ কৰিছিল। তেখেতে কৈছে: মই সুধিলো, হে আল্লাহৰ ৰাছুল চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম! মই প্ৰত্যক্ষ কৰিলো আপুনি প্ৰত্যেক বৈঠক, তিলাৱত, আৰু নামাজ আদিৰ শেষত এই দুআ পঢ়ে। তেখেতে ক'লে; হয়, নিশ্চয়। যিয়ে কোনো উত্তম কথা ক'ব এই দুআ মোহৰ বনাই তাৰ ওপৰত লগাই দিয়া হ'ব। আৰু যিয়ে কোনো বেয়া কথা ক'ব তাৰ বাবে এইটো ক্ষতিপূৰণ হ'ব।

(১৯৬) “ছুবহা-নাকা আল্লা-হুম্মা অবিহামদিকা, আশ্বহাদু আন লা ইলা-হা ইল্লা আনতা আছতাগফিৰুকা অ আতুবু ইলাইক”

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তুমি পৱিত্ৰ আৰু প্ৰশংসা তোমাৰেই। মই সাক্ষ্য দিওঁ যে তুমি বিনে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। মই তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰো আৰু তোমাৰ প্ৰতি তৌবা কৰো।

(তিৰমিজী, আবু দাউদ, নাছায়ি, ইবনে মা-জাহ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

86. الدُّعَاءُ لِمَنْ قَالَ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ

যিয়ে ক'ব “গাফাৰাল্লাহ লাক” অৰ্থাৎ আল্লাহে তোমাক ক্ষমা কৰক।

তাক দিবলগীয়া দুআঃ

197- ((وَلَكَ)).

(১৯৭) আব্দুল্লাহ বিন ছাৰজাছ বাদিয়াল্লাহ আনছৰে কৈছে: মই বাছুলুলাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ ওচৰত আহিলো আৰু তেখেতৰ লগত আহাৰ কৰিলো। তাৰ পিছত মই ক'লো,

غَفَرَ اللَّهُ لَكَ.

“গাফাৰাল্লাহ লাক”

অৰ্থ:আল্লাহে আপোনাক ক্ষমা কৰক।

তেখেতে ক'লে: وَلَكَ (অলাক) আৰু তোমাকো।

(আহমাদ ৫/৮২ আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি পৃ: ২১৮ হা: ৪২১)

87. الدُّعَاءُ لِمَنْ صَنَعَ إِلَيْكَ مَعْرُوفًا

ভাল ব্যৱহাৰকাৰীক দিবলগীয়া দুআঃ

198- ((جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا)).

(১৯৮) “জাযাকাল্লা-হু খাইৰা”।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাক উত্তম প্ৰতিদান দিয়ক।

(তিৰমিজী হা: ২০৩৫, চাওঁক ছাহীছল জামে ৬২৪৪ আৰু ছহীহ আত তিৰমিজী ২/২০০)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

88. مَا يَعِصُ اللَّهُ بِهِ مِنَ الدِّجَالِ

যি দুআ পঢ়িলে দাজ্জালৰ ফিতনাৰ পৰা ৰক্ষা পাবঃ

199- ((مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنَ الدِّجَالِ))،

(১৯০) [১] যিয়ে ছুৰা কাহাফৰ প্ৰথম ১০ আয়াত মুখস্থ কৰিব সি দাজ্জালৰ ফিতনাৰ পৰা ৰক্ষা পাব।

মুছলিম ১/৫৫৫)

وَالْأَسْتِعَاذَةَ بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَتِهِ عَقِبَ التَّشَهُدِ الْأَخِيرِ مِنْ كُلِّ صَلَاةٍ.

[২] প্ৰত্যেক নামাজৰ শেষ বৈঠকত তাশ্বাহুদৰ পিছত দাজ্জালৰ ফিতনাৰ পৰা আশ্ৰয় বিছাৰিব লাগে।

(চাওঁক এই পুথিৰ ৫৫-৫৬ নং দুআ)

89. الدُّعَاءُ لِمَنْ قَالَ إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ

যিয়ে কয় 'আল্লাহৰ বাবে মই তোমাক ভালপাওঁ'

তাক দিবলগীয়া দুআঃ

200- ((أَحَبُّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ)).

(২০০) “আহাব্বাকা কাল্লাজি আহবাবতানি লাহ”।

অৰ্থ: সেই সত্তাই তোমাক ভালপাওঁক যাৰ বাবে তুমি মোক ভাল পোৱা।

(আবু দাউদ ৪/৩৩৩ চনদ ছহীহ)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

90.الدُّعَاءُ لِمَنْ عَرَّضَ عَلَيْكَ مَالَهُ

যিয়ে আপোনাক ধন আগবঢ়ালে তাক

দিবলগীয়া দুআঃ

201- ((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ)).

(২০১) “বা-বাকাল্লা-ছ লাক, ফি আহলিকা অ মা-লিক”।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাৰ পৰিয়াল আৰু সম্পদত বৰকত দিয়ক।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৪/(288

91.الدُّعَاءُ لِمَنْ أقرَضَ عِنْدَ الْقَضَاءِ

ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ সময়ত ঋণ প্ৰদান কাৰীক

দিবলগীয়া দুআঃ

202- ((بَارَكَ اللهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْحَمْدُ وَالْأَدَاءُ)).

(২০২) “বা-বাকাল্লা-ছ লাক, ফি আহলিকা অ মা-লিক, ইনামা জাযা-উছ-ছালাফিল হামদু অল আদা”।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাৰ পৰিয়াল আৰু সম্পদত বৰকত দিয়ক। ঋণৰ বিনিময় কেৱল প্ৰশংসা আৰু পৰিশোধ কৰা।

(আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ নাছায়ি পৃ: ৩০০, ইবনে মা-জাহ ২/৮০৯ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ২/৫৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

92. دُعَاءُ الْخَوْفِ مِنَ الشَّرِّ

শ্বিৰ্কৰ ভয়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

203- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ)).

(203) "আল্লা-হুম্মা ইনি আউজু বিকা আন উশ্বৰিকা বিকা অ আনা আ'লাম, অ আছতাগফিৰকা লিমা লা আ'লাম"।

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মই জানি বুজি তোমাৰ লগত আনক অংশী কৰাৰ পৰা তোমাৰ আশ্রয় বিছাৰো। আৰু সেই শ্বিৰ্কৰ পৰাও ক্ষমা বিছাৰো যিটো অজানিতে কৰিছো।

(আহমাদ ৪/৪০৩ আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৩/২৩৩ আৰু ছহীহ আত তাৰগীব অত তাৰহীব লিলবানী ১/১৯)

93. الدُّعَاءُ لِمَنْ قَالَ بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ

কোনোবাই যদি কয় 'বা-বাকাল্লাছ ফীক'

তাৰ উত্তৰত কি ক'ব ?

204- ((وَفِيكَ بَارَكَ اللَّهُ)).

(204)"অফীকা বা-বাকাল্লাছ"।

অৰ্থ: আল্লাহে তোমাকো বৰকত দিয়ক। (ইবনুছ ছুমী পৃঃ ১৩৮)

94. دُعَاءُ كُرَاهِيَةِ الطَّيْرِ

অমঙ্গলক অপছন্দ কৰাৰ দুআঃ

205- ((اللَّهُمَّ لَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)).

(205) "আল্লা-হুম্মা লা তাইৰা ইল্লা তাইৰুক, অলা খাইৰা ইল্লা খাইৰুক, অলা ইলা-হা গাইৰুক"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! তোমাৰ মঙ্গল বিনে আন কোনো মঙ্গল নাই। আৰু তোমাৰ উপকাৰ বিনে আন কোনো উপকাৰ নাই। আৰু তুমি বিনে আন কোনো উপাস্য নাই।

(আহমাদ ২/২২০, ইবনুছ ছুন্নি হা: ২৯২, আৰু চাওঁক আল আহাদিছ আছ ছাহীহা ১০৬৫)

95. دُعَاءُ الرُّكُوبِ

জীৱ-জন্তু অথবা যান-বাহনত আৰোহণ কৰাৰ

সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

206- ((بِسْمِ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ﴾)) (الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي؛ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)).

(206) "বিছমিল্লাহ, অলহামদুলিল্লাহ, ছুবহা-নাল্লাজি ছাখ্খৰালানা হা-জা অমা কুন্না লাহ মুকৰিনীন। অইন্ন ইলা ৰাবিবনা লামুন কালি-বুন। আলহামদুলিল্লাহ, আলহামদুলিল্লাহ, আলহামদুলিল্লাহ, আল্লাছ আকবাৰ, আল্লাছ আকবাৰ, আল্লাছ আকবাৰ, ছুবহা-নাকা আল্লা-ছম্মা ইম্নি জালামতু নাফ্ছি ফাগফিৰ লি ফা ইন্নাহ লা য়াগফিৰুজ জুনুবা ইল্লা আনতা"।

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত, সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে। পৱিত্ৰ তেওঁ যিজনে এইবোৰক আমাৰ বশীভূত কৰি দিলে; নহ'লে আমি এইবোৰ বশ কৰিব নোৱাৰিলোহেঁতেন। আৰু নিশ্চয় এদিন আমি আমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈকে যাব লাগিব। সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে, সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে, সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবে, আল্লাহ অতি মহান, আল্লাহ অতি

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

মহান, আল্লাহ অতি মহান, পৱিত্ৰ তুমি হে আল্লাহ; নিশ্চয় মই মোৰ
আত্মাৰ ওপৰত অন্যায় কৰিছো; গতিকে মোক ক্ষমা কৰা কিয়নো
তুমি বিনে কোনোৱে পাপ মোচন কৰিব নোৱাৰে।

(আবু দাউদ ৩/৩৪, তিৰমিজী ৫/৫০১, আৰু চাওঁক ছহীহ আত
তিৰমিজী ৩/১৫৬)

96. دُعَاءُ السَّفَرِ

ভ্ৰমণৰ দুআঃ

207- اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُنْقَلِبُونَ﴾ ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالْتَّقْوَى، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا
سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنَ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ))،

(206) "আল্লাহ আকবাৰ, আল্লাহ আকবাৰ, আল্লাহ আকবাৰ, ,
ছুবহানালাজি ছাখ্খৰালানা হা-জা অমা কুনা লাহ মুকৰিনীন। অইন্ন
ইলা ৰাব্বিনা লামুন কালিবুন। আল্লা-হুম্মা ইন্ন নাছআলুকা ফি
ছাফাৰিনা হা-জাল বিৰ্বা অত তাক্বা, অমিনাল আমালি মা তাৰজা;
আল্লা-হুম্মা হাউৱিন আলাইনা ছাফাৰিনা হা-জা অত্বি আনা বু'দাহ;
আল্লা-হুম্মা আনতাছ ছা-হিবু ফিছ ছাফাৰ, অল খালীফাতু ফিল
আহ্ল, আল্লা-হুম্মা ইন্নি আউজুবিকা মিন অ'ছা-য়িছ ছাফাৰ, অকাআ
-বাতিল মান্জাৰ, অছু-য়িল মুনকালাবি ফিল মা-লি অল আহ্ল"।

অৰ্থ: আল্লাহ অতি মহান, আল্লাহ অতি মহান, আল্লাহ অতি মহান,
পৱিত্ৰ তেওঁ যিজনে এইবোৰক আমাৰ বশীভূত কৰি দিলে; নহ'লে
আমি এইবোৰক বশ কৰিব নোৱাৰিলোহেঁতেন। আৰু নিশ্চয় এদিন
আমি আমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰলৈকে যাব লাগিব। হে আল্লাহ! মই এই
ভ্ৰমণত তোমাৰ ওচৰত পুণ্য আৰু তাকৰাৰ কামনা কৰো আৰু সেই

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আমল কামনা কৰো যিটো তুমি পছন্দ কৰা। হে আল্লাহ! আমাৰ এই ভ্ৰমন তুমি আমাৰ বাবে সহজ কৰি দিয়া। আৰু ইয়াৰ দুৰত্ব আমাৰ বাবে মেৰিয়াই দিয়া। হে আল্লাহ! তুমি মোৰ ভ্ৰমণৰ সঙ্গী আৰু পৰিয়ালৰ সহকাৰী। হে আল্লাহ! মই ভ্ৰমণৰ কষ্টৰ পৰা আৰু সম্পদ ও পৰিয়ালৰ কুদৃষ্টিৰ পৰা আৰু নিৰাশ উভতাৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

وَإِذَا رَجَعْتَ فَالْهَنِّ وَزَادَ فِيهِنَّ: ((أَيُّونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ))

আৰু উভতাৰ সময়তো এই দুআ পাঠ কৰিছিল কিন্তু তাত এই বাক্যটো বেছি কৈছিল,

“আ-য়িবু-না, তা-য়িব-না, আ-বিদ-না, লিৰাবিবনা হা-মিদু-না”।

অৰ্থ: আমি প্ৰত্যাগমনকাৰী, তৌবাকাৰী, ইবাদতকাৰী, নিজ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাকাৰী।

মুছলিম ২/৯৭৮)

97. دُعَاءُ دُخُولِ الْقَرْيَةِ أَوْ الْبَلَدِ

গাওঁ অথবা চহৰত প্ৰবেশ কৰাৰ দুআঃ

208- ((اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ، وَرَبَّ الرِّيَّاحِ وَمَا دَرَيْنِ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ أَهْلِهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا))

(208) "আল্লা-হুম্মা ৰাব্বাছ ছামা-ৰা-তিছ ছাবয়ি অমা আযলালনা, অ ৰাব্বাল আৰাজী-নাছ ছাবয়ি অমা আক্কুলানা, অ ৰাব্বাশ্ব শ্বায়াতী-ন অমা আজলালনা অৰাব্বাৰ ৰিয়া-হি অমা জাৰাইনা। আছআলুকা খাইৰা হা-জিহিল ক্বাৰিয়াহ, অখাইৰা আহলিহা, অখাইৰা মা ফীহা, অ আউজুবিকা মিন শ্বাৰ্ৰিহা, অশ্বাৰ্ৰি আহলিহা, অশ্বাৰ্ৰি মা ফীহা"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! হে সাত আকাশৰ প্ৰতিপালক আৰু সেইবোৰ বস্তুৰ প্ৰতিপালক যিবোৰক এই আকাশবোৰে ছাঁ কৰি আছে। আৰু সাত পৃথিৱীৰ প্ৰতিপালক আৰু সেইবোৰ বস্তুৰ প্ৰতিপালক যিবোৰক ইহঁতে বহন কৰি আছে। চয়তানৰ প্ৰতিপালক আৰু সি পথভ্ৰষ্ট কৰা লোকসকলৰ প্ৰতিপালক। আৰু বতাহৰ প্ৰতিপালক আৰু বতাহে উৰাই লোৱা বস্তুসমূহৰ প্ৰতিপালক। মই তোমাৰ ওচৰত এই চহৰৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু তাত বসবাস কৰা লোকসকলৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু ইয়াৰ ভিতৰত যি আছে তাৰ মঙ্গল কামনা কৰো। আৰু মই ইয়াৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু ইয়াত বসবাস কৰা লোকসকলৰ অনিষ্টৰ পৰা তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো। আৰু ইয়াত থকা বস্তুবোৰৰ অনিষ্টৰ পৰাও তোমাৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

(হাকিমে বৰ্ণনা কৰাৰ পিছত ছহীহ বুলি কৈছে আৰু জাহবীয়ে সন্মতি পোষণ কৰিছে ২/১০০, ইবনুছ ছুন্নি ৫২৪, হাফিজে আল আজকাৰৰ তাখৰিজত ইয়াক 'হাছান' বুলি কৈছে ৫/১৫৪ ইবনে বাজে কৈছে নাছায়িয়ে ইয়াক হাছান চনদৰ সৈতে বৰ্ণনা কৰিছে। চাওঁক তুহফাতুল আখিয়াৰ পৃ: ৩৭)

98. دُعَاءُ دُخُولِ السُّوقِ

বজাৰত প্ৰবেশ কৰাৰ দুআঃ

209- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)).

(209) "লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাৰীকালাহ লাছল মুল্কু অনাছল হামদু যুহয়ি অয়ুমীতু অহ্ৰা হাইয়্যুন লা য়ামুতু বি য়াদিহিল খাইৰু অহ্ৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও
তেওঁৰেই। তেওঁৰেই জীৱিত কৰে আৰু তেওঁৰেই মৃত্যু দান কৰে। তেওঁ
জীৱিত, অমৰ, তেওঁৰ হাততেই কল্যাণ। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ
ওপৰত ক্ষমতাবান।

(তিৰমিজী ৫/২৯১, হাকিম ১/৫৩৮, আৰু চাওঁক ছহীহ আত
তিৰমিজী ২/১৫২)

99. الدُّعَاءُ إِذَا تَعَسَّ الْمَرْكُوبُ

জীৱ-জন্তু অথবা আৰোহণ কৰা যান পৰি গ'লে ক'বঃ

210- ((بِسْمِ اللَّهِ)).

(210) "বিছমিল্লাহ"

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত।

(আবু দাউদ ৪/২৯৬ ইয়াৰ চনদ 'ছহীহ'।)

100. دُعَاءُ الْمُسَافِرِ لِلْمُتَمِيمِ

ভ্ৰমণকাৰীয়ে স্থায়ী ব্যক্তিক দিবলগীয়া দুআঃ

211- ((أَسْتَوِدُّعُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيعُ وَدَائِعُهُ)).

(২১১) "আছতাওদিউকুমুল্লা-হাল লাজি লা তাজীউ অদা-ইয়িছ"।

অৰ্থ: মই তোমালোকক সেই আল্লাহৰ ওচৰত সঁপি দিওঁ যাৰ ওচৰত
সঁপি দিয়া বস্তু বিনষ্ট নহয়।

(আহমাদ ৩/৪০৩ ইবনে মা-জাহ ২/৯৪৩ আৰু চাওঁক ছহীহ ইবনে
মা-জাহ ২/১৩৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

101. دُعَاءُ الْمُؤْمِنِ لِلْمَسَافِرِ

স্থায়ী লোকৰ ভ্ৰমণকাৰীৰ বাবে দুআঃ

212- (1) أَسْتُوذِعُ اللَّهَ دِينَكَ، وَأَمَانَتَكَ، وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ.))

(২১২) “আছতাউদিউল্লা-হা দীনাকা, অ আমা-নাতাকা, অখাৰাতীমা আমালিক”।

অৰ্থ: মই তোমাৰ দীন, তোমাৰ আমানত, আৰু তোমাৰ আমলৰ উত্তম পৰিণতি আল্লাহক সঁপি দিওঁ।

(আহমাদ ২/৭, তিৰমিজী ৫/৪৯৯, আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/৪১৯)

213- (2) ((زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَعَفَّرَ ذَنْبَكَ، وَبَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ.))

(213) “যাওৱাদাকাল্লা-হত তাক্বৱা, অগাফাৰা জাম্বাক, অ যাছ্ছাৰা লাকাল খাইৰা হাইছু মা কুনতা”।

অৰ্থ: আল্লাহ তাআলাই তোমাক তাক্বৱাৰ সম্বল প্ৰদান কৰক। আৰু তোমাৰ পাপ মোচন কৰি দিয়ক। আৰু তুমি য'তে নথকা কিয় তোমাৰ বাবে কল্যাণ সহজ কৰি দিয়ক।

(তিৰমিজী আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৫৫)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

102. التَّكْبِيرُ وَالتَّسْبِيحُ فِي سَيْرِ السَّفَرِ

ওখ ঠাইত উঠিবলৈ 'তাকবীৰ' আৰু নামিবলৈ 'তাছবীহ' পাঠ কৰিব
লাগেঃ

214- قَالَ جَابِرٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ((كُنَّا إِذَا صَعَدْنَا كَبَّرْنَا، وَإِذَا نَزَلْنَا سَبَّحْنَا)).

(২১৪) জাবিৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে, 'আমি ওখ ঠাইত উঠোঁতে তাকবীৰ (আল্লাহু আকবাৰ) কৈছিলো, আৰু নামাৰ সময়ত তাছবীহ (ছুবহা-নাল্লাহ) কৈছিলো।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৬/১৩৫)

103. دُعَاءُ الْمُسَافِرِ إِذَا سَحَرَ

ভ্ৰমণকাৰীৰ পুৱা পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

215- ((سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ، وَحُسْنِ بَلَاءِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبِنَا، وَأَفْضَلِ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ))

(215) "ছামিতা ছা-মিউন বিহামদিলাহ, অ হুছনি বালা-য়িহি আলাইনা। ৰাববানা ছা-হিবনা, অ আফজিল আলাইনা আ-য়িজাম্বিল্লা -হি মিনান নাৰ"।

অৰ্থ: এজন ভ্ৰমণকাৰীয়ে আল্লাহৰ প্ৰশংসা আৰু তেওঁ আমাৰ ওপৰত কৰা উত্তম অনুগ্ৰহবোৰ শুনিলে। হে আমাৰ প্ৰতিপালক তুমি আমাৰ সাৰথি হোৱা আৰু আমাৰ প্ৰতি অনুগ্ৰহ কৰা। (মই) জাহান্নামৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্ৰয় বিছাৰো।

(মুছলিম ৪/২০৮৬)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

104. الدُّعَاءُ إِذَا نَزَلَ مِنْزِلًا فِي سَفَرٍ أَوْ غَيْرِهِ

ভ্ৰমনত কোনো ঠাইত অৱস্থান কৰিলে এই দুআ পঢ়িবঃ

216- ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)).

(216) "আউজু বিকালিমা-তিল্লা-হিত তা-ম্মা-তি মিন শ্বাৰ্ৰি মা খালাক্ব"।

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ পুৰ্ণ বাক্যৰ দ্বাৰা আশ্ৰয় বিছাৰো। তেওঁ সৃষ্টি কৰা সকলো বস্তুৰ পৰা।

(মুছলিম ৪/২০৮০)

105. ذِكْرُ الْجُوعِ مِنَ السَّفَرِ

ভ্ৰমণৰ পৰা উভতি অহাৰ দুআঃ

217- ((يُكَبَّرُ عَلَى كُلِّ شَرَفٍ ثَلَاثَ تَكْبِيرَاتٍ ثُمَّ يَقُولُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُّونَ، تَائِبُونَ، غَائِبُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ)).

(২০৮) ইবনে ওমৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে, ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে যেতিয়া কোনো যুদ্ধৰ পৰা অথবা হজ্জৰ পৰা উভতিছিল তেতিয়া প্ৰত্যেক ওখ ঠাইত তিনি বাৰকৈ 'আল্লাহু আকবাৰ' কৈছিল। তাৰ পিছত এই দুআ পঢ়িছিল।

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. آيُّونَ، تَائِبُونَ، غَائِبُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ.

"লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাৰীকালাহু লাহল মুল্কু অনাহল হামদু, অহৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। আ-য়িবু-না, তা-য়িব-না,

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আ-বিদ-না, লিৰাবিবনা হা-মিদু-না, ছাদাকাল্লা-হু অ'দাহ, অনাছাৰা আব্দাহ, অহাজামাল আহজা-বা অহদাহ”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। আমি প্ৰত্যগমনকাৰী, তৌবাকাৰী, ইবাদতকাৰী, নিজ প্ৰভুৰ প্ৰশংসাকাৰী। আল্লাহে নিজ প্ৰতিশ্ৰুতি সত্য কৰি দেখুৱালে আৰু তেওঁৰ বান্দাক সহায় কৰিলে। আৰু তেওঁ অকলে সৈন্যবাহিনীক পৰাস্ত কৰিলে।

(বুখাৰী ৭/১৬৩ মুছলিম ২/৯৮০)

106. مَا يَقُولُ مَنْ آتَاهُ الْأَمْرُ يَسْرَةً أَوْ يَكْرَهُهُ

কোনো পছন্দনীয় বা অপছন্দনীয় বস্তু দেখিলে কি পঢ়িবে:

218- ((كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا آتَاهُ الْأَمْرُ يَسْرَةً قَالَ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ)) وَإِذَا آتَاهُ الْأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: ((الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ)).

(২১৮) ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে আনন্দময় কোনো বস্তু দেখিলে এই দুআ পাঠ কৰিছিল:

“আলহামদুলিল্লা-হিল লাজি বিনি’মাতিহি তাতিম্মুছ ছা-লিহাত”

অৰ্থ: সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা সেই আল্লাহৰ বাবে যাৰ অনুগ্ৰহত সকলো নেক কাম পূৰ্ণ হয়।

আৰু কোনো অপছন্দনীয় বস্তু দেখিলে এই দুআ পঢ়িছিল,

“আলহামদু লিল্লা-হি আলা কুল্লি হাল”

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: সকলো অৱস্থাতে সকলো ধৰণৰ প্ৰশংসা কেৱল আল্লাহৰ বাবেই।

(আমালুল ইয়াউম অল লাইলাহ ইবনুছ ছুন্নি। হাকিমে বৰ্ণনা কৰি ছহীহ বুলি কৈছে ১/৪৯৯, আলবানীয়ে ছহীছল জামে গ্ৰন্থত ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে ৪/২০১)

107. فَضَّلُ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

ৰাছুলুল্লাহ চালাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ প্ৰতি

দৰুদ পঢ়াৰ গুৰুত্বঃ

219-(1) قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا)).

(২১৯) [১] ৰাছুলুল্লাহ চালাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে যিয়ে মোৰ প্ৰতি এবাৰ দৰুদ পঢ়ে তাৰ প্ৰতি আল্লাহ তাআলাই ১০ বাৰ বহমত প্ৰেৰণ কৰে। (মুছলিম ১/২৮৮)

220-(2) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيدًا وَصَلُّوا عَلَيَّ؛ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ)).

(২২০) [২] আৰু তেখেতে কৈছে:

মোৰ কবৰক মেলাৰ ঠাই নবনাবা আৰু তুমি য'তেই নথকা কিয় মোৰ প্ৰতি দৰুদ পঢ়া কিয়নো তোমাৰ দৰুদ মোলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়।

(আবু দাউদ ২/২১৮, আহমাদ ২/৩৬৭, আৰু চাওঁক আল আজকাৰ লিন নাৱাৰী পৃ: ৯৭ তাহকীক আব্দুল কাদিৰ আল আৰনাউত)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

221-(3) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ)).

(২২১) [৩] আৰু তেখেতে কৈছে:

কৃপণ সেই ব্যক্তি যাৰ সন্মুখত মোৰ নাম লোৱা হয় আৰু সি মোৰ প্ৰতি দৰুদ নপঢ়ে।

(তিৰমিজী ৫/৫৫১, আৰু চাওঁক ছহীছল জামে ৩/২৫, আৰু ছহীছ আত তিৰমিজী ৩/১৭৭)

222-(4) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّ لِلَّهِ مَلَائِكَةً سَيَّاحِينَ فِي الْأَرْضِ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلَامَ)).

২২২-^(৪) বাছুলুন্নাহ চান্নান্নাহ আলাইহি অছান্নামে আৰু কৈছে, “পৃথিৱীত আল্লাহৰ এদল ভ্ৰাম্যমাণ ফিৰিস্তা আছে যিসকলে উম্মতৰ তৰফৰ পৰা প্ৰেৰিত চালাম মোৰ ওচৰলৈ পোঁছাই দিয়ে। (নাছায়ি ৩/৪৩ হাকিম ২/৪২১ আলবানীয়ে ছহীছ বুলি কৈছে চাওঁক ছহীছ নাছায়ি ১/২৭৪)

223-(5) ((وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ)).

২২৩-^(৫) বাছুলুন্নাহ চান্নান্নাহ আলাইহি অছান্নামে আৰু কৈছে, “যেতিয়া কোনো ব্যক্তি মোক ছালাম দিয়ে, তেতিয়া আল্লাহ তাআলাই মোৰ ৰূহ উভতাই দিয়ে, যাতে মই ছালামৰ উত্তৰ দিব পাৰো। (আবু দাউদ, আলবানীয়ে হাছান বুলি কৈছে। চাওঁক ছহীছ আবু দাউদ ১/৩৮৩)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

108: إِفْشَاءُ السَّلَامِ

ছালাম প্ৰচাৰ কৰাঃ

224-(1) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوْ لَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)).

(224) [1] বাছুলুলাহ চালালা-হ আলাইহি অছালামে কৈছে:

তোমালোকে জানাতত প্ৰবেশ নকৰিবা যেতিয়া লৈকে মুমিন নহ'বা। আৰু মুমিন নহ'বা যেতিয়া লৈকে পৰস্পৰে মুহাব্বত নকৰিবা। মই তোমালোকক এনে কথা নকমনে যিটোৰ ওপৰত আমল কৰিলে তোমালোকে পৰস্পৰে মুহাব্বত কৰিবা ?

“পৰস্পৰে ছালাম প্ৰচাৰ কৰা”

(মুছলিম ১/৭৪)

225-(2) ((ثَلَاثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الْإِيمَانَ: الْإِنصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلَامِ لِلْعَالَمِ، وَالْإِنْفَاقَ مِنَ الْإِفْتَارِ))

(২২৫) [২] আম্মাৰ বিন যাছিৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে: যিয়ে তিনিটা বস্তু আয়ত্ব কৰিলে সি যেন ঈমান সঞ্চয় কৰিলে, নিজৰ লগত ন্যায় ব্যৱহাৰ, গোটেই বিশ্ববাসীৰ বাবে ছালাম প্ৰচাৰ কৰা আৰু দৰিদ্ৰ অৱস্থাত ব্যয় কৰা।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১/৮২ মাউকুফ (ছাহাবীৰ উক্তি)

226-(3) وَعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ قَالَ: ((تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتُقْرِئُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(২২৬) আব্দুল্লাহ বিন ওমৰ (বাদিয়াল্লাহ আনছৰে) কৈছে, এজন ব্যক্তিয়ে বাছুলুলাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামক প্ৰশ্ন কৰিলে যে, ইছলামৰ কি কি কাম অতি উত্তম ?

তেখেতে ক'লে, আহাৰ কৰোৱা আৰু পৰিচিত ও অপৰিচিত সকলোকে ছালাম কৰা।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১/৫৫ মুছলিম ১/৬৫)

109. كَيْفَ يَرُدُّ السَّلَامَ عَلَى الْكَافِرِ لِأَسَمِّ

কাফিৰে ছালাম কৰিলে কি উত্তৰ দিব ?

227- ((إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ)).

(২২৭) ঐশীপুথি প্ৰাপ্তসকলে যদি ছালাম কৰে তাৰ উত্তৰত ক'ব-
'ৱা আলাইকুম'

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১১/৪২ মুছলিম ৪/১৭০৫)

110- الدُّعَاءُ عِنْدَ سَمَاعِ صِيَاخِ الدَّيَكِ وَنَهْيِ الْحِمَارِ

মতা কুকুৰা আৰু গাধৰ মাত শুনিলে পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

228- ((إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاخَ الدَّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَانًا)).

(২২৮) যেতিয়া মতা কুকুৰাৰ মাত শুনিবা তেতিয়া আল্লাহৰ ওচৰত অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। অৰ্থাৎ-এইটো কোৱা, مِنْ فَضْلِكَ, اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ, আল্লা-হুম্মা ইন্নি আছআলুক মিন ফাজলিক'। কিয়নো সি ফিৰিস্তা দেখিছে। আৰু যেতিয়া গাধৰ মাত শুনিবা তেতিয়া চয়তানৰ পৰা

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। কিয়নো সি চয়তান দেখিছে। অৰ্থাৎ কোৱা- ‘আউজুবিল্লা-হি মিনাশ্ব শ্বাইতা-নিৰ ৰাজীম’।

(বুখাৰী ফাতছল বাৰী ৬/৩৫০ মুছলিম ৪/২০৯২)

۱۱۱.الدُّعَاءُ عِنْدَ سَمَاعِ نُبَاحِ الْكِلَابِ بِاللَّيْلِ

ৰাতি কুকুৰ ভোকিলে কি কৰিব ?

229- ((إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلَابِ وَنَهَيْقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرِينَ مَا لَا تَرَوْنَ))⁰.

(২২৯) ৰাতি কুকুৰ ভোকিলে অথবা গাধৰ মাত শুনিলে তাৰ পৰা আল্লাহৰ আশ্ৰয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। কিয়নো সি এনে বস্তু দেখে যিটো তোমালোকে নেদেখা।

(আবু দাউদ ৪/৩২৭, আহমাদ ৩/৩০৬, আলবানীয়ে আলকালিমুত তায়িবৰ তাখৰিজত ইয়াক ‘ছহীহ’ বুলি কৈছে।)

۱۱۲.الدُّعَاءُ لِمَنْ سَبَّهَتْهُ

যি ব্যক্তিক আপুনি কটাক্ষ কৰিছে তাক দিবলগীয়া দুআঃ

230- قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَّهْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).

(২৩০) আবু হুৰাইৰা (বাদিয়াল্লাছ আনছৰে) কৈছে, তেওঁ ‘ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামক এই দুআ পাঠ কৰোঁতে শুনিছে।

“আল্লা-হুম্মা ফা আয্যুমা মু’মিনিন ছাবাবতুছ ফাজআল জা-লিকা লাহ কুৰবাতু ইলাইকা ইয়াউমাল ক্বিয়ামাহ”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! যি মুমিন ব্যক্তিৰ লগত মই বেয়া আচৰণ কৰিছো সেই ব্যক্তিক এই আচৰণৰ বিনিময়ত ক্বিয়ামতৰ দিনা তোমাৰ নৈকট্য লাভ কৰাই দিয়া।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১১/১৭১ মুছলিম ৪/২০০৭ মুছলিমৰ শব্দ হৈছে
'فاجعلها له زكاة ورحمة')

113. مَا يَقُولُ الْمُسْلِمُ إِذَا مَدَحَ الْمُسْلِمَ

এজন মুছলিমে আন এজন মুছলিমৰ প্ৰশংসা কেনেকৈ কৰিব?

231- قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا صَاحِبَهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيُقُلْ: أَحْسِبُ
فُلَانًا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ، وَلَا أُزَيِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا، أَحْسِبُهُ - إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَلِكَ - كَذًّا وَكُذًّا)).

(২৩১) তোমালোকৰ মাজত যদি কোনোবাই কাৰোবাৰ প্ৰশংসা কৰিব বিছাৰে তেন্তে এইদৰে ক'ব লাগে যে 'অমুক ব্যক্তি সম্পৰ্কে মোৰ ধাৰণা এনে ধৰণৰ; তেওঁৰ হিচাপ নিকাচ আল্লাহৰ ওচৰত আৰু মই আল্লাহৰ সন্মুখত কাকো পৰিত্ৰ বুলি নকওঁ। মই অমুকক এনে আৰু এনে (পূণ্যবান সৎচৰিত্ৰ) বুলি ভাৱোঁ। এই প্ৰশংসাও সেই সময়ত কৰিব লাগে যেতিয়া ব্যক্তিজন ভালদৰে পৰিচিত।

(মুছলিম ৪/২২৯৬)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

114. مَا يُسْئَلُ الْمُسْلِمُ إِنْ أَرَىٰ

কোনো মুছলিমৰ প্ৰশংসা কৰা হ'লে তেওঁ কি ক'ব?

232- ((اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لَا يَعْلَمُونَ، [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ])).

(আল্লা-হুম্মা লা-তু'আ-খিয়নী বিমা ইয়াকূ-লূ-ন, ওৱাগফিৰলী মা-লা ইয়া'লামূন, [ওৱাজ'আলনী খাইৰাম মিম্মা ইয়ায়ুনূন])

২৩২- “হে আল্লাহ! এওঁলোকে যি কৈছে তাৰ বাবে তুমি মোক সোধ-পোছ নকৰিবা, এওঁলোকে (মোৰ বিষয়ে) যিটো নাজানে সেইটো তুমি মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, [আৰু এওঁলোকে মোৰ বিষয়ে যি ধাৰণা কৰে মোক তাতকৈও উত্তম বনাই দিয়া] (বুখাৰী আল আদাবুল মুফৰাদ নং ৭৬১ শ্বাইখ আলবানীয়ে ছহীহ বুলি কৈছে)

115. كَيْفَ يَلِيَّ الْمُحْرِمُ فِي الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ

মুহৰিম (ইহৰাম পৰিধান কৰা) ব্যক্তি হজ্জ

অথবা ওমৰাত কেনেকৈ তালবীয়া ক'বঃ

233- ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ، وَالنِّعْمَةَ، لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)).

(233) “লাববাইক আল্লা-হুম্মা লাববাইক, লাববাইক লা শ্বাৰীকা লাকা লাববাইক, ইন্নাল হামদা, অন নি'মাতা লাকা অল মুল্ক, লা শ্বাৰীকা লাক”।

অৰ্থ: উপস্থিত হে আল্লাহ! মই উপস্থিত। উপস্থিত তোমাৰ কোনো অংশী নাই, মই উপস্থিত। নিশ্চয় সকলো প্ৰশংসা আৰু অনুগ্ৰহ তোমাৰেই। আৰু ৰাজত্বও তোমাৰই তোমাৰ কোনো অংশী নাই।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)
(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৩/৪০৮ মুছলিম ২/৮৪১)

116. التَّكْبِيرُ إِذَا أَتَى الْحَجْرَ الْأَسْوَدَ

হাজৰে আছৰাদ থকা কোণত তাকবীৰ পঢ়িবঃ

234- ((ظَافَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كَلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ)).

(২৩৪) নবী চান্নালা-হ আলাইহি অছান্নামে উটৰ পিঠিত বহি বায়তুল্লাৰ তাৰাফ কৰিলে। যেতিয়া তেখেতে হাজৰে আছৰাদ থকা কোণত আহিলে তেতিয়া তাৰ পিনে কোনো বস্তুৰে ইংগিত কৰি ক'লে 'আল্লাছ আকবাৰ'।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৩/৪৭৬ কোনা বস্তু অৰ্থাৎ লাখুটি। চাওঁক বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৩/৪৭২)

117. الدُّعَاءُ بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ وَالْحَجْرِ الْأَسْوَدِ

ৰুকনে য়ামানী আৰু হাজৰে আছৰাদৰ মাজত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

235- ((رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)).

(২৩৫) বাছুল্লাহ চান্নালা-হ আলাইহি অছান্নামে ৰুকনে য়ামানী আৰু হাজৰে আছৰাদৰ মাজত এই দুআ পাঠ কৰিছিল।

“ৰাব্বানা আ-তিনা ফিদ দুনিয়া হাছানাহ, অফিল আ-খিৰাতি হাছানাহ, অফ্বিনা আজাবান না-ব”।

অৰ্থ: হে আমাৰ প্ৰতিপালক! আমাক পৃথিৱীত কল্যাণ প্ৰদান কৰা। আৰু পৰকালতো আমাক মঙ্গল কৰা আৰু জাহান্নামৰ শাস্তিৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰা।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

(আবু দাউদ ২/১৭৯ আহমাদ ৩/৪১১ শ্বাৰহুছ ছুন্নাহ বাগৰী ৭/১২৮)

118. دُعَاءُ الْوُفُوفِ عَلَى الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ

ছাফা আৰু মাৰৱাত অৱস্থান কৰাৰ দুআঃ

236- ((لَمَّا دَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مِنَ الصَّفَا قَرَأَ: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ)) فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ وَقَالَ: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَحْمَجَزَ وَعَدَّهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَرَمَ الْأَحْرَابَ وَحْدَهُ، ثُمَّ دَعَا يَبِينُ ذَلِكَ. قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)) الْحَدِيثُ. وَفِيهِ: ((فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى الصَّفَا)).

(236) জাবিৰ বাদিয়াল্লাহ আনহৰে বাছুলুলাহ ছাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ হজ্জৰ বৰ্ণনা দি কৈছে যে, যেতিয়া তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লাম ছাফাৰ ওচৰ পাইছিল তেতিয়া কৈছিল;

“ইল্লাহু ছাফা অল মাৰৱাতা মিন শ্বাতায়িবিলাহ, আবদাউ বিমা বাদাআল্লাহ”।

অৰ্থ: “নিঃসন্দেহে ‘ছাফা’ আৰু ‘মাৰৱা’ আল্লাহৰ নিদৰ্শনসমূহৰ অন্যতম”। মই তাৰ পৰাই আৰম্ভ কৰিম য’ৰ পৰা আল্লাহে আৰম্ভ কৰিছে”।

এতেকে তেখেতে ‘ছাফা’ৰ পৰা আৰম্ভ কৰিলে আৰু বাইতুল্লাহ নেদেখা লৈকে তাত আৰোহণ কৰিলে। যেতিয়া বাইতুল্লাহ দেখিলে তেতিয়া তাৰ পিনে মুখ কৰি এই দুআ পাঠ কৰিলে;

“লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহু লা শ্বাবীকালাহু লাছল মুল্কু অলাছল হামদু, অছৱা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ। লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অহদাহ, আনজাযা অ'দাহ, অনাছাৰা আব্দাহ, অহাজামাল আহজা-
বা অহদাহ”।

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও
তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। আল্লাহৰ
বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। আল্লাহে নিজ প্ৰতিশ্ৰুতি পূৰণ
কৰি দেখুৱালে আৰু তেওঁৰ বান্দাক সহায় কৰিলে। আৰু তেওঁ
অকলে সৈন্যবাহিনীক পৰাস্ত কৰিলে।

তাৰ পিছত ইয়াৰ মাজত দুআ কৰিলে। তেখেতে তিনিবাৰ এনেকৈ
ক’লে। গোটেই হাদিছটো দীঘল এই হাদিছতে এই কথাও উল্লেখ
আছে যে, তেখেতে ‘মাৰৱা’তো ঠিক এই দুআ পঢ়িছিল।

(মুছলিম ২/৮৮৮)

19. الدُّعَاءُ يَوْمَ عَرَفَةَ

আৰফা (৯ জুল হিজ্জা)ৰ দিনৰ দুআঃ

237- قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا
وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ)).

(২৩৭) আটাইতকৈ উত্তম দুআ আৰফাৰ দিনৰ দুআ আৰু সবাতকৈ
উত্তম বাক্য যিটো মই আৰু মোৰ পূৰ্বে নবীসকলে কৈছিল সেইটো
হৈছে:

“লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাহ লা শ্বাৰীকালাহ লাহল মুল্কু অলাহল
হামদু, অহ্ৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক।
তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও
তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান।

(তিৰমিজী আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮৪, আলবানীয়ে
ইয়াক হাছান বুলি কৈছে, চাওঁক ছিলছিলাতুল আহাদীছ আছ ছহীহা
৪/৬)

120: الذُّكْرُ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

আল-মাশ্বআৰিল হাৰাম(মুজদালিফা)ত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

238- ((رَكِبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْقُصْوَاءَ حَتَّىٰ آتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ فَاسْتَقْبَلَ
الْقِبْلَةَ فَدَعَا، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ) فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفًا حَتَّىٰ أَسْفَرَ جِدًّا فَدَفَعَ قَبْلَ أَنْ
تُظْلَعَ الشَّمْسُ)).

(২২৩) জাবিৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে, নবী ছাল্লাল্লা-হু আলাইহি
অছাল্লামে তেখেতৰ 'কাছরা' নামৰ উটৰ পিঠিত উঠি মাশ্বআৰে
হাৰামত উপস্থিত হ'ল আৰু কিবলাৰ পিনে মুখ কৰি 'আল্লাহৰ
ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, তাকবীৰ ক'লে, তাহলীল পঢ়িলে আৰু তেওঁৰ
একত্ব স্বীকাৰ কৰিলে' (আল্লাহ আকবাৰ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ
অহদাহ লা শ্বাৰিকা লাহ, ইত্যাদি পঢ়িলে) আলোকিত নোহোৱা লৈকে
তাতেই অৱস্থান কৰিলে। তাৰ পিছত সূৰ্য উদয় নহোওঁতেই তাৰ পৰা
ৰাৱানা হ'ল।

(মুছলিম ২/৮৯১)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

121. التَّكْبِيرُ عِنْدَ رَمَى الْجِمَارِ مَعَ كُلِّ حَصَاةٍ

যামৰাতক শিলগুটি দলিওৱাৰ সময়ত প্ৰত্যেক শিলগুটি নিষ্ক্ষেপ

কৰোঁতে তাকবীৰ ক'বঃ

239- ((يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاةٍ عِنْدَ الْجِمَارِ الثَّلَاثِ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، وَيَقِفُ يَدْعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ، رَافِعًا يَدَيْهِ بَعْدَ الْجُمْرَةِ الْأُولَى وَالثَّانِيَةَ. أَمَا جُمْرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَزِمِيهَا وَيُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا)).

(২৩৯) নবী চান্নালাহ-হ আলাইহি অছাল্লামে তিনিওটা স্তম্ভক শিলগুটি দলিয়াওঁতে 'আল্লাহ আকবাৰ' কৈছিল তাৰ পিছত আগবাঢ়ি গৈ থিয় দিছিল আৰু কিবলা অভিমুখী হৈ হাত উত্তোলন কৰি দুআ কৰিছিল। তেখেতে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় স্তম্ভত এইদৰে কৰিছিল আৰু যামৰাহ আকবাৰ লৈ শিলগুটি দলিয়াওঁতে প্ৰত্যেক বাৰ 'আল্লাহ আকবাৰ' কৈছিল। তাৰ পিছত তাত থিয় নহৈ উভতি আহিছিল।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৩/৫৮৩, আৰু ৩/৫৮৪, ৩/৫৮১ মুছলিমেও ইয়াক বৰ্ণনা কৰিছে।)

122. دُعَاءُ التَّعْجُبِ وَالْأَمْرِ السَّلَامِيِّ

আশ্চৰ্যজনক আৰু আনন্দজনক বিষয়ৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ

240- (1) ((سُبْحَانَ اللَّهِ!)).

(240) [1] 'ছুবহা-নাল্লাহ'। অৰ্থ: আল্লাহ পৱিত্ৰ।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১/২১০, ৩৯০, ৪১৪ মুছলিম ৪/১৮৫৭)

241- (2) ((اللَّهُ أَكْبَرُ!)).

(241) [2] 'আল্লাহ আকবাৰ'। অৰ্থ: আল্লাহ অতি মহান। (বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৮/৪৪১ আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ২/১০৩, ২/২৩৫ আহমাদ ৫/২১৮)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

123. مَا يَفْعَلُ مَنْ آتَاهُ أَمْرٌ يُسْرُهُ

আনন্দময় কোনো খবৰ পালে কি কৰিবঃ

242- ((كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا آتَاهُ أَمْرٌ يُسْرُهُ أَوْ يُسْرُ بِهِ حَرَّ سَاجِدًا شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى)).

(২৪২) নবী চান্নালা-হ আলাইহি অছাল্লামৰ ওচৰত যেতিয়া কোনো এনে খবৰ আহিছিল যিটো তেখেতক আনন্দিত কৰিছিল তেতিয়া তেখেতে আন্লাহক কৃতজ্ঞতা যাছিবলৈ ছাজদাত পৰিছিল।

(আবু দাউদ- তিৰমিজী, ইবনে মা-জাহ, চাওঁক ছহীহ ইবনে মা-জাহ ১/২৩৩ ইৰৱাউল গালীল ২/২২৬)

124. مَا يَفْعَلُ وَيَقُولُ مَنْ أَحْسَّ وَجَعًا فِي جَسَدِهِ

শৰীৰত বিষ অনুভৱ কৰিলে কি কৰিব আৰু কি ক'ব?

243- ((ضَعُ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ)).

(২৪৩) য'ত বিষাইছে সেই ঠাইত হাত ৰাখি তিনি বাৰ 'বিছমিল্লাহ' কওঁক।

আৰু সাতবাৰ এই দুআ পঢ়িব:

“আউজু বিল্লা-হি অকুদৰাতিহি মিন শ্বাৰ্ৰি মা আজিদু অ উহাজিৰ”।

অৰ্থ: মই আন্লাহৰ আৰু তেওঁৰ ক্ষমতাৰ আশ্ৰয় লওঁ সেই বস্তুৰ অনিষ্টৰ পৰা যিটো মই অনুভৱ কৰি আছো আৰু যিটো মই ভয় পাওঁ।

মুছলিম ৪/১৭২৮)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

125. دُعَاءُ مَنْ خَشِيَ أَنْ يُصِيبَ شَيْئًا بِعَيْنِهِ

নিজৰ কু দৃষ্টিৰ পৰা কোনো বস্তু ৰক্ষা কৰিবলৈ কি কৰিব ?

244- ((إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَوْ مِنْ نَفْسِهِ، أَوْ مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَاتِ] فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ)).

(২৪৪) তোমালোকৰ ভিতৰত যেতিয়া কোনো ব্যক্তিয়ে নিজৰ ভাতৃ অথবা স্বয়ং নিজৰ শৰীৰ বা নিজৰ সম্পদৰ কোনো বস্তু ভাল লাগিলে তাৰ বাবে বৰকতৰ দুআ কৰিব লাগে। কিয়নো কুঃদৃষ্টি সত্য।

(আহমাদ ৪/৪৪৭, ইবনে মা-জাহ, মালিক আৰু চাওঁক ছহীহ আল জামে ১/২১২, আৰু জা-দুল মাতাদ মুহাৰ্ৰাক ৪/১৭০)

126. مَا يُقَالُ عِنْدَ الْفَرْعِ

ভয় পালে কি ক'ব ?

245- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

(245) "লা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ"

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ৬/১৮১ মুছলিম ৪/২২০৮)

127. مَا يُقَالُ عِنْدَ الذَّبْحِ أَوِ النَّحْرِ

জৱেহ বা নহৰ কৰাৰ দুআঃ

246- ((بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ] اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي)).

২৪৬- বিছমিল্লা-হি অল্লা-হু আকবাৰ [আল্লা-হুম্মা মিন্কা অনাক] আল্লা-হুম্মা তাকাব্বাল মিন্নি"।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ নামত, আল্লাহ অতি মহান।[হে আল্লাহ এই কুৰবানী তোমাৰ পৰা আৰু তোমাৰ বাবেই] হে আল্লাহ মোৰ পৰা তুমি গ্ৰহণ কৰা।

(মুছলিম ৩/১৫৫৭, বাইহাকী ৯/২৮৭, বস্কনীৰ মাজৰ শব্দ বাইহাকীৰ। আৰু শেষ বাক্যটো মই মুছলিমৰ বৰ্ণনাৰ পৰা অৰ্থ লিখিছোঁ।)

128. مَا يَقُولُ رَدَّ كَيْدَ مَرَكَةِ الشَّيَاطِينِ

দুৰ্গ চয়তানৰ গোপনীয় ষড়যন্ত্ৰৰ প্ৰতিকাৰঃ

247- ((أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لَا يُلْجَأُ وَهْنٌ بِرُّ وَلَا فَاجِرٌ: مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَبِرَّأ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الْأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يُخْرَجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالتَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ)).

২৪৭- আউজু বিকালিমা-তিল্লা-হিত তা-ম্মা-তিল লাতি লা যুজা-ৰিয়ুছমা বাৰ্বুন অলা ফা-জিবুন মিন শ্বাৰ্ৰি মা খালাক, অবাবাতা অজাবাতা, অমিন শ্বাৰ্ৰি মা য়ানজিলু মিনাছ ছামা, অমিন শ্বাৰ্ৰি মা য়া'বুজু ফীহা, অমিন শ্বাৰ্ৰি মা জাবাতা ফিল আৰ্জ, অমিন শ্বাৰ্ৰি মা য়াখবুজু মিনহা, অমিন শ্বাৰ্ৰি ফিতানিল লাইলি অন নাহাৰ, অমিন শ্বাৰ্ৰি কুল্লি ত্হা-ৰিক্বিন ইল্লা ত্হা-ৰিকান য়াত্তবুকু বিখাইৰিন য়া বাহমান”।

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ পূৰ্ণ বাক্যৰ আশ্ৰয় লওঁ যিটো কোনো পুণ্যবানে অথবা পাপিপ্ৰত্যয় অতিক্ৰম কৰিব নোৱাৰে। তেওঁ সৃষ্টি কৰা অথবা তৈয়াৰ কৰা প্ৰত্যেক বস্তুৰ অনিষ্টৰ পৰা। আৰু আকাশৰ পৰা অৱতীৰ্ণ হোৱা প্ৰত্যেক বস্তুৰ অনিষ্টৰ পৰা আৰু যি আকাশলৈ আৰোহণ কৰে। আৰু প্ৰত্যেক সেই বস্তুৰ অনিষ্টৰ পৰা যিবোৰ তেওঁ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

এই পৃথিৱীত প্ৰসাৰিত কৰিছে আৰু যি এই ভূগৰ্ভৰ পৰা ওলায় তাৰ অনিষ্টৰ পৰা। আৰু ৰাতি ও দিনৰ ফিতনাৰ পৰা আৰু প্ৰত্যেক ৰাতিত আত্মপ্ৰকাশ কৰা বস্ত্ৰৰ অনিষ্টৰ পৰা মাথোন কল্যাণময় ৰাতিৰ বাহিৰে। হে পৰম কৰুণাময়।

(আহমাদ ৩/৪১৯, চনদ 'ছহীহ' ইবনুছ ছুন্নি নং ৬৩৭ আৰু চাওঁক মাজমাউজ য়াৰা-য়িদ ১০/১২৭ আৰু তাহাৱীয়াৰ তাখৰীজ লিল আৰনাউত ১৩৩)

129. الاستغفار والتَّوْبَةُ

তৌবা আৰু ইছতেগফাৰঃ

248-(1) قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((وَاللَّهِ إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً)).

২৪৮- (১)নবী চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছাল্লামে কৈছে : আল্লাহৰ শপত, মই দিনত ৭০ বাৰতকৈ বেছি আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰো আৰু তাৰ পিনে তৌবা কৰো।

(বুখাৰী ফাতছলবাৰী ১১/১০১)

249-(2) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةً)).

২৪৯- (২)আৰু তেখেত চাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: হে মানৱগোষ্ঠী ! আল্লাহৰ প্ৰতি তৌবা কৰা, নিশ্চয় মই এদিনত তেওঁৰ প্ৰতি ১০০ বাৰ তৌবা কৰো।

(মুছলিম ৪/২০৭৬)

250-(3) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَمٍ مِنَ الرَّحْفِ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

২৫০- (৩) আৰু কৈছে: যি ব্যক্তি এই দুআ পঢ়িব আল্লাহে তেওঁক ক্ষমা কৰি দিব যদিও সি যুদ্ধৰ পৰা পলাই নাহক কিয়।

“আছতাগফিৰুল্লা-হাল লাজি লা ইলা-হা ইল্লা হুৱাল হাইয়ুল ক্বাইয়ুম অ আতু-বু ইলাইহ”।

অৰ্থ: মই আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা বিছাৰো যাৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই। তেওঁ চিৰজীৱি আৰু চিৰ বিৰাজমান শ্বশত সত্তা। মই তেওঁৰ প্ৰতি তৌবা কৰো।

(আবু দাউদ ২/৮৫, তিৰমিজী ৫/৫৬৯, হাকিমে ছহীহ বুলি স্বীকৃতি দিছে আৰু জাহবীয়ে সন্মতি প্ৰদান কৰিছে, ১/৫১১, আৰু আলবানীয়েও ইয়াক ছহীহ বুলি কৈছে চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮২, জা-মিউল উছুল লি আহাদীছিৰ ৰাছুল তাহক্বীক আল আৰনাউত ৪/৩৮৯-৩৯০)

251-(4) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ)).

২৫১- (৪) তেখেতে আৰু কৈছে: আল্লাহ তাআলাই ৰাতিৰ শেষ ভাগত বান্দাৰ অতি নিকটৱৰ্তী হয়। যদি তুমি সেইসকল লোকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ব বিচৰা যিহঁতে সেই সময়ত আল্লাহক স্মৰণ কৰে তেন্তে হৈ যোৱা।

(তিৰমিজী, নাছায়ি ১/২৭৯, হাকিম আৰু চাওঁক ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৮৩, আৰু জা-মেউল উছুল...৪/১৪৪)

252-(5) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

২৫২- (৫) তেখেতে আৰু কৈছে: বান্দাই ছাজদাৰ অৱস্থাত আল্লাহৰ অতি নিকটতম হয়। গতিকে বেছি বেছি প্ৰাৰ্থনা কৰা।

(মুছলিম ১/৩৫০)

253-(6) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِنَّهُ لَيُعَانُ عَلَى قَلْبِي وَإِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَرَّةً)).

২৫৩- (৬) তেখেতে আৰু কৈছে: মোৰ অন্তৰত আৱৰণ যেন অনুভৱ কৰো সেয়ে মই দিনত ১০০ বাৰ ক্ষমা বিছাৰো।

(মুছলিম ৪/২০৭৫, ইবনুল আছীৰ (ৰঃ) কৈছে: আৱৰণ অৰ্থাৎ ভুল বা পাহৰি যোৱা। কিয়নো তেখেতে সদায় অতিমাত্ৰা যিক্ৰ কৰিছিল যেতিয়া কোনো কাৰণ বশতঃ কোনো বস্তৰ দ্বাৰা অমনোযোগী হৈছিল অথবা পাহৰি গৈছিল তেন্তে সেইটো তেখেতে পাপ বুলি ভাবিছিল। আৰু ইছতেগফাৰ কৰিছিল। জা-মেউল উছুল ৪/৩৮৬)

130. فَضْلُ التَّسْبِيحِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّهْلِيلِ، وَالتَّكْبِيرِ

ছুবহা-নাল্লাহ, আলহামদুলিল্লাহ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাছ আকবাৰ

কোৱাৰ কিছুমান ফজিলতঃ

254-(1) ((قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ فِي يَوْمٍ مِائَةً مَرَّةً حُطَّتْ خَطَايَاهُ وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ)).

২৫৪- [১] আৰু যি ব্যক্তি এদিনত ১০০ বাৰ 'ছুবহা-নাল্লাহ-হি অবিহা-মদিহি' পঢ়ে তাৰ পাপ মোচন কৰি দিয়া হয়, যদিও সাগৰৰ ফেনাৰ সমান নহওঁক কিয় ?

(বুখাৰী ৭/১৬৮ মুছলিম ৪/২০৭১)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

255-(2) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ عَشْرَ مَرَّاتٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنَ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ)).

254- (1) তেখেতে আৰু কৈছে: আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

যি ব্যক্তি এদিনত ১০০ বাৰ এই দুআ পঢ়িব:

“লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হু অহদাছ লা শ্বাৰীকালাহু লাহল মুল্কু অলাহল হামদু, অহুৰা আলা কুল্লি শ্বাইয়িন কাদীৰ।

অৰ্থ: : আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। তেওঁৰ কোনো অংশীদাৰ নাই। ৰাজত্ব তেওঁৰেই, আৰু প্ৰশংসাও তেওঁৰেই। আৰু তেওঁ সকলো বস্তুৰ ওপৰত ক্ষমতাবান। (আৰু যিয়ে দহ বাৰ পঢ়িব তেওঁ ইছমাঈল আলাইহিচ ছালামৰ বংশৰ চাৰিজন দাস মুক্তিৰ ছোৱাব পাব)

সি ইয়াৰ পৰিবৰ্তে দহ জন দাস মুক্তি কৰাৰ ছোৱাব অৰ্জন কৰিব। আৰু তাৰ বাবে ১০০ টা পূণ্য লিখা হ'ব আৰু তাৰ ১০০টা পাপ মোচন কৰা হ'ব। আৰু এই বাক্যটো তেওঁৰ বাবে গধূলি নোহোৱা লৈকে তেওঁক সুৰক্ষিত ৰখাৰ মাধ্যম হ'ব। আৰু তাৰ তুলনাত আন কোনো আমল উত্তম হ'ব নোৱাৰে কিন্তু যিয়ে ইয়াতকৈও বেছি আমল কৰিব। (চাওঁক দুআ নং ৯৩)

(বুখাৰী ৭/৬৭ মুছলিম ৪/২০৭১)

256-(3) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ)).

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

২৫৬- [৩] আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত যে, নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: দুটা বাক্য জিভাৰ বাবে অতি সহজ, মীযানৰ বাবে অতি গধুৰ, আৰু ৰহমানৰ পছন্দনীয়।

“ছুবহা-নাল্লা-হি অবিহামদিহি, ‘ছুবহা-নাল্লা-হিল আজীম”।

অৰ্থ: আল্লাহ পৱিত্ৰ, তেওঁৰেই প্ৰশংসা, আল্লাহ পৱিত্ৰ মহামহিম।

(বুখাৰী ৭/১৬৮ মুছলিম ৪/২০৭২)

257-(4) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ وَمَا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ)).

২৫৭-[৪] আবু হুৰাইৰা ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত যে, নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: মোৰ এই বাক্য সূৰ্য যি যি বস্ত্ৰৰ প্ৰতি উদয় হয় তাতকৈ উত্তম। অৰ্থাৎ মোৰ এই বাক্য পৃথিৱীৰ সকলো বস্ত্ৰতকৈ উত্তম।

“ছুবহা-নাল্লাহ, অলহামদুলিল্লাহ, অলা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাহ আকবাৰ”।

(মুছলিম ৪/২০৭২)

258-(5) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ)) فَسَأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: ((يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ)).

২৫৮- [৫] ছাতাদ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে যে, নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ ওচৰত বহি আছিলো তেখেতে ক’লে, ‘তোমালোকৰ ভিতৰত এনে কোনো ব্যক্তি আছেনে যিয়ে এহেজাৰ নেকী অৰ্জন কৰাত অসমৰ্থ? তেখেতৰ ওচৰত বহি থকা লোক-

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

সকলৰ মাজৰ পৰা এজনে ক'লে, 'আমাৰ মাজত কোনোবাই কেনেকৈ এহেজাৰ নেকী অৰ্জন কৰিব পাৰিব ?

তেখেতে ক'লে; ১০০ বাৰ তছবীহ পঢ়িলে এহেজাৰ নেকী লিখা হ'ব অথবা এহেজাৰ পাপ মোচন কৰি দিয়া হ'ব।

(মুছলিম ৪/২০৭৩)

259- (6) ((مَنْ قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ غُرِسَتْ لَهُ نُخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ)).

[৬]-২৫৯] জাবিৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰ পৰা বৰ্ণিত যে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: যি ব্যক্তিয়ে এই দুআ পঢ়িব তাৰ বাবে জান্নাতত খেজুৰৰ এটা বৃক্ষ ৰূপন কৰা হয়।

“ছুবহা-নাল্লাহ, অলহামদুলিল্লাহ, অলা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাহ আকবাৰ”।

(তিৰমিজী ৫/৫১১, হাকিম ১/৫০১, হাকিমে ছহীহ বুলি স্বীকৃতি দিছে আৰু জাহবীয়ে সন্মতি প্ৰদান কৰিছে। আৰু চাওঁক ছহীহল জামে ৫/৫৩১, আৰু ছহীহ আত তিৰমিজী ৩/১৬০)

260- (7) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟! فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((قُلْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)).

[৭]-২৬০] আব্দুল্লাহ বিন কাইছ (আবু মুছা আশ্বআৰী) এ কৈছে যে, নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে:

হে আব্দুল্লাহ বিন কাইছ! মই তোমাক জান্নাতৰ ভাণ্ডাৰসমূহৰ মাজৰ এটা ভাণ্ডাৰ সম্পৰ্কে অৱহিত নকৰিমনে? মই ক'লো হে আল্লাহৰ ৰাছুল নিশ্চয়! তেখেতে ক'লে:

“লা হাউলা অলা কুউৱাতা ইল্লা বিল্লাহ”

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ সহায় বিহীন আন কোনো শক্তি ও ক্ষমতা নাই।

(বুখাৰী ফাতহুল বাৰী ১১/২১৩ মুছলিম ৪/২০৭৬)

261-(8) وَقَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بِأَيِّنَ بَدَأَتْ)).

২৬১- [৮] আল্লাহ তাআলাৰ ওচৰত আটাইতকৈ পছন্দনীয় বাক্য চাৰিটা। “ছুবহা-নাল্লাহ, অলহামদুলিল্লাহ, অলা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাছ আকবাৰ”।

ইয়াৰ ভিতৰত যিটো ইচ্ছা সেইটোৰে আৰম্ভ কৰা কোনো ক্ষতি নাই।

আৰু তোমালোকৰ দাসৰ নাম যাছাৰ (সৰলতা), বিবাহ (সফলতা), নাজীহ (সফলতা), আফলাহ (সফলতা) আদি নাৰাখিবা। কিয়নো তুমি তাক মাতিবা আৰু সি যদি উপস্থিত নাথাকে তেন্তে উত্তৰ আহিব নাই।

(মুছলিম ৩/১৬৮৫)

262-(9) جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَقَالَ: عَلَّمَنِي كَلِمًا أَقُولُ: قَالَ: ((قُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ)) قَالَ: فَهَوْلَاءَ لِرَبِّي، فَمَا لِي؟ قَالَ: ((قُلْ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَارزُقْنِي)).

২৬২- [৯] ছাতাদ বিন আবি অক্লাছ বাদিয়াল্লাছ আনছৰে কৈছে যে, মৰুবাসী আৰববিলাকৰ এজনে আহি ক'লে, হে আল্লাহৰ ৰাছুল! মোক এনে কিছুমান বাক্য শিকাই দিয়ক যিটো মই সদায় পাঠ কৰিব পাৰো। তেখেতে ক'লে কোৱা: “লা ইলা-হা ইল্লাল্লা-ছ অহদাছ লা শ্বাবীকালাহ, আল্লাছ আকবাৰ কাবীৰা, অলহামদুলিল্লা-হি কাছীৰা, ছুবহা-নাল্লা-হি ৰাব্বিল আ-লামীন। লা হাউলা অলা কুউৱাতা ইল্লা বিল্লাহিল আজীজিল হাকিম”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: আল্লাহৰ বাহিৰে আন কোনো সত্য উপাস্য নাই, তেওঁ একক। আল্লাহ আটাইতকৈ মহান অতি মহান, সকলো প্ৰশংসা আল্লাহৰ বাবেই অতিমাত্ৰা। আল্লাহ পৱিত্ৰ বিশ্বজগতৰ প্ৰতিপালক। আল্লাহৰ সহায় অবিহনে আন কোনো শক্তি আৰু ক্ষমতা নাই। যিজন পৰাক্ৰমশালী, প্ৰজ্ঞাময়।

ব্যক্তি জনে ক'লে, 'এইটো তো মোৰ ববৰ বাবে, মোৰ বাবে কি ?

তেখেতে ক'লে; কোৱা,

“আল্লা-হুম্মাগ ফিৰলি, অৰহামনি, অহদিনি, অৰজুকনি”।

অৰ্থ: হে আল্লাহ মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, মোৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা, আৰু মোক হিদায়ত দিয়া, আৰু মোক জীৱিকা দান কৰা।

(মুছলিম ৪/২০৭২, আৰু আবু দাউদে এই বাক্য বৃদ্ধিৰ সৈতে বৰ্ণনা কৰিছে যে 'যেতিয়া সি উভতি গৈ আছিল তেতিয়া তেখেত চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছিল "নিশ্চয় এই ব্যক্তি নিজৰ দুয়ো হাত কল্যাণেৰে ভৰাই ল'লে" ১/২২০)

263-(10) كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الصَّلَاةَ ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلَاءِ الْكَلِمَاتِ: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي وَارْزُقْنِي)).

২৬৩-[১০] তাৰিক আশ্বজায়িয়ে কৈছে যে, কোনো ব্যক্তিয়ে মুছলিম হ'লে নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে তাক নামাজ পঢ়াৰ পদ্ধতি শিকাইছিল। আৰু তাক এই শব্দবোৰৰ দ্বাৰা দুআ কৰাৰ আদেশ দিছিল।

“আল্লা-হুম্মাগ ফিৰলি, অৰহামনি, অহদিনি, অ আ-ফিনি, অৰজুকনি”।

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

অৰ্থ: হে আল্লাহ! মোক ক্ষমা কৰি দিয়া, মোৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা, আৰু মোক হিদায়ত দিয়া, আৰু মোক সুস্থতা প্ৰদান কৰা, আৰু মোক জীৱিকা দান কৰা।

(মুছলিম ৪/২০৭৩, আৰু মুছলিমৰ আন এটা বৰ্ণনাত আছে যে, এই শব্দবোৰে তোমাৰ বাবে তোমাৰ দুনিয়া আৰু আখিৰাত একত্ৰিত কৰিব।)

264-(11) ((إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَأَفْضَلَ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)).

২৬৪-[১১] জাবিৰ বিন আব্দুল্লাহ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৱে কৈছে যে, নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে: আটাইতকৈ উত্তম দুআ 'আলহামদুলিল্লাহ' আৰু উত্তম যিক্ৰ 'লা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ'।

(তিৰমিজী ৫/৪৬২, ইবনে মা-জাহ ২/১২৪৯, হাকিম ১/৫০৩, হাকিমে ছহীহ বুলি স্বীকৃতি দিছে আৰু জাহবীয়ে সন্মতি প্ৰদান কৰিছে। আৰু চাওঁক ছহীহল জামে ১/৩৬২)

265-(12) ((الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)).

২৬৫-[১২] আল বা-কিয়াতুছ ছা-লিহাত (স্থায়ী সৎ আমল)

'ছুবহা-নাল্লাহ, অলহামদুলিল্লা-হ, অলা ইলা-হা ইল্লাল্লা-হ, অল্লা-হু আকবাৰ, অলা হাউলা অলা কুউৱাতা ইল্লাবিলাহ'।

(আহমাদ হা:নং ৫১৩, আহমাদ শ্বাকিব, চনদ 'ছহীহ'। চাওঁক মাজমাউয য়াৱাইদ, হাফিজ ইবনে হাজাবে ইয়াক বুলুগুল মাৰামত আবু ছাদ্দৰ পৰা নাছায়িৰ সুত্ৰত বৰ্ণনা কৰিছে। আৰু কৈছে ইয়াক হাকিম আৰু ইবনে হিব্বানে ছহীহ বুলি কৈছে।)

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

131. كَيْفَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَبِّحُ؟

নবী ছাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ তছবীহ পাঠ কৰাৰ পদ্ধতিঃ

266- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ: ((رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ)) وَفِي زِيَادَةٍ:

((بِسْمِئِهِ))

(২৬৬) আব্দুল্লাহ বিন আমৰ ৰাদিয়াল্লাহু আনহুৰে কৈছে, মই নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামক সোঁ হাত (ৰ আঙুলি)ত তছবীহ পাঠ কৰোঁতে দেখিছো।

(আবু দাউদ ২/৮১, তিৰমিজী ৫/৫২১, আৰু চাওঁক ছাহীছল জামে ৪/২৭১ হা:নং ৪৮৬৫)

132. مِنْ أَنْوَاعِ الْخَيْرِ وَالْأَدَابِ الْجَامِعَةِ

বিভিন্ন প্ৰকাৰ কল্যাণ আৰু সামগ্ৰিক কিছুমান আদব

267- قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((إِذَا كَانَ جُنْحُ اللَّيْلِ - أَوْ أَمْسَيْتُمْ - فَكُفُّوا صَبِيَانَكُمْ، فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذٍ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنَ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وَأَعْلِقُوا الْأَبْوَابَ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَفْتَحُ بَابًا مُغْلَقًا، وَأَوْكُوا قَرَبَكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمَّرُوا آيَاتِكُمْ، وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئًا، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ)).

২৬৭- নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছে, “যেতিয়া ৰাতি অন্ধকাৰ হয়,” অথবা (কৈছে) “তোমালোক যেতিয়া সন্ধিয়াত উপনীত হোৱা, তেতিয়া তোমালোকে তোমালোকৰ শিশু সকলক আয়ত্বত ৰাখিবা; কাৰণ, তেতিয়া চয়তান প্ৰসাৰিত হয়। তাৰ পিছত যেতিয়া ৰাতিৰ এক অংশ অতিবাহিত হ’ব, তেতিয়া সিহঁতক এৰি দিয়া। আৰু তোমালোকে দুৱাৰসমূহ বন্ধ কৰিবা আৰু আল্লাহৰ নাম ল’বা; কিয়নো চয়তানে কোনো বন্ধ দুৱাৰ নুখুলে। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ পানপাত্ৰসমূহ বান্ধি ৰাখিবা আৰু আল্লাহৰ নাম ল’বা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ বাচনসমূহ ঢাকি ৰাখিবা আৰু আল্লাহৰ নাম ল’বা, যদিও সামান্য বস্ত্ৰে নহওঁক কিয় তাৰ

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ওপৰত ৰাখি দিবা। আৰু তোমালোকে তোমালোকৰ ঘৰৰ প্ৰদীপসমূহ
নুমাই ৰাখিবা। (বুখাৰী ১০/৮৮, মুছলিম ৩/১৫৯৫)

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّمْ وَبَارَكَ عَلٰى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

আল্লাহে দৰুদ আৰু ছালাম লগতে বৰকত বৰ্ষণ কৰক আমাৰ নবী
মুহাম্মাদ, তেওঁৰ বংশধৰ আৰু তেওঁৰ সকলো ছাহাবীৰ প্ৰতি।

০৫/১০/১৩ ১০:৪১:৪০ am

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

সূচীপত্ৰ

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
1	ভূমিকা	3
2	অনুবাদকৰ কথা	5
3	দুআৰ গুৰুত	8
4	টোপনীৰ পৰা সাৰ পাই পঢ়িবলগীয়া দুআ	14
5	কাপোৰ পৰিধান কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	19
6	নতুন কাপোৰ পৰিধান কৰাৰ দুআ	19
7	নতুন কাপোৰ পৰিধান কাৰীক দিবলগীয়া দুআ	20
8	কাপোৰ খুলাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	21
9	শৌচালয়ত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	21
10	শৌচালয়ৰ পৰা ওলোৱাৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআ	21
11	অজু আৰম্ভ কৰোঁতে পঢ়িবলগীয়া দুআ	22
12	অজুৰ শেষত পঢ়িবলগীয়া দুআ	22
13	ঘৰৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	24
14	ঘৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	25
15	মছজিদলৈ যোৱাৰ দুআ	25
16	মছজিদত প্ৰৱেশ কৰাৰ দুআ	27
17	মছজিদৰ পৰা ওলোৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	28
18	আজানৰ দুআসমূহ	29
19	ইছতিফতাহ (অৰ্থাৎ ছালাত (নামাজ) আৰম্ভ কৰা)ৰ দুআ	31

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
20	ৰুকুৰ দুআসমূহ	37
21	ৰুকুৰ পৰা মূৰ তুলি পঢ়িবলগীয়া দুআ	39
22	ছাজদাৰ দুআসমূহ	40
23	দুই ছাজদাৰ মাজত পঢ়িবলগীয়া দুআ	42
24	ছাজদায়ে তিলাৰতৰ দুআ	43
25	তাম্বাহুদ	44
26	তাম্বাহুদৰ পিছত নবী ছাল্লাল্লা-ছ আলাইহি অছাল্লামৰ ওপৰত দৰুদ	45
27	শেষ তাম্বাহুদৰ পিছত ছালাম ফিৰাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহ	46
28	ছালাম ফিৰাৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহ	52
29	ফজৰৰ পিছত পঢ়িব	56
30	ইছতিখাৰা নামাজৰ দুআ	59
31	পূৰা-গধূলি পঢ়িবলগীয়া দুআসমূহ	61
32	শুৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	76
33	ৰাতি কাতি সলাওঁতে পঢ়িবলগীয়া দুআ	84
34	টোপনীত ভয় বা আতঙ্কমূলক কিবা দেখিলে পঢ়িবলগীয়া দুআ	84
35	ভাল বা বেয়া সপোন দেখিলে কি পঢ়িব ?	85
36	কুনেতে ৰিতিৰৰ দুআসমূহ	86
37	ৰিতিৰৰ ছালাম ফিৰাই পঢ়িবলগীয়া দুআ	88

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
38	দুখ আৰু চিন্তাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	89
39	অশান্তিৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	91
40	শত্ৰু আৰু চৰকাৰী মানুহৰ লগত সাক্ষাৎ কৰাৰ দুআ	92
41	শাসকৰ অত্যাচাৰত ভয় পালে পঢ়িবলগীয়া দুআ	93
42	শত্ৰুৰ প্ৰতি অভিশাপ	95
43	কোনো সম্প্ৰদায়ক ভয় পালে কি ক'ব ?	95
44	ঈমানত সন্দেহ হ'লে পঢ়িবলগীয়া দুআ	96
45	ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ দুআ	97
46	নামাজ অথবা কোৰআন তিলাৱতৰ সময়ত চয়তানৰ প্ৰৱৰ্ণনাৰ পৰা ৰক্ষা পোৱাৰ নিয়ম	98
47	কঠিন কামৰ সন্মুখীন হ'লে এই দুআ পঢ়িব	98
48	গুণাহ হ'লে কি ক'ব আৰু কি কৰিব ?	99
49	চয়তানৰ কুম্ভনা আঁতৰ কৰাৰ দুআসমূহ	99
50	ইচ্ছাৰ বিপক্ষে কোনো ঘটনা সংঘটিত হ'লে অথবা কোনো কাম ক্ষমতাৰ বাহিৰত হ'লে পঢ়িবলগীয়া দুআ	100
51	সন্তান লাভকাৰীক অভিনন্দন আৰু তাৰ উত্তৰ	101
52	সন্তানক কি দুআৰ দ্বাৰা আশ্ৰয় দিব ?	102
53	গুশ্ৰুমা কৰাৰ সময়ত বেমাৰীক দিব লগীয়া দুআ	102
54	বেমাৰী পৰিদৰ্শন কৰাৰ গুৰুত	103
55	সেই বেমাৰীৰ দুআ যিয়ে জীৱনৰ পৰা নিৰাশ হৈছে	104
56	মৃত্যুৰ নিকটৱৰ্তী লোকক উপদেশ	105

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
57	বিপদৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	106
58	মৃত ব্যক্তিৰ চকু বন্ধ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	106
59	জানাযাৰ দুআ	107
60	শিশুৰ জানাযাৰ দুআ	110
61	সমবেদনা জ্ঞাপন কৰাৰ দুআ	111
62	মুৰ্দাক কবৰত ৰখাৰ সময়ত এই দুআ পাঠ কৰিব	112
63	মৃত ব্যক্তিক দাফন কৰাৰ পিছত দুআ	113
64	কবৰ জিয়াৰত কৰাৰ দুআ	114
65	বতাহ চলা অৱস্থাত পঢ়িবলগীয়া দুআ	114
66	মেঘৰ গৰ্জনৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	115
67	বৰষুণৰ বাবে পঢ়িবলগীয়া কেইটিমান দুআ	116
68	বৰষুণ হোৱাৰ সময়ত পঢ়িব	117
69	বৰষুণৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআ	117
70	উদয় স্থান মেঘশূন্য কৰাৰ দুআ	118
71	জোন দেখাৰ দুআ	118
72	ৰোজা ইফতাৰৰ দুআ	119
73	খোৱাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআ	120
74	আহাৰ ভোজন কৰাৰ পিছত পঢ়িব লগীয়া দুআ	121
75	মেজবানৰ বাবে আলোহীৰ দুআ	122
76	কোনোবাই কিবা পান কৰালে অথবা পান কৰোৱাৰ সংকল্প কৰিলে তাক দিব লগীয়া দুআ	122

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
77	কাৰো ঘৰত ইফতাৰ কৰিলে তাক দিবলগীয়া দুআ	123
78	ৰোজাৰ অৱস্থাত যদি কোনোবাই নিমন্ত্ৰণ কৰে তেন্তে কি কৰিব ?	123
79	ৰোজাদাৰে কি ক'ব যদি কোনোবাই তেওঁক গালি পাৰে	124
80	গছৰ প্ৰথম ফল দেখি পঢ়িবলগীয়া দুআ	124
81	হাঁছি কৰিলে কি ক'ব ?	125
82	কাফিৰে হাঁছি কৰিলে কি ক'ব ?	125
83	দৰাক দিবলগীয়া দুআ	126
84	দৰাৰ নিজৰ বাবে অথবা পৰিবহন কিনিলে পঢ়িবলগীয়া দুআ	126
85	সহবাস কৰাৰ আগত পঢ়িবলগীয়া দুআ	127
86	দ্ৰোধ নিয়ন্ত্ৰণৰ দুআ	127
87	বিপদ গ্ৰস্থ লোকক দেখি এই দুআ পঢ়িব লাগে	128
88	বৈঠকত পঢ়িবলগীয়া দুআ	128
89	বৈঠকৰ শেষত পঢ়িবলগীয়া দুআ	129
90	যিয়ে ক'ব "গাফাৰালাছ লাক" অৰ্থাৎ আল্লাহে তোমাক ক্ষমা কৰক। তাক দিবলগীয়া দুআ	130
91	ভাল ব্যৱকাৰীক দিবলগীয়া দুআ	130
92	যি দুআ পঢ়িলে দাজ্জালৰ ফিতনাৰ পৰা ৰক্ষা পাব	131
93	যিয়ে কয় 'আল্লাহৰ বাবে মই তোমাক ভালপাওঁ' তাক দিবলগীয়া দুআ	131

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
94	যিয়ে আপোনাক ধন আগবঢ়ালে তাক দিবলগীয়া দুআ	132
95	ঋণ পৰিশোধ কৰাৰ সময়ত ঋণ প্ৰদান কাৰীক দিবলগীয়া দুআ	132
96	শ্বিৰ্কৰ ভয়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	133
97	কোনোবাই যদি কয় 'বা-বাকাল্লাছ ফীকুম' তাৰ উত্তৰত কি ক'ব?	133
98	অমঙ্গলক অপছন্দ কৰাৰ দুআ	133
99	জীৱ-জন্তু অথবা যান-বাহনত আৰোহণ কৰাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	134
100	ভ্ৰমণৰ দুআ	135
101	গাওঁ অথবা চহৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ দুআ	136
102	বজাৰত প্ৰৱেশ কৰাৰ দুআ	137
103	জীৱ-জন্তু অথবা আৰোহণ কৰা যান পৰি গলে ক'ব	138
104	ভ্ৰমণকাৰীয়ে স্থায়ী ব্যক্তিক দিবলগীয়া দুআ	138
105	স্থায়ী লোকৰ ভ্ৰমণকাৰীৰ বাবে দুআ	139
106	ওখ ঠাইত উঠিবলৈ 'তাকবীৰ' আৰু নামিবলৈ 'তাছবীহ' পাঠ কৰিব লাগে	140
107	ভ্ৰমণকাৰীৰ পুৱা পঢ়িবলগীয়া দুআ	140
108	ভ্ৰমণত কোনো ঠাইত অৱস্থান কৰিলে এই দুআ পঢ়িব	141
109	ভ্ৰমণৰ পৰা উভতি অহাৰ দুআ	141
110	কোনো পছন্দনীয় বা অপছন্দনীয় বস্তু দেখিলে কি পঢ়িব	142

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
111	বাহুলুল্লাহ চালালা-হ আলাইহি অছালামৰ প্ৰতি দৰুদ পঢ়াৰ গুৰুত্ব	143
112	ছালাম পঢ়াৰ কৰা	145
113	কাফিৰে ছালাম কৰিলে কি উত্তৰ দিব ?	146
114	মতা কুকুৰা আৰু গাধৰ মাত শুনিলে পঢ়িবলগীয়া দুআ	146
115	ৰাতি কুকুৰ ভোকিলে কি কৰিব ?	147
116	যি ব্যক্তিক আপুনি কটাম্ফ কৰিছে তাক দিবলগীয়া দুআ	147
117	এজন মুছলিমে আন এজন মুছলিমৰ প্ৰশংসা কেনেকৈ কৰিব ?	148
118	কোনো মুছলিমৰ প্ৰশংসা কৰা হ'লে তেওঁ কি ক'ব	149
119	মুহৰিম (ইহৰাম পৰিধান কৰা) ব্যক্তি হজ্জ অথবা ওম- ৰাত কেনেকৈ তালবীয়া ক'ব ?	149
120	হাজৰে আছৰাদ থকা কোণত তাকবীৰ পঢ়িব	150
121	ৰুকনে য়ামানী আৰু হাজ্ৰে আছৰাদৰ মাজত পঢ়িবলগীয়া দুআ	150
122	ছাফা আৰু মাৰৱাত অৱস্থান কৰাৰ দুআ	151
123	আৰফা (৯ জুল হিজ্জা)ৰ দিনৰ দুআ	152
124	মাস্থআৰে হাৰাম(মুজদালিফা)ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	153
125	যামৰাতক শিলগুটি দলিওৱাৰ সময়ত পঢ়িবলগীয়া দুআ	154
126	আশ্চৰ্যজনক আৰু আনন্দজনক বিষয়ৰ পিছত পঢ়িবলগীয়া দুআঃ	154

হিছনুল মুছলিম (মুছলিমৰ দুৰ্গ)

ক্রমঃ	বিষয়	পৃষ্ঠা
127	আনন্দময় কোনো খবৰ পালে কি কৰিব	155
128	শৰীৰত বিষ অনুভৱ কৰিলে কি কৰিব ?	155
129	নিজৰ কু দৃষ্টিৰ পৰা কোনো বস্তু ৰক্ষা কৰিবলৈ কি কৰিব ?	156
130	ভয় পালে কি ক'ব ?	156
131	জৱেহ বা নাহ্ৰ কৰাৰ দুআ	156
132	দুপ্ট চয়তানৰ গোপনীয় ষড়যন্ত্ৰৰ প্ৰতিকাৰ	157
133	তৌবা আৰু ইছতেগফাৰ	158
134	ছুবহা-নাল্লাহ, আলহামদুলিল্লাহ, লা ইলা-হা ইল্লাল্লাহ, অল্লাহ আকবাৰ কোৱাৰ কিছুমান ফজিলত	160
135	নবী চাল্লাল্লা-হু আলাইহি অছাল্লামৰ তছবীহ পাঠ কৰাৰ পদ্ধতি	167
136	বিভিন্ন প্ৰকাৰ কল্যাণ আৰু সামষ্টিক কিছুমান আদব	167